

አሪት ዘሌዋውያን

የሚቃጠል መሥዋዕት

1 እግዚአብሔር (ያህዌ) መሥሪታዊ ጠራው፤ ከመገናኛውም ድንኳን እንዲህ ሲል ተናገረው፤
 2^ሥ እስራኤላውያንን ተናገራቸው፤ እንዲህም በላቸው፤ ከእናንተ ማንም ሰው ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ከእንስሳ ወገን መባ በሚያቀርብበት ጊዜ ከላሙ፤ ከበገ፤ ወይም ከፍየሉ መንጋ መካከል ያቅርብ።

3^ሥ መባው በሚቃጠል መሥዋዕትነት ከጠላቶች መንጋ መካከል የሚቀርብ ከሆነ፤ እንከን የሌለበትን ተባዕቱን መሥዋዕት በእግዚአብሔር (ያህዌ) ዘንድ ተቀባይነት እንዲያገኝ በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ ላይ ያቅርብ።
 4^ሥ የሚቃጠል መሥዋዕት ሆኖ በሚቀርቦው እንስሳ ራስ ላይም እጁን ይጫን፤ ይህም ያስተሰርደለት ዘንድ በምትኩ ተቀባይነት ያገኛል።
 5^ሥ ወይፈኑን በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ይረደው፤ ካህናቱ የአሮን ልጆችም ደሙን አምጥተው በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ ባለው በመሠዊዎው ዙሪያ ሁሉ ይርጩት።
 6^ሥ እርሱም የሚቃጠሉውን መሥዋዕት ቁዳ ይግፈፍ፤ ብልቱንም ያውጣው።
 7^ሥ የካህኑ የአሮን ልጆች በመሠዊዎ ላይ ይንጨት ራብርብው እሳት ያንድዱበት።
 8^ሥ ካህናቱ የአሮን ልጆች ጭንቅ ላቱንና ሥቡን ጨምረው ብልቶቹን በመሠዊዎ ላይ በሚንደው ይንጨት ላይ ይደር ድሩት፤
 9^ሥ አቅራቢው የሆድ ዕቃውንና እግሮቹን በውሃ ይጠብብ፤ ካህኑም መባውን ሁሉ በመሠዊዎ ላይ ያቃጥል፤ ይህም በእሳት የሚቀርብ ሽታውም እግዚአብሔርን (ያህዌ) ደስ የሚያሰኝ የሚቃጠል መሥዋዕት ይሆናል።

10^ሥ መባው በሚቃጠል መሥዋዕትነት ከበግ ወይም ከፍየሉ መንጋ መካከል የሚቀርብ ከሆነ፤ እንከን የሌለበትን ተባዕቱን ያቅርብ።
 11^ሥ የሚቀርቦውን መሥዋዕት ከመሠዊዎ በስተ ሰሜን በኩል በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ይረደው፤ ካህናቱ የአሮን ልጆችም ደሙን በመሠዊዎ ላይ ዙሪያውን ሁሉ ይርጩት።
 12^ሥ አቅራቢው ብልቶቹን ያውጣ፤ ካህኑም ጭንቅ ላቱንና ሥቡን ጨምሮ በመሠዊዎ ላይ በሚንደው ይንጨት ላይ ይደርድረው፤
 13^ሥ አቅራቢው የሆድ ዕቃውንና እግሮቹን በውሃ ይጠብብ፤ ካህኑ መባውን ሁሉ አምጥቶ በመሠዊዎ ያቃጥል፤ ይህም በእሳት የሚቀርብ ሽታውም እግዚአብሔርን (ያህዌ) ደስ የሚያሰኝ የሚቃጠል መሥዋዕት

1:1 ዘ03:4; 25:22;27:21;40:2
 1:2 ዘሌ7:16;38: 22:21;23:38; 27:9;22:18-19; ዘጥ:15:3
 1:3 ቀ5:10; ዘ98:20;ዘ012:5; ዘሌ6:25;17:9; 22:19;20:27; ዘጥ:6:16;ዘ812: 5-6;11:8;ዘ35: አ.458:5; ሚላ1:8;ዕ49:14; 1:አ.ጥ1:19
 1:4 ቀ3: ዘ932:20;ዘ029:10; 15:36;32:30; ዘሌ4:29;6:25; ሕዝ45:15
 1:5 ቀ3: ዘ029:1:11;20; ዘሌ3:28;8:2;10:6; 21:1;ዘጥ:15:8; ዘ818:3;መዝ50:9; 69:31;ዕ41:2;24; 1:አ.ጥ1:2
 1:6 ዘ029:17; ዘሌ7:8;
 1:7 ቀ17; ዘ922:9; ዘሌ3:5;6:12
 1:8 ቀ12;ዘ0 29:13;ዘሌ8:20; 9:13;19 ቀ3:13;ዘ98:21; ዘ0 29:17;18;ዘሌ2:2;3; 5:16;6:22;9:14;17; 6:23;8:25;36; ዘጥ:18:17; 8:6;11- 13;19;ኢ.ፌ.ዲ.ሪ
 1:10 ቀ3: ዘ922:7; ዘ012:5;ዘሌ3:12; 4:23;28;5:6; ዘጥ:15:11
 1:11 ዘ029:11;20
 1:12 ቀ8
 1:13 ቀ9; ዘ029:17; ዘሌ6:22;ዘ812:27
 1:14 ዘ9:15;9; ሉ.ቃ2:24
 1:15 ዘሌ5:8;9
 1:16 ዘሌ4:12; 6:10;ዘጥ:4:13
 1:17 ቀ7; ዘ9:15;10
 2:1 ቀ2:15;16; ዘ029:240;41; ዘሌ5:11;6:14-18; 7:12;24;7; ዘጥ:15:4;28;5; ነሀ13:9;ኢ.ሳ.43;23
 2:2 ቀ9:16;

ይሆናል።

14^ሥ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በሚቃጠል መሥዋዕትነት የሚቀርቦው መባ ከወፎቹ ወገን ከሆነ፤ ዋናው ወይም የርግብ ጫጩት ያቅርብ።
 15^ሥ ካህኑም ወደ መሠዊዎ ያምጣው፤ ራሱን ቁልምሞ ይቀንጥሰው፤ የተቈረጠውንም ራስ በመሠዊዎ ላይ ያቃጥል፤ ደሙም በመሠዊዎ አጠገብ ይንጠፍጠፍ፤
 16^ሥ የሆድ ዕቃውም ጥሬ ቤቱን ለይቶ ከላባ ምቹ ጋር ከመሠዊዎ በስተ ምሥራቅ በኩል፤ ዐመድ በሚፈሰበት ስፍራ ይጣለው።
 17^ሥ ከእነዚህ ጠቅላይ ለሁለት ይራዕይ ቀው፤ ነገር ግን ጨርሶ አያለያየው፤ ካህኑም በመሠዊዎ ላይ በሚንደው ይንጨት ላይ ያቃጥለው፤ ይህም በእሳት የሚቀርብ ሽታውም እግዚአብሔርን (ያህዌ) ደስ የሚያሰኝ የሚቃጠል መሥዋዕት ይሆናል።”

የእህል ቀርባን

2 “ማንኛውም ሰው የእህል ቀርባን እግዚአብሔር (ያህዌ) በሚያቀርብበት ጊዜ፤ ዱቄቱ የላመ ይሁን፤ ዘይት ያፍሰበት፤ ዕጣንም ይጨምርበት፤
 2^ሥ ወደ ካህናቱም ወደ አሮን ልጆች ያምጣው።
 3^ሥ ካህኑ ከላሙ ዱቄትና ከዘይቱ አንድ እፍኝ ሙሉ ያንግለት፤ ዕጣኑንም ሁሉ ይውሰደው፤ ይህንም በእሳት የሚቀርብ ሽታውም እግዚአብሔርን (ያህዌ) ደስ የሚያሰኝ መሥዋዕት አድርጎ ለመታሰቢያ በመሠዊዎ ላይ ያቃጥለው።
 4^ሥ የተረፈውም የእህል ቀርባን ለአሮንና ለልጆቹ ይሰጥ፤ ይህም እግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት ከሚቀርቦው ቀርባን እጅግ የተቀደሰ ክፍል ነው።

4^ሥ በማብሰያ ምድጃ የተጋገረ የእህል ቀርባን በምታቀርብበት ጊዜ፤ ከላሙ ዱቄት ተዘጋጅቶ እርሾ ሳይገባበት በዘይት ተለውሶ የተጋገረ ኅብስት ይሁን፤ አለዚያም ላይ እርሾ በስሱ ተጋግሮ ዘይት የተቀባ ቁጣ ይሁን።
 5^ሥ የእህል ቀርባንን በምጣድ የሚጋገር ከሆነ፤ እርሾ ሳይገባበት በዘይት ከተለወሰ ከላሙ ዱቄት ይዘጋጅ።
 6^ሥ ቁራርሰህ ዘይት አፍሰበት፤ ይህ የእህል

ዘሌ1:9;5:11;12:6;15:24;7;ዘጥ:5:26;18:8;መዝ16:5; 73:26;ኢ.ሳ.1:3;5:3;12; 5:6;6:6;3 2:3 ቀ10;
 ዘ030:36; ዘሌ6:16;10:2;13 2:4 ዘ029:2;ዘሌ7:9;12; 8:26; 26:2 2:5 ዘሌ6:21; 7:9;ሕዝ4:3
 16 ለዚህ ቃል የዕብራይስጡ ትርጓሜ በእርግጠኝነት አይታወቅም።
 14 ወይም እንዲሁም

ቀርባኝ ነው። ገለጻል ቀርባኝን በመጥ በሻ የሚበስል ከሆነ፣ ከላመ ዱቄትና ከዘይት ይዘጋጅ። ስዚህ ሁኔታ የተዘጋጀውን የእህል ቀርባኝ ወደ እግዚአብሔር (ያህዌ) አምጥተህ ለካህኑ አስረክብ፤ ካህኑም ወደ መሠዊደው ይወስደዋል፤ ስዚህም ቀርባኝ ላይ ለመ ታሰቢያ የሚሆነውን ክፍል ያነሣና በእሳት የሚቃጠል፣ ሽታውም እግዚአብሔርን (ያህዌ) ደስ የሚያሰኝ መሥዋዕት አድርጎ በመሠዊደው ላይ ያቃጥላል።¹⁰ የተረፈውም ቀርባኝ ለአሮንና ለልጆቹ ይሰጥ፤ ይህም ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት ከሚቀርበው ቀርባኝ እጅግ የተቀደሰ ክፍል ነው።

¹¹ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት በም ታቀርቡት ቀርባኝ ውስጥ እርሾ ወይም ማር ጨምራችሁ ማቃጠል ስለማይገባችሁ፤ በምታቀርቡት በማንኛውም የእህል ቀርባኝ እርሾ አይኑርበት።¹² እነዚህን የበኩራት ቀርባኝ አድርጋችሁ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ማቅረብ ትችላላችሁ፤ ነገር ግን ሽታው ደስ የሚያሰኝ ቀርባኝ ሆነው በመሠዊደ ላይ ለመቃጠል አይቀርቡም።¹³ የምታቀር በውን የእህል ቀርባኝ ሁሉ በጨው ቀምመው፤ የአምላክህ (አላም) የቃል ኪዳን ጨው ከእህል ቀርባኝ አይታጣ፤ በቀርባኝም ላይ ጨው ጨምርበት።

¹⁴ የእህል በኩራት ቀርባኝ ለእግዚ አብሔር (ያህዌ) በምታመጣበት ጊዜ፣ የተ ፈተነና በእሳት የተጠበሰ እሾት አቅርብ።¹⁵ ዘይት ጨምርበት፤ ዕግንም በላዩ አስቀ ምጥ፤ ይህ የእህል ቀርባኝ ነው።¹⁶ ካህኑም ከተፈተነው እህልና ከዘይቱ ወስዶ፣ ከዕ ጣኑ ሁሉ ጋር ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት የሚቀርብ መታሰቢያ አድርጎ ያቃጥል።

የኅብረት መሥዋዕት

3 ማንኛውም ሰው የሚቀርበው ቀርባ ኝ ከላሞች መንጋ የሚቀርብ የኅብረት መሥዋዕት^ሐ ከሆነ፣ እንከን የሌለበትን ተባዕት ወይም እንስት በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያቅርብ።² በሚቀርበው እንስሳ ራስ ላይ እጁን ይጫን፤ በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ ላይ ይረደው፤ ካህናቱም የአሮን ልጆች ደሙን በመሠዊደው ላይ ዙሪያውን ይር ጩት።³ ከኅብረት መሥዋዕቱ ለእግዚ አብሔር (ያህዌ) በእሳት የሚቀርብ ቀርባኝ አድርጎ ያምጣ፤ የሆድ ዕቃውን የሚሸፍ ነውን ሥብ፤ በሆድ ዕቃው ላይ ያለውን ሥብ ሁሉ፣ ፋሁሉን ከላሊቶች፣ በኩላሊ ቶቹ ላይና በጉድኑ አጠገብ ያለውን ሥብ እንዲሁም የጉብቱን መሸፈኛ ከኩላሊቶቹ ጋር አንድ ላይ አውጥቶ ያቅርብ።⁵ የአሮንም ልጆች በመሠዊደው በሚነደው ዕንጨት

2፥7 ዘሌ7:9
2፥9 ቀ* 2:ዘፍ8:21
2፥10 ቀ* 3፥
ዕዝ2:63
2፥11 ዘዐ23:18፣
ዘሌ6:16
2፥12 ዘዐ34:22
2፥13 ዘዮ18:19፣
2ዜ5:13:5፣
ሕዝ43:24፣ግር9:49
2፥14 ዘዐ34:22፣
ዘዮ15:20፣ዘዳ16:13
፣26:2፣ፋ* 7:3፣2
2፥15 ቀ* 1
2፥16 ቀ* 1:2፣
ዘዮ4:16፣
ኤር14:12
3፥1 ቀ* 6፣ዘዐ12:5፣
32:6፣ዘሌ7:11-34፣
17:5
3፥2 ዘዐ24:6፣
29:15፣20፣40:2፣
ዘሌ1:5፣17:6፣
ዘዮ8:10፣18:17
3፥3 ዘዐ29:13፣
12:9
3፥4 ቀ* 10፣
ዘዐ29:13፣ዘሌ4:9
3፥5 ቀ* 11:16፣
ዘዐ29:13፣38-42፣
ዘሌ1:7፣9፣17:29-34፣
ዘዮ28:3-10

3፥6 ቀ* 1፣
ዘሌ22:21፣
ዘዮ15:3፣8
3፥7 ዘሌ17:3፣8-9፣
ዘዮ15:5፣28:5፣7:8፣
1፣ፕ8:62
3፥8 ዘሌ1:5
3፥9 አ፣43:6፣
ኤር46:10፣
ሕዝ39:19፣ ሰፍ1:7
3፥11 ቀ* 5:16፣
ዘሌ9:18፣21:6፣17፣
ዘዮ28:2
3፥12 ዘሌ1:10፣
4:3
3፥13 ዘዐ24:6፣
ዘሌ1:5
3፥15 ዘሌ7:4
3፥16 ቀ* 5:11፣
ዘፍ4:4፣ዘሌ1:9፣
7:31፣14፣ሙ2:16
3፥17 ዘፍ9:4፣12፣
ዘዐ12:14፣20፣
27:21፣ዘሌ7:25-26
17:10-16፣
ዘፀ12:16፣
ሐሥ15:20
4፥2 ቀ* 13:22፣27፣
ዘሌ5:15-18፣
22:14፣ዘዮ15:22፣
24-29፣35፣11-15፣
ኢሱ20:3፣9፣ዕ፣49፣7

ላይ ባለው በሚቃጠለው መሥዋዕት ላይ አድርገው ያቃጥሉት፤ ይህም በእሳት የሚ ቀርብ፣ ሽታውም እግዚአብሔርን (ያህዌ) ደስ የሚያሰኝ መሥዋዕት ይሆናል።

⁶ ከሰጣ ወይም ከፍየሉ መንጋ ለእግ ዚአብሔር (ያህዌ) የኅብረት መሥዋዕት የሚያቀ ረብ ከሆነ፣ እንከን የሌለበትን ተባዕት ወይም እንስት ያቅርብ። ገመሥዋዕቱ የበግ ጠቦት ከሆነም፣ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያምጣው፤ ስጠቦቱ ራስ ላይ እጁን ይጫን፤ በመገናኛው ድንኳን ፊት ለፊት ይረደው፤ የአሮንም ልጆች ደሙን በመ ሠዊደው ላይ ዙሪያውን ይርጩት።⁹ ከኅብ ረት መሥዋዕቱ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእ ሳት የሚቀርብ ቀርባኝ አድርጎ ያምጣ፤ ሥቡን፣ እስከ ጀርባ ዐጥንቱ ድረስ የተቈረጠ ላቱን በሙሉ፣ የሆድ ዕቃውን የሸፈነውን ሥብ፣ ከሆድ ዕቃው ጋር የተያያዘውን ሥብ ሁሉ፣¹⁰ ሁለቱን ከላሊቶች፣ ከላሊ ቶቹ ላይና በጉድኑ አጠገብ ያለውን ሥብ እንዲሁም የጉብቱን መሸፈኛ ከኩላሊቶቹ ጋር አብሮ አውጥቶ ያቅርብ።¹¹ ካህኑም ይህን ሁሉ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት የሚቀርብ የመብል ቀርባኝ አድርጎ በመ ሠዊደው ላይ ያቃጥል።

¹² መሥዋዕቱ ፍየሉ ከሆነ፣ በእግዚ አብሔር (ያህዌ) ፊት ያቅርብ፤¹³ በራሱም ላይ እጁን ይጫንበት፤ በመገናኛው ድንኳን ፊት ለፊት ይረደው፤ የአሮንም ልጆች ደሙን በመሠዊደው ላይ ዙሪያውን ይርጩት።¹⁴ ከሚቀርበውም መሥዋዕት ላይ ለእግዚ አብሔር (ያህዌ) በእሳት የሚቀርብ ቀርባኝ አድርጎ ያቅርብ፤ የሆድ ዕቃውን የሚሸፍ ነውን ሥብ፣ ከሆድ ዕቃው ጋር የተያያ ዘውን ሥብ ሁሉ፣¹⁵ ሁለቱን ከላሊቶች፣ በኩላሊቶቹ ላይና በጉድኑ አጠገብ ያለውን ሥብ፣ እንዲሁም የጉብቱን መሸፈኛ ከኩላሊቶቹ ጋር አብሮ አውጥቶ ያቅርብ።¹⁶ ካህኑም ይህን ሁሉ በእሳት የሚቀርብና ሽታውም ደስ የሚያሰኝ የመብል ቀርባኝ አድርጎ በመሠዊደው ላይ ያቃጥል፤ ሥብ ሁሉ የእግዚአብሔር (ያህዌ) ነው።

¹⁷ ሰምትኖሩበት ስፍራ ሁሉ፣ ሥብ ወይም ደም ከቶ አትብሉ፤ ይህ ለመጨው ትውልድ ሁሉ የተሰጠ የዘላለም ሥርዐት ነው።¹⁸

የኅብረት መሥዋዕት

4 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ ሲል ተናገረው፣² ለእስራኤል ሕዝብ እን ዲህ በላቸው፣ ማንም ሰው ባለማወቅ ኅጢ

^ሐ1 በትውፊት የላላ መሥዋዕት ይባላል፤ እንዲሁም ቀ* 3:6:9 ይመዘ።

አት ቢሠራ፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) አታድርጉ ብሎ ካዘዛቸውም አንዱን ተላልፎ ቢገኝ፤^{3።} የተቀባውም ካህን በሕዝቡ ላይ በደል የሚያስከትል ኅጢአት ቢሠራ፤ ስለ ሠራው ኅጢአት እንከን የሌለበት አንድ ወይራን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የኅጢአት መሥዋዕት አድርጎ ያቅርብ። ሳይፈኑን በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያቅርብ፤ እጁንም በወይፊኑ ራስ ላይ ይጫን፤ በእግዚአብሔርም (ያህዌ) ፊት ይረደው።⁵ የተቀ ባው ካህን ከወይፊኑ ደም ጥቂት ወስዶ ወደ መገናኛው ድንኳን ይግባ፤ ልባቱንም በደሙ ውስጥ ነክሮ ከመቅደሱ መጋረጃ ትይዩ፤ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ሰባት ጊዜ ይርጨው።⁷ ካህኑ ከደሙ ጥቂት ወስዶ በመገናኛው ድንኳን ውስጥ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያለጠ ውንና ሽታው ጣፋጭ የሆነ ዕጣን የሚታጠንበትን መሠዊያ ቀንዶች ይቅባ። የተረፈውን የወይፊኑን ደም ሁሉ በመገናኛው ድንኳን መግቢያ ላይ ባለው በሚቃጠል መሥዋዕት መሠዊያ ግርጌ ያፍሰው፤ ስለኅጢአት መሥዋዕት ከሚቀርበው ወይፊን ሥቡን ሁሉ ያውጣ፤ ይኸውም፡- የሆድ ዕቃውን የሚሸፍነውን ሥብና ከሆድ ዕቃው ጋር የተያያዘውን ሥብ፤ ፃሁለቱንም ኩላሊቶች፤ በኩላሊቶቹ ላይና በጎድኑ አጠገብ ያለውን ሥብ እንዲሁም የጉብቱን መሸፈኛ ከኩላሊቶቹ ጋር አብሮ አውጥቶ ያቅርብ፤¹⁰ ለጎብረት መሥዋዕት ከሚቀርበው ወይፊንም እንዳወጣ ሁሉ ሥቡን ያውጣ፤ ካህኑም የሚቃጠል መሥዋዕት በሚቀርብበት መሠዊያ ላይ ያቃጠሉ።¹¹ ነገር ግን የወይፊኑን ቁዳና ሥጋውን ሁሉ፤ ጭንቅላቱንና እግሮቹን፤ ሆድ ዕቃውንና ፈርሱን፤¹² የወይፊኑን ብልት ሁሉ ከሰፈር ውጭ በመድወደሚፈሰስበት በአምልኮው ሥርዐት መሠረት ንጹሕ ወደ ሆነው ስፍራ ይውሰደው፤ በተቈለለው በመድ ላይ ዕንጨት አንድዶ ያቃጠሉ።

¹³ ሙሉው የእስራኤል ሕዝብ ባለማወቅ ኅጢአት ቢሠራ፤ አታድርጉ ብሎ እግዚአብሔር (ያህዌ) ካዘዘውም አንዱን ተላልፎ ቢገኝ፤ ይህ ሕዝብ ጥፋቱ ባይታወቀውም በደለኛ ነው።¹⁴ የሕዝቡ ጉባኤ ኅጢአት መሥራቱን በተረዳ ጊዜ፤ ለኅጢአት መሥዋዕት የሚሆን አንድ ወይፊን በመገናኛው ድንኳን ፊት ያቅርብ።¹⁵ የሕዝቡም ሽማግሌዎች በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት እጆቻቸውን በወይፊኑ ራስ ላይ ይጫኑ፤ ወይፊኑም በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ይታረድ።¹⁶ የተቀባውም ካህን ከወይፊኑ ደም ጥቂት ወስዶ ወደ መገናኛው ድንኳን

4፥3 4* 14:24;32; 11፥18;23;110:12;5; 28:41;30:10; 11፥3;12;5;6-13; 8:14;9:2-22; 10:16;16:3;5; 19:16;117:15;27; 107:6;15; 24:8;11፥16;14;19; 4፥7 4* 15:24; 11፥13;117:8;12; 4፥5 4* 16; 11፥16;14; 4፥6 4* 7;110:25;8; 24:8;11፥16;14;19; 4፥7 4* 18;30;34; 11፥27;2;2;9;12; 11፥5;9;8;15;9;9; 16:18; 4፥8 4* 19; 4፥9 3:4; 4፥10 110:29;13; 32:6;11፥9;4; 4፥11 110:29;14; 11፥8;17;9;11; 117:19;5; 4፥12 110:29;14; 11፥1;16;6;11;30; 8;17;9;11;10;14;1; 6;3;117:19;9; 0:11;3;11; 4፥13 4* 2; 4፥14 4* 3; 117:15;24; 4፥15 4* 4; 110:3;16;19;7; 29:10;11፥8;14;22; 117:8;10;21;29;29;23; 4፥16 4* 5; 4፥17 4* 6; 117:19;4;18; 4፥18 4* 7; 11፥5;9;16;30;8;15;1; 0:18;17;6; 21፥5;29;22; 4፥19 4* 8;26; 4፥20 4* 26;31; 35;110:29;36; 32:30;117:15;25; 107:3;25; 0:11;0:10-12; 4፥21 4* 12; 11፥16;5;15; 21፥5;29;21; 4፥22 4* 2; 117:31;13; 4፥23 4* 3; 11፥1;10; 4፥24 4* 3;4; 11፥6;25; 4፥25 11፥9;9; 16;18;117:43;20; 22; 4፥26 110:32;30; 11፥5;10;1;12;8; 4፥27 4* 2; 4፥28 4* 3; 11፥1;10;5;6; 114:0;39;44;27; 4፥29 4* 4;24; 11፥8;20;11፥1;4;

ይግባ።¹⁷ ጣቱን በደሙ ውስጥ ነክሮ፤ በመጋረጃው ትይዩ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ሰባት ጊዜ ይርጨው።¹⁸ ከደሙ ጥቂት ወስዶ በመገናኛው ድንኳን ውስጥ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያለውን የመሠዊያ ቀንዶች ይቅባ፤ የተረፈውን ደም ሁሉ በመገናኛው ድንኳን መግቢያ ላይ ባለው በሚቃጠል መሥዋዕት መሠዊያ ግርጌ ያፍሰው።¹⁹ ከወይፊኑም ሥቡን ሁሉ ወስዶ በመሠዊያው ላይ ያቃጠል፤ ስለኅጢአት መሥዋዕት ባቀረበው ወይፊን ላይ እንዳደረገው ሁሉ፤ በዚህኛውም ወይፊን ያድርግ፤ በዚህም መሠረት ካህኑ ስለ ሕዝቡ ያስተሰረደል፤ እነርሱም ይቅር ይባላሉ።²¹ ወይፊኑንም ከሰፈር ውጭ ያውጣው፤ የመጀመሪያውን ወይፊን እንዲቃጠሉ ሁሉ ይህኛውንም ያቃጠል፤ ይህም ስለ ሕዝቡ የሚቀርብ የኅጢአት መሥዋዕት ነው።

²² አንድ የሕዝብ መሪ ባለማወቅ ኅጢአት ቢሠራ፤ አምላኩም እግዚአብሔር (ኤሌሃም ያህዌ) አታድርጉ ብሎ ከከለከላቸው ትእዛዛት አንዱን ተላልፎ ቢገኝ እርሱ በደለኛ ነው።²³ ኅጢአት መሥራቱን በተረዳ ጊዜ እንከን የሌለበትን ተባዕት ፍየል የግሉ መሥዋዕት አድርጎ ያቅርብ።²⁴ እጁንም በፍየሉ ራስ ላይ ይጫን፤ የሚቃጠል መሥዋዕት በሚታረድበትም ስፍራ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ይረደው፤ ይህም የኅጢአት መሥዋዕት ነው።²⁵ ካህኑም ከመሥዋዕቱ ደም በጣቱ ጥቂት ወስዶ የሚቃጠል መሥዋዕት የሚቀርብበትን መሠዊያ ቀንዶች ይቅባ፤ የተረፈውንም ደም ሁሉ በመሠዊያው ግርጌ ያፍሰው።²⁶ የጎብረት መሥዋዕቱን እንዲቃጠል ሁሉ ሥቡንም በሙሉ በመሠዊያው ላይ ያቃጠል፤ በዚህም መሠረት ካህኑ የሰውየውን ኅጢአት ያስተሰረደል ታል፤ ሰውየውም ይቅር ይባላል።

²⁷ ከሕዝቡ መካከል አንዱ ሰው ባለማወቅ ኅጢአት ቢሠራ፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) አታድርጉ ብሎ ከከለከላቸው ትእዛዛት አንዱን ተላልፎ ቢገኝ እርሱ በደለኛ ነው።²⁸ ኅጢአት መሥራቱን በተረዳ ጊዜ፤ እንከን የሌለበትን እንስት ፍየል ስለ ፈጸመው ኅጢአት የግሉ መሥዋዕት አድርጎ ያቅርብ።²⁹ እጁን ለኅጢአት መሥዋዕት በቀረበችው ፍየል ራስ ላይ ይጫን፤ የሚቃጠል መሥዋዕት በሚታረድበት ስፍራም

¹⁰ በትውፊት የበላይ መሥዋዕት ይባላል፤ እንዲሁም 4* 26:31;35 ይመድ።
¹¹ የዕብራይስጡ ቃል ተባዕትንና እንስትን ሊያጠቃልል ይችላል።

ይረዳት።³⁰ ከህኑ በጣቱ ከደሟ ጥቂት ወስዶ የሚቃጠል መሥዋዕት የሚቀርብበትን መሠዊድ ቀንዶች ይቅባ፤ የተረፈውንም ደም ሁሉ በመሠዊድ ግርጌ ያፍሰው።³¹ ሥቡን ከጎብረት መሥዋዕት በወጣበት አኳኋን ሥቡን ሁሉ ያውጣ፤ ከህኑም ሽታው እግዚአብሔርን^(ሳዎ) ደስ የሚያሰኝ መሥዋዕት አድርጎ በመሠዊድ ላይ ያቃጥለው፤ በዚህም መሠረት ከህኑ የሰውየውን ኅጢአት ያስተሰርይለታል፤ ሰውየውም ይቅር ይባላል።

³² ስለ ኅጢአት መሥዋዕት የበግ ጠበት የሚያቀርብ ከሆነ፤ እንከን የሌለበትን እን ስት ያቅርብ።³³ እጁን በጠቦቷ ራስ ላይ ይጫን፤ የሚቃጠል መሥዋዕት በሚታረ ድበት ስፍራም የኅጢአት መሥዋዕት አድርጎ ይረዳት።³⁴ ከህኑም ከኅጢአት መሥዋዕቱ ደም በጣቱ ጥቂት ወስዶ የሚቃጠል መሥዋዕት የሚቀርብበትን መሠዊድ ቀንዶች ይቅባ፤ የተረፈውንም ደም ሁሉ በመሠዊድ ግርጌ ያፍሰው።³⁵ ሥቡ ከጎብረት መሥዋዕት ጠበት በወጣበት አኳኋን ሥቡን ሁሉ ያውጣ፤ ከህኑም በመሠዊድ ላይ *ለእግዚአብሔር*^(ሳዎ) በእሳት በሚቀር በው መሥዋዕት ላይ ያቃጥለው። በዚህ መሠረት ሰውየው የሠራውን ኅጢአት ከህኑ ያስተሰርይለታል፤ ሰውየውም ይቅር ይባላል።

5 “አንድ ሰው ስላየውና ስለሚያውቀው ነገር ሕጋዊ ምስክርነቱን እንዲሰጥ ተጠይቆ ቃሉን ለመስጠት ፈቃደኛ ባይሆን፤ ይህ ሰው ኅጢአት ሠርቶአልና ይጠየቅበታል።

² “ማንኛውም ሰው ሳያውቅ በሥርዐቱ መሠረት የተከለከለውን ርኩስ ነገር ቢነካ፤ ይኸውም፡- የረከሰ የአውሬ በድን ወይም የረከሰ የቤት እንስሳ በድን ወይም በደረቱ እየተሳበ የሚንቀሳቀሰውን የረከሰ ፍጥረት በድን ቢነካ ይህ ሰው ረክሶአል፤ በደለኛም ነው።

³ “ወይም የሰውን ርኩስ ይኸውም ርኩስ የሚያደርገውን ማናቸውንም ነገር ሳያውቅ ቢነካ፤ ነገሩን ባወቀ ጊዜ በደለኛ ይሆናል።

⁴ “ሰዎች በማምለብት በማናቸውም ነገር፤ በሳ ወይም ክፉ ለማድረግ ሳያስብ በግዴለሽነት ቢምል በኋላ ግን ነገሩን ባወቀ ጊዜ በደለኛ ይሆናል።

⁵ “ማንኛውም ሰው ከእነዚህ በአንዱ በደለኛ ሆኖ ቢገኝ፤ የትኛውን ኅጢአት እንደሠራ ገልጾ መናዘዝ አለበት፤ ስለ ኅጢአቱም ቅጣት የኅጢአት መሥዋዕት

4:30 ቍ7
 4:31 ቍ20:35፤ ዘፍ8:21፤ ዘሌ1:4
 4:32 ዘፀ29:38፤ ዘሌ1:3፤19:3፤14:10
 4:33 ቍ29፤ ዘሌ1:4:5
 4:34 ቍ7
 4:35 ቍ31
 5:1 ቍ17፤ ዘፀ28:38፤ ዘሌ7:18፤ 17:16፤19:8፤ 20:17፤24:15፤ ዘጥ5:31፤9:13፤ 15:31፤9:20፤ 30:15፤ም፳29:24፤ ማ፩26:63፤
 5:2 ቍ3፤ ዘሌ7:21፤11:8፤11: 24-40፤13:45፤ ዘጸ14:8፤ዘጥ19:22አ .ፆ15:16፤ መዝ1:5፤ኢሳይ5:5፤ 52:11፤ 64:6፤ ሕዝ36:17፤ሐጌ2:13
 5:3 ዘሌ7:20፤ 11:25፤14:19፤ 21:1፤ዘጥ5:2፤9:6፤1 9:7፤11-16፤ ሕዝ44:25
 5:4 ዘጥ30:6:8፤ ኢሳ41:23
 5:5 ዘሌ16:21፤ 26:40፤ዘጥ5:7፤ ኢ ሱ7:19፤ 1፡፲78:47፤ም፳28:13
 5:6 ዘፀ32:30፤ ዘሌ1:10፤4:3፤28
 5:7 ቍ11፤ ዘፍ15:9፤ዘሌ12:8፤14 ፡21፤14:22፤30፤ 27:8፤ዘጥ6:10
 5:8 ዘሌ1:15፤17
 5:9 ዘፀ24:6፤ ዘሌ1:15፤4:7
 5:10 ዘፀ32:30፤ ዘሌ1:14-17፤14:26፤ 1ዜፍ15:13
 5:11 ቍ7፤ ዘፍ15:9፤ዘፀ16:36፤ ዘሌ2:1
 5:12 ዘፀ2:2፤ ዘሌ2:9
 5:13 ዘፀ29:41፤ 32:30፤ዘሌ2:3
 5:15 ቍ16:18፤ ዘፀ29:3፤30፤13፤ ዘሌ4:2፤6:5፤6:7፤1:7 ፤14:12- 17፤19፤21፤22፤22:14 ፤ዘጥ5:8፤ 6:12፤14፤ 15:6፤18፤9፤28፤11፤11 ሳሙ6:3፤ ዕዝ10:19፤ ኢሳ53:10
 5:16 ቍ15፤ ዘሌ6:4፤27:13፤ ዘጥ5:7
 5:17 ቍ1:15
 5:18 ቍ15፤

እንድትሆነው ከመንጋው አንዲት የበግ ወይም የፍየል እንስት ለእግዚአብሔር^(ሳዎ) ያቅርብ፤ ከህኑም ስለ ኅጢአቱ ያስተሰርይለታል።

⁷ “ሰውየው ስለ ሠራው ኅጢአት በግ ለማቅረብ ዐቅሙ ካልፈቀደ ሁለት ዋናዎች ወይም ሁለት የዋናስ ጫጨቶች የመጀመሪያውን ለኅጢአት መሥዋዕት፤ ሁለተኛውን ለሚቃጠል መሥዋዕት ለእግዚአብሔር^(ሳዎ) ያቅርብ።⁸ ወደ ከህኑም ያም ጣቸው፤ እርሱም ለኅጢአት መሥዋዕት የምትሆነውን አስቀድሞ ያቅርብ፤ ራሷን ዐንገቷ ላይ ይቆልም። ነገር ግን ቄርጦ አይጣል፤ ፃኩኅጢአት መሥዋዕቱም ጥቂት ደም ወስዶ በመሠዊድ ዙሪያ ላይ ይርጨው፤ የተረፈውም ደም ሁሉ በመሠዊድ ግርጌ ይፍሰስ፤ ይህም የኅጢአት መሥዋዕት ነው።¹⁰ ከህኑም ቀደም ሲል በታዘዘው መሠረት ሁለተኛውን የሚቃጠል መሥዋዕት አድርጎ ያቅርብ፤ ከህኑም የሰው የውን ኅጢአት ያስተሰርይለታል፤ ሰውየውም ይቅር ይባላል።

¹¹ “ሰውየው ሁለት ርግግ ሆኖ ወይም ሁለት የዋናስ ጫጨቶች ለማቅረብ ዐቅሙ ካልፈቀደ፤ ስለ ሠራው ኅጢአት የኢፍ መስፈሪያ¹² አንድ ዐሥረኛ የላመ ዱቄት ለኅጢአት መሥዋዕት ያቅርብ፤ ነገር ግን የኅጢአት መሥዋዕት ስለሆነ ዘይት አያፍስበት፤ ዕጣንም አይጨምርበት፤¹² ከዚያም ለከህኑ ያቅርብ፤ ከህኑም ለመታሰቢያ እንዲሆን ዕፍኝ ሙሉ ይዘገንለት፤ በእሳት ከሚቀርበውም ቀሩርግን በላይ አድርጎ ለእግዚአብሔር^(ሳዎ) በመሠዊድ ላይ በእሳት ያቃጥለው፤ ይህም የኅጢአት መሥዋዕት ነው።¹³ ሰውየው ከእነዚህ በአንዱ ኅጢአት ቢሠራ፤ ከህኑ በዚህ ሁኔታ ያስተሰርይለታል፤ ሰውየውም ይቅር ይባላል። ከመሥዋዕቱ የተረፈውም እንደ እህል ቀሩርግን ሁሉ ለከህኑ ይሆናል።”

የበደል መሥዋዕት

¹⁴ እግዚአብሔር^(ሳዎ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ¹⁵ “ማንኛውም ሰው በደል ቢፈጽም ለእግዚአብሔር^(ሳዎ) ከተቀደሰ ከማናቸውም ነገር በማጥደል ኅጢአት ቢሠራ፤ ከመንጋው እንከን የሌለበትን አውራ በግ የበደል መሥዋዕት አድርጎ ለእግዚአብሔር^(ሳዎ) ያቅርብ። የዋጋውም ግምት በቤተ መቅደሱ ስቅል¹⁶ መሠረት ተመዝኖ በጥሬ ብር ይሁን፤ ይህም የበደል መሥዋዕት ነው።¹⁶ ከተቀደሱ ነገሮች ያጉደለውንም ይተካ፤

¹¹ ሁለት ሊትር ገደማ ይሆናል
¹² 11.5 ግራም ይሆናል።

የዚህንም ተመን አንድ አምስተኛ በላይ ጨምሮ ለካህኑ ይስጥ፤ ካህኑም ከበጉ ጋር የበደለ መስዋዕት አድርጎ በማቅረብ ያስተሰርይለታል፤ ሰውየውም ይቅር ይባላል።

17። ማንኛውም ሰው ኅጢአት ቢሠራ፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) አታድርጉ ብሎ ከከለ ከላቸው ትእዛዛት ሳያውቅ አንዱን ተላልፎ ቢገኝ በደለኛ ነው፤ በኅጢአቱም ይጠየቅ ቢታል። 18 እርሱም ከመንጋው ለበደል መስዋዕት የሚሆን እንከን የሌለበት አውራ በግ ወደ ካህኑ ያምጣ፤ ዋጋውም ተመጣ ጣኝ ይሁን። ካህኑም በዚህ ሁኔታ ሰውየው ሳያውቅ ስለ ፈጸመው ስሕተት ያስተሰርይለታል፤ ሰውየውም ይቅር ይባላል። 19 ይህ የበደል መስዋዕት ነው። ሰውየውም በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ጥፋት በመፈጸሙ በደለኛ ነው።”

6 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ 2። ማንኛውም ሰው በዐደራ የተሰጠውን ወይም በመያዣነት የተቀበለውን በመካድና ባልንጀራውን በማጭበርበር ኅጢአት ቢሠራ፤ እግዚአብሔርንም (ያህዌ) ቢበድል ወይም ባልንጀራውን ቢቀማው ወይም ቢያታልለው፤ 3 ወይም የጠፋ ነገር አግኝቶ አላየሁም ቢል ወይም በሐሰት ቢምል ወይም ሰዎች የሚያደርጉትን እንዲህ ያለውን ማናቸውንም ኅጢአት ቢሠራ፤ 4 በዚህ ሁኔታ ኅጢአት ቢሠራና በደለኛ ቢሆን፤ የሰረቀውን ወይም የቀማውን ወይም በዐደራ የተሰጠውን ወይም ጠፍቶ ያገኘውን ይመልሳል፤ 5 በሐሰት የማለበትንም ሁሉ ይመልስ፤ የበደል መስዋዕቱን በሚያቀርብበት ጊዜ የወሰደውን በሙሉ የዋናውን አንድ አምስተኛ በመጨመር ለባለ ንብረቱ ይመልስ። 6 ካመንጋውም እንከን የሌለበትን ዋጋው ተመጣጣኝ የሆነ አውራ በግ ስለ በደሉ መስዋዕት አድርጎ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ለማቅረብ ወደ ካህኑ ያምጣ፤ 7 በዚህም ሁኔታ ካህኑ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያስተሰር ይለታል፤ ሰውየውም ስለ ፈጸመው ስለ ማንኛውም በደል ይቅር ይባላል።

የሚቃጠል መስዋዕት

8 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ 9። አሮንና ልጆቹን እንዲህ ብለው እዘዛቸው፤ ስለሚቃጠለው መስዋዕት አቀራረብ የምትከተለው ሥርዐት ይህ ነው፡- የሚቃጠለው መስዋዕት ሌሊቱን ሁሉ እስኪነጋ ድረስ በመሠዊያው ላይ ባለው ማንደጃ ላይ ይቀመጥ፤ እሳቱም በመሠዊያው ላይ ዘወትር ሲነድ ይደር። 10 ካህኑም ከበፍታ የተሠራ የውስጥ ሱሪውን ካጠለቀ

ዘሌ.6፥14:12፣ 5፥19 2ኃገ12፥16 6፥2 ዘፍ31፥7፣ ዘዐ22፥7፣ዘሌ.19፥11፣ ዘኃ፥5፥6፣ዘገ73፥27ኦ.ር9፥4፥5፣ ሐሥ5፥4፣ቁ43፥9 6፥3 ዘዐ23፥4፣ 22፥11 6፥4 ዘሌ.5፥16፣ ሕዝ33፥15፣ ሉቃ19፥8 6፥5 ዘሌ.5፥15፣ ዘኃ፥5፥7 6፥6 ዘሌ.5፥15፣ ዘኃ፥5፥8 6፥7 ዘዐ32፥30 6፥9 ቍ1፥2፣ ዘሌ7፥37 6፥10 ዘዐ28፥39-42፣43፥39፣27፥28፣ ዘሌ.1፥16

6፥11 ዘሌ.4፥12 6፥12 ዘዐ29፥13፣ 32፥6፣ዘሌ.1፥7 6፥14 ዘሌ.2፥1፣ ዘኃ፥6፥15፣15፥4፣ 28፥13 6፥15 ዘሌ.2፥1፣2፥9 6፥16 ቍ2፥6፣ ዘዐ27፥9፣29፥11፥31፣ ዘሌ.23፥11፥8፥31፣ 10፥13፥16፥24፥24፥9 ዘኃ፥18፥10፣ ሕዝ44፥29 6፥17 ቍ2፥9፣ ዘዐ29፥28፥40፥10፣ ዘሌ.7፥7፥10፥12፥16፥1 8፥21፥22፥24፥9፣ ዘኃ፥5፥9፥18፥9፥10 6፥18 ቍ2፥9፣ ዘፍ9፥12፥ዘዐ30፥29፣ ዘሌ.23፥17፥6፣ ዘኃ፥5፥9፥18፥9-10 6፥20 ዘዐ16፥36፣ 28፥41፥29፥2፣ ዘሌ.23፥13፣ ዘኃ፥4፥16፥15፥15፣ 28፥5 6፥21 ዘሌ.2፥5 6፥22 ዘዐ28፥41፣ 29፥30፣ዘሌ.1፥9

በኋላ፤ የበፍታ ቀሚሱን ይልበስ፤ እሳቱ በመሠዊያው ላይ መስዋዕቱን ከበላው በኋላ የሚቀረውን ዐመድ አንሥቶ፤ በመሠዊያው አጠገብ ያፍስስ። 11 ከዚያም ልብሱን አውልቆ ሌላ ልብስ ይቀይር፤ ዐመዱንም ተሸክሞ ከሰፈር ውጭ በአምልኮው ሥርዐት መሠረት ንጹሕ ወደ ሆነ ስፍራ ይውሰድ። 12 በመሠዊያው ላይ ያለው እሳት ዘወትር ይንደድ፤ ምን ጊዜም አይጥፋ። ካህኑ ጧት ጧት እሳቱ ላይ ማገዶ ይጨምር፤ በእሳቱ ላይ የሚቃጠለውን መስዋዕት ያዘጋጅ፤ በዚህም ላይ የኅብረት መስዋዕቱን ሥብ ያቃጥል። 13 በመሠዊያው ላይ ያለው እሳት ዘወትር ይንደድ፤ ምን ጊዜም አይጥፋ።

የእህል ቀኑርባን

14። ‘የእህል ቀኑርባን ሥርዐት ይህ ነው፡- የአሮን ልጆች ቀኑርባኑን በመሠዊያው ትይዩ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያቅርቡት። 15 ካህኑ ከላመው ዱቄትና ከዘይቱ አንድ ዕፍኝ ያንግለት፤ በእህል ቀኑርባን ላይ ያለውንም ዕጣን በሙሉ ይውሰድ፤ ይህንም፤ ሽታው እግዚአብሔርን (ያህዌ) ደስ የሚያሰኝ መስዋዕት አድርጎ፤ ለመታሰቢያ በመሠዊያው ላይ ያቃጥለው። 16 የተረፈውንም አሮንና ልጆቹ ይብሉት፤ እርሾ ሳይገባበት በተቀደሰው ስፍራ፤ በመገናኛው ድንኳን ቅጥር ግቢ ውስጥ አደባባይ ላይ ይብሉት። 17 ያለ እርሾ መጋገር አለበት፤ በእሳት ከሚቀርብልኝ ቀኑርባን ይህን የእነርሱ ድርሻ አድርጌ ሰጥቻቸዋለሁ። ይህም፤ እንደ ኅጢአት መስዋዕትና እንደ በደል መስዋዕት ሁሉ እጅግ የተቀደሰ ነው። 18 ማንኛውም ከአሮን ዘር የተወለደ ወንድ ሊበላው ይችላል፤ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ከሚቀርበው የእሳት ቀኑርባን ለእርሱ የተመደበ የዘላለም ድርሻው ነው፤ የሚነካውም ሁሉ ቅዱስ ይሆናል።”

19 እግዚአብሔርንም (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ 20። አሮን ወይም ልጆቹ በተቀበሉበት ዕለት፣ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የሚያቀርቡት ቀኑርባን ይህ ነው፡- የአፍኛ አንድ ዐሥረኛው የላመ ዱቄት ግማሹን ለጧት፤ ግማሹን ለማታ የዘወትር የእህል ቀኑርባን አድርገው ያቅርቡት። 21 በሚገባ በዘይት ተለውሶ በምጣድ ላይ ይጋገር፤ ከዚያም የእህልን ቀኑርባን ቁራርሰህ፤ ሽታው እግዚአብሔርን (ያህዌ) ደስ የሚያሰኝ ይሆን ዘንድ አቅርብ። 22 በእርሱ-

19 ወይም ለአሮንና ለደል ሙሉ የኅጢአት ግዝገባ ነው።
*12 በትውፊት የላለው መስዋዕት ይባላል።
*18 ወይም የሚነካው ሰው ሁሉ፤ እንዲሁም ቍ 27 ይጠየቃል።
*20 ወይም በተቀበሉበት ዕለት አሮን እና ልጆቹ
*20 ሁለት ሊትር ገደማ ይሆናል
*21 የዚህ ቃል የዕብራይስጡ ትርጓሜ በእርግጠኝነት አይታወቅም

በታ ተቀብቶ ከህን የሚሆነው ልጁ ይህን ያዘጋጅ፤ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የተመደበ ድርሻ ነውና ፈጽሞ ይቃጠል።²³ ከህኑ የሚያቀርበው የእህል ቀኑርባን ሁሉ ፈጽሞ ይቃጠል እንጂ አይበላ።”

የኅጢአት መሥዋዕት

²⁴ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፡-
²⁵ “አሮንንና ልጆቹን እንዲህ በላቸው፤ ስለ ኅጢአት መሥዋዕት አቀራረብ የምትከተለው ሥርዐት ይህ ነው፤ የሚቃጠል መሥዋዕት በሚታረድበት ስፍራ የኅጢአቱም መሥዋዕት እዚያው በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ይታረድ፤ ይህም እጅግ ቅዱስ ነው።²⁶ መሥዋዕቱንም የሚያቀርበው ከህን ይብላው፤ ይህም በተቀደሰው ስፍራ በመገናኛው ድንኳን ቅጥር ግቢ ውስጥ፤ በአደባባይ ላይ ይበላ።²⁷ ሥጋውን የሚነካ ሁሉ የተቀደሰ ይሆናል፤ ደሙ በልብስ ላይ በረጭ፤ ያን ልብስ በተቀደሰ ስፍራ እጠብቃ።²⁸ ሥጋው የተቀቀ ለበት የሸክላ ዕቃ ይሰበር፤ የናስ ዕቃ ከሆነ ግን ተፈግፍን በውሃ ይታጠብ።²⁹ ከከህናት ወገን የሆነ ወንድ ሁሉ ከዚህ መብላት ይችላል፤ ይህም እጅግ ቅዱስ ነው።³⁰ ነገር ግን ደሙ ለ ማስተሰረድ እንዲሆን ወደ መገናኛው ድንኳን ወደ ቅድስት የቀረበው የኅጢአት መሥዋዕት ሁሉ በእሳት ይቃጠል እንጂ አይበላ።”

የበደል መሥዋዕት

7 “እጅግ ቅዱስ የሆነው የበደል መሥዋዕት የአቀራረብ ሥርዐት ይህ ነው፡-
² የሚቃጠል መሥዋዕት በሚታረድበት ስፍራ የበደሉም መሥዋዕት እዚያው ይታረድ፤ ደሙም በመሠዊዎ ላይ ዙሪያውን ይረጭ።³ ሥቡን በሙሉ ያቅርብ፤ ይኸውም፡- ላቱን፤ የሆድ ዕቃውን የሚሸፍነውን ሥብ፤ ኅሱላቱ ከላሊቶች፤ በከላሊቶች ላይና በጉድኑ አጠገብ ያለውን ሥብ እንዲሁም ከከላሊቶች ጋር የሚወጣውን የገሩብቱን ሽፋን አብሮ ያቅርብ።⁵ ከህኑም ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት የሚቀርብ አድርጎ በመሠዊዎ ላይ ያቃጠል፤ ይህም የበደል መሥዋዕት ነው።⁶ ከከህን ወገን የሆነ ወንድ ሁሉ ከዚህ መብላት ይችላል፤ ነገር ግን በተቀደሰ ስፍራ ይበላ፤ ይህም እጅግ ቅዱስ ነው።”

⁷ “የኅጢአት መሥዋዕትና የበደል መሥዋዕት አቀራረብ ሥርዐት አንድ ነው፤ መሥዋዕቶቹ የስርዐቱን ሥርዐት ለሚያስፈጽመው ከህን ይሰጣሉ።⁸ ስለ ማንኛውም ሰው የሚቃጠል መሥዋዕት የሚያቀርበው ከህን ቁዳውን ለራሱ ይውሰድ።⁹ በማሰብ ያምድጃ የተጋገረ፤ በመቀቀያ ወይም በም

6፥25 ዘፀ29፡11፣ 30፡10፣ዘሌ1፡33፣ 4፡24
6፥26 ቀ*16፣ ዘፀ27፡9፣21፣40፡2
6፥27 ዘፀ29፡37፣ ዘሌ10፡10፣ ሕዝ44፡19፣46፡20፣ ሐ2፡12
6፥28 ዘሌ11፡33፣ 15፡12፣ዘኀ19፡15
6፥29 ቀ*17፡18፣ ሕዝ42፡13
6፥30 ዘሌ4፡12፡18፣ ሕዝ45፡15
7፥1 ዘሌ5፡15፣ ሕዝ40፡39
7፥3 ዘፀ29፡13
7፥4 ዘሌ3፡15
7፥5 ዘፀ29፡13
7፥6 ዘሌ6፡18፣ ሕዝ42፡13
7፥7 ቀ*6፣ ዘፀ30፡10፣ ዘሌ2፡3፣5፣15፣6፡17፡2፣ 6፡14፣13፣ዘኀ5፡8፣27፣ 7፡12፡16፣ 1፡ቆር9፡13፣10፡18
7፥8 ዘሌ1፡6
7፥9 ዘሌ2፡4፡5፡7

7፥12 ቀ*13፡15፣ ዘሌ2፡14፣22፡29፣ ዘኀ6፡19፣መዝ50፡14፣ 5፡4፡6፣107፡22፣116፣ 17፡አር33፡11፣ 44፡19
7፥13 ቀ*12፣ ዘፀ34፡22፣ ዘሌ23፡17፣ አፀ4፡5
7፥15 ዘፀ12፡10
7፥16 ዘፍ28፡20፣ ዘፀ35፡29፣ ዘሌ1፡2፣19፡5-8፣ 22፡18፡21፣23፡38፣ ዘኀ15፡3፣29፡39፣ ዘፀ12፡6፣23፡21-23፣መዝ54፡6፣ ሕዝ46፡12
7፥17 ዘፀ12፡10፣ ዘሌ19፡6
7፥18 ዘሌ5፡1፣ 19፡7፣ዘኀ18፡27፣ 2ዘፍ33፡16
7፥20 ዘፍ17፡14፣ ዘሌ5፡3፣22፡3-7
7፥21 ዘሌ5፡2
7፥23 ዘሌ17፡3፣ ዘፀ14፡4
7፥24 ዘፀ22፡31

ጣድ የበሰለ ማንኛውም የእህል ቀኑርባን ለሚያቀርበው ከህን ይሰጥ።¹⁰ ማንኛውም በዘይት የተለወሰ ወይም ደረቅ የእህል ቀኑርባን ለአሮን ልጆች ሁሉ እኩል ይሰጥ።

የኅብረት መሥዋዕት

¹¹ “አንድ ሰው ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የኅብረት መሥዋዕት፤ በሚያቀርብበት ጊዜ፤ ሊከተለው የሚገባው ሥርዐት ይህ ነው፡-

¹² “መሥዋዕቱን የሚያቀርበው ለምስጋና መግለጫ ከሆነ፤ ከምስጋና መሥዋዕቱ ጋር ያለ እርሾ የተጋገረና በዘይት የተለወሰ ጎብስት እርሾ ሳይገባበት በሥቡ ተጋግሮ ዘይት የተቀባ ቂጣ በሚገባ ታሸቶ በዘይት የተለወሰም የላመ ዱቄት ጎብስት አብሮ ያቅርብ።¹³ ለምስጋና ከሚሆነው የኅብረት መሥዋዕት ጋር በእርሾ የተጋገረ ጎብስት ያቅርብ።¹⁴ ከእያንዳንዱም ዐይነት አንዳንድ አንሥቶ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የተለየ ቀኑርባን በማድረግ ያቅርብ፤ ይህም የኅብረት መሥዋዕቱን ደም ለሚረጨው ከህን ይሰጥ።¹⁵ ለምስጋና የሚሆነው የኅብረት መሥዋዕት ሥጋ፤ በቀረበበት ዕለት ይበላ እንጂ አንዳች አይደር።

¹⁶ “መሥዋዕቱ ስለሌለ በመፈጸሙ ወይም በበጎ ፈቃድ የሚቀርብ ከሆነ፤ በቀረበበት ዕለት ይበላ፤ የተረፈውም ሁሉ በማግስቱ ይበላ።¹⁷ እስከ ሦስት ቀን የቆየ ማንኛውም የመሥዋዕቱ ሥጋ ይቃጠል።¹⁸ ማንኛውም የኅብረት መሥዋዕት ሥጋ በሦስተኛው ቀን ከተበላ ተቀባይነት የለውም፤ ርኩስ በመሆኑ ላቀረበው ሰው ዋጋ አይኖረውም፤ ከዚያም የበላ ሰው የበደል ዕዳ ይሆንበታል።

¹⁹ “ርኩስ ከሆነ ነገር ጋር የተነካ ሥጋ ይቃጠል እንጂ አይበላ። ሌላውን ሥጋ ግን በሥርዐቱ መሠረት ንጹሕ የሆነ ማንኛውም ሰው ይበላ።²⁰ ነገር ግን ንጹሕ ያልሆነ ማንኛውም ሰው ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የቀረበውን የትኛውንም የኅብረት መሥዋዕት ሥጋ ቢበላ፤ ከአዝቡ ፈጽሞ ይወገድ።²¹ ማንኛውም ሰው የሰውን ርኩስ ወይም ርኩስ እንስሳን ወይም ማንኛውንም ርኩስ ነገር ቢነካና ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ከቀረበው የኅብረት መሥዋዕት ሥጋ ቢበላ፤ ያ ሰው ፈጽሞ ከሕዝቡ ይወገድ።

ሥብና ደም መብላት መከልከል

²² እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤²³ “ለእስራኤላውያን እንዲህ በላቸው፤ ‘የበሬ ወይም የላም፤ የበግ ወይም የፍየል ሥብ አትብሉ።²⁴ ሞቶ የተገኘው ወይም

¹¹ በትውፊት የላላም መሥዋዕት ይባላል፤ እንዲሁም ቀ* 13-37 ይመ

አውሬ የገደለው ከብት ሥብ ለሌላ ተግባር ይዋል እንጂ አይበላ።²⁵ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት ከሚቀርብኝ እንስሳ ሥብ የሚበላ ማንኛውም ሰው ከሕዝቡ ይወገድ።²⁶ በየትኛውም ቦታ ብትኖሩ የማንኛውንም የወፍ ዘር ወይም የእንስሳ ደም አትብሉ።²⁷ ማንኛውም ሰው ደም ቢበላ፣ ያ ሰው ከሕዝቡ ይወገድ።”

የካህኑ ድርሻ

²⁸ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ²⁹ ለእስራኤላውያን እንዲህ በላቸው፤ ‘የኅብረት መሥዋዕት ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የሚያቀርብ ማንኛውም ሰው ስለ ራሱ መሥዋዕት አድርጎ ከዚሁ ላይ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ያቅርብ።³⁰ በእሳት ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የሚቀርበውን መሥዋዕት በራሱ እጅ ያቅርቡ። ሥቡን ከፍርምባው ጋር ያቅርብ፤ ፍርምባውን መሥዋዕት አድርጎ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ይወዝውዘው።³¹ ካህኑ ሥቡን በመሠዊያው ላይ ያቃጥል፤ ፍርምባው ግን ለአሮንና ለልጆቹ ይሰጥ።³² የኅብረት መሥዋዕት ታችሁን የቀኝ ወርቅ ላካህኑ የተለየ አድርጋችሁ ስጡት።³³ የኅብረት መሥዋዕት ቱን ደምና ሥብ የሚያቀርቡ የአሮን ልጅ ቀኝ ወርቅን የራሱ ድርሻ አድርጎ ይውሰድ።³⁴ ከእስራኤላውያን የኅብረት መሥዋዕት ላይ የተወዘዘውን ፍርምባና የቀረበውን ወርቅ ወስጃለሁ፤ ለካህኑ ለአሮንና ለልጆቹም ከእስራኤላውያን የሚያገኙት መደበኛ ድርሻቸው እንዲሆን ሰጥቻችኋለሁ።”

³⁵ ካህናት ሆነው እግዚአብሔርን (ያህዌ) እንዲያገለግሉ በቀረቡ ቀን፣ በእሳት ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ከቀረበው መሥዋዕት ላይ ለአሮንና ለልጆቹ የተመደበላቸው ድርሻ ይህ ነው።³⁶ ካህናቱ በተቀቡበት ቀን፣ እስራኤላውያን መደበኛ ድርሻ አድርገው ከትውልድ እስከ ትውልድ ይህን እንዲሰጧቸው እግዚአብሔር (ያህዌ) አዘዘ።

³⁷ እንግዲህ የሚቃጠል መሥዋዕት፣ የእህል ቀርባን፣ የጎጠኦች መሥዋዕት፣ የበደል መሥዋዕት፣ የክህነት ሹመት መሥዋዕትና የኅብረት መሥዋዕት ሥርዐት ይህ ነው።³⁸ ይህም፣ በሲና ምድረ በዳ እስራኤላውያን መሥዋዕታቸውን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) እንዲያቀርቡ ባዘዛቸው ቀን በሲና ተራራ ላይ ለሙሴ የሰጠው ሥርዐት ነው።

አሮንና ልጆቹ ካህናት ሆነው መሾማቸው
8፡1-36 ተን ምብ ዘፀ 29፡1-37

8 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤
² አሮንና ልጆቹን፣ ልብሰ ተክህሮውን፣

7፡26 ዘፍ9፡4
7፡27 ዘፍ9፡4
7፡30 ዘፀ29፡4
7፡31 ዘፀ29፡13፡27
7፡32 ዘፀ29፡27፤
ዘሌ10፡14፡15፤
ዘጥ5፡9፡6፡20፤
18፡18
7፡34 ዘፀ29፡22፡
27፤ ዘሌ10፡15፤
ዘጥ6፡20፤14ፀ፡
9፡24፤
7፡36 ዘሌ8፡12፡30
7፡37 ዘፀ29፡31፤
ዘሌ6፡9፡14
7፡38 ዘፀ19፡11፤
ዘሌ1፡2፡26፡46፤
ዘጥ36፡13፤ዘፀ4፡5፤
29፡1

8፡2 ቀ*18፡22፤
ዘፀ28፡1፡24፡43፤
29፡2፡3፡30፡10፡
23-25፡30፡39፡27፤
ዘሌ1፡5
8፡3 ዘጥ8፡9
8፡5 ዘፀ29፡1
8፡6 ዘፀ29፡4፤
30፡19፤ሐሥ22፡16
8፡7 ዘፀ28፡4
8፡8 ዘፀ25፡7፤
28፡30
8፡9 ዘፀ28፡2፡36፤
39፡28፤ዘሌ21፡10
8፡10 ቀ*2፤
ዘፀ26፡1፡30፡26
8፡11 ዘፀ30፡29
8፡12 ዘፀ30፡30፤
ዘሌ7፡36
8፡13 ዘፀ28፡4፤
39፡40፤39፡27፤
ዘሌ21፡10
8፡14 ዘፀ30፡10፤
ዘሌ4፡3፡15
8፡15 ዘሌ4፡7፤
18፤ሕዝ43፡20፤
ዕብ9፡22
8፡17 ዘሌ4፡11፡12
8፡18 ቀ*2

የመቅቢያ ዘይቱን፣ ለጎጠኦች መሥዋዕት የሚሆነውን ወይፈን፣ ሁለቱን አውራ በጎችና እርሾ ሳይገባበት የተጋገረው ቂጣ ያለበትን መሶብ አምጣ፤³ ማንበሩን በሙሉ በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ ሰብስብ።”⁴ ሙሴም እግዚአብሔር (ያህዌ) እንዲዘዘው አደረገ፤ ማን በሩም በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ ተሰበሰበ።

⁵ ሙሴም ማንበሩን፣ “እግዚአብሔር (ያህዌ) እንዲደረግ ያዘዘው ይህ ነው” አላቸው።⁶ ሙሴም አሮንንና ልጆቹን ወደ ፊት አወጣቸው፤ በውሃም አጠባቸው።⁷ አሮንን እጅ ጠባብ አለበሰው፤ መቀነት አስታጠቀው፤ ቀሚስ አጠለቀለት፤ ኤፍድ ደረበሰት፤ በልዩ ጥበብ በተጠለፈው መታጠቂያ ኤፍዱን አስታጠቀው፤ በላዩም አሰረው፤⁸ የደረት ኪሱን በላዩ አደረገለት፤ በደረት ኪሱም ውስጥ አራምንና ቱሚምን አኖረ።⁹ እግዚአብሔር (ያህዌ) ባዘዘውም መሠረት፣ ሙሴ ጥምጥሙን በአሮን ራስ ላይ አደረገ፤ በጥምጥሙም ላይ በፊት ለፊቱ በኩል የተቀደሰውን አክሲል አደረገለት።

¹⁰ ሙሴም መቅቢያ ዘይቱን ወሰደ፤ ማደራያ ድንኳኑንና በውስጡ የሚገኘውን ሁሉ ቀብቶ ቀደሰ።¹¹ ከዘይቱም ጥቂት ወስዶ በመሠዊያው ላይ ሰባት ጊዜ ረጨ፤ ይቀድሳቸውም ዘንድ መሠዊያውን ከነመገልገል ላይ ያደረገው ሁሉ እንዲሁም የመታጠቢያ ሳኦትን ከነማስቀመጫው በዘይት ቀባ።¹² ከመቅቢያ ዘይቱም በአሮን ራስ ላይ አፈሰሰ፤ የተቀደሰ እንዲሆንም ቀባው።¹³ እግዚአብሔርም (ያህዌ) ባዘዘው መሠረት ሙሴ፣ የአሮንን ልጆች ወደፊት አቅርቦ እጅ ጠባብ አለበሰባቸው፤ መታጠቂያ አስታጠቃቸው፤ ቆብም ደፋላቸው።

¹⁴ ሙሴም የጎጠኦች መሥዋዕት የሆነውን ወይፈን አመጣ፤ አሮንና ልጆቹም በወይፈኑ ራስ ላይ እጃቸውን ጫኑ።¹⁵ ሙሴም ወይፈኑን ዐረደ፤ ደሙንም ወስዶ መሠዊያውን ያነጻ ዘንድ በጣቱ የመሠዊያውን ቀንዶች ሁሉ ቀባ፤ የቀረውንም ደም በመሠዊያው ሥር አፈሰሰው። ለመሠዊያውም እንዲህ አድርጎ ያስተሰር ይለት ዘንድ ቀደሰው።¹⁶ ሙሴም የሆድ ዕቃውን የሚሸፍነውን ሁሉ፣ የጎጠኦቱን ሽፋን፣ ኩላሊቶችንና ሥጋቸውን ወስዶ በመሠዊያው ላይ አቃጠለ።¹⁷ ሙሴም እግዚአብሔር (ያህዌ) ባዘዘው መሠረት ወይፈኑን፣ ቁዳውን፣ ሥጋውንና ፈርሱን ከሰፈርውጭ አቃጠለ።

¹⁸ ሙሴ ለሚቃጠል መሥዋዕት የሚሆነውን አውራ በግ አቀረበ፤ አሮንና ልጆቹም

³ ወይም በእሳት ከቀረበው

እጃቸውን በበጉ ላይ ጫኑ።¹⁹ ሙሴም በጉን ዐርዶ ደሙን በመሠዊያው ላይ ዙሪያውን ረጨ።²⁰ በጉንም በየብልቱ ቁራረጠ፤ ጭንቅላቱን፣ ብልቶቹንና ሥቡን አቃጠለ።²¹ ሆድ ዕቃውንና እግሮቹን በውሃ አጠበ፤ ሙሴም እግዚአብሔር (ያህዌ) ባዘዘው መሠረት፣ በጉን በሙሉ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት የሚቀርብ፣ ሽታውም ደስ የሚያሰኝ የሚቃጠል መሥዋዕት አድርጎ በመሠዊያው ላይ አቃጠለው።

²² ሙሴ ለቅድስና የሚሆነውን ሌላ አውራ በግ አቀረበ፤ አሮንና ልጆቹም እጆቻቸውን በበጉ ራስ ላይ ጫኑ።²³ ሙሴ አውራ በጉን ዐረደ፤ ከደሙም ጥቂት ወስዶ የአሮንን ቀኝ ጆሮ ጫፍ፣ የቀኝ እጁን አውራ ጣትና የቀኝ እግሩን አውራ ጣት አስነካ፤²⁴ የአሮንንም ልጆች ወደ ፊት ጠራ፤ ከደሙም ጥቂት ወስዶ የቀኝ ጆሮአቸውን ጫፍ፣ የቀኝ እጃቸውን አውራ ጣትና የቀኝ እግራቸውን አውራ ጣት አስነካ፤ የቀረውንም ደም በመሠዊያው ላይ ዙሪያውን ረጨ።²⁵ ሥቡን፣ ላቱን፣ ሆድ ዕቃውን የሚሸፍነውን ሥብ ሁሉ፣ የጉብቱን ሽፋን፣ ሁሉቱን ኩላሊቶችና ሥባቸውን እንዲሁም ቀኝ ወርቅን ወስዶ፤²⁶ በእግዚአብሔርም (ያህዌ) ፊት ካለው፣ ያለ እርሾ የተጋገረ ዳቦ ካለበት መሶብ ላይ አንድ ኅብስት፣ አንድ በዘይት የተጋገረ ዳቦ እንዲሁም ስስ ቂጣ ወስዶ በሥቦቹና በቀኝ ወርቅ ላይ አኖረ።²⁷ እነዚህንም ሁሉ ለአሮንና ለልጆቹ በእጃቸው ሰጣቸው፤ እነርሱም የሚወዘወዝ መሥዋዕት አድርገው በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ወዘወዙት።²⁸ ሙሴም ከእጃቸው ተቀብሎ፣ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት የሚቀርብ፣ ሽታውም ደስ የሚያሰኝ መሥዋዕት አድርጎ በመሠዊያው ላይ በሚቃጠለው መሥዋዕት ላይ አቃጠለው።

²⁹ ሙሴም እግዚአብሔር (ያህዌ) ባዘዘው መሠረት፣ ድርሻው የሆነውን ክህነት የመጠስጫውን አውራ በግ ፍርምባ ወስዶ የሚወዘወዝ መሥዋዕት በማድረግ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ወዘወዘው።

³⁰ ቀጥሎም ሙሴ በመቅቢያው ዘይትና በመሠዊያው ላይ ካለው ደም ጥቂት ወስዶ፣ በአሮንና በልብሱ እንዲሁም በአሮን ልጆችና በልብሳቸው ላይ ረጨ፤ በዚህም ሁኔታ አሮንንና ልብሱን፣ ልጆቹንና ልብሳቸውን ቀደሰ።

³¹ ሙሴም አሮንና ልጆቹን እንዲህ አላቸው፡ “ሥጋውን በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ ቀቅሎት፣ በዚያም፣ ‘አሮንና ልጆቹ ይብሉት’ ተብሎ በታዘዘሁት መሠረት፣ በክህነት መስጫው መሥዋዕት መሶብ ውስጥ ካለው

8:20 ዘሌ.1:8
8:22 ቀ.2:ዘሌ.4:15
8:23 ዘሌ.14:14:25
8:24 ዕብ.19:18-22
8:25 ዘሌ.3:3-5
8:26 ዘሌ.2:4
8:27 ዘጥ.5:25
8:29 ዘሌ.7:31-34
8:30 ዘወ.28:1-2፣ ዘሌ.7:36
8:31 ዘሌ.6:16

8:33 ዘሌ.14:8፣ 15:13:28፣ ዘጥ.19:11፣ ሕዝ.43:25
8:34 ዕብ.7:16
8:35 ዘሌ.18:30፣ 22:9፣ ዘጥ.3:7፣ 9:19፣ ዳ.11:1፣ 1፣ 7:2:3፣ ሕዝ.48:11፣ ዘዘ.3:7
9:1 ዘሌ.4:15፣ ሕዝ.43:27
9:3 ቀ.8:15፣ ዘሌ.4:3፣ 3:2፣ 10:16
9:4 ዘወ.29:43፣ 32:6፣ ዘሌ.4:10፣ 9:6 ዘወ.16:7
9:7 ዘወ.30:10፣ ዘሌ.16:6፣ ዕብ.5:13፣ 7:27
9:8 ዘሌ.4:1-12፣ 10:19

ኅብስት ጋር ብሉት፤³² የተረፈውንም ሥጋና ኅብስት በእሳት አቃጥሉ።³³ የክህነት መቀበያችሁ ሥርዐት እስከሚፈጸምበት እስከሰባት ቀን ድረስ በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ ቆይ፤ ሥርዐቱንም ለመፈጸም ሰባት ቀን ይወስዳልና።³⁴ ዛሬ የተፈጸመው ይህ ሥርዐት ለእናንተ ማስተሰሪያ እግዚአብሔር (ያህዌ) ያዘ ዘው ነው።³⁵ እንዳትሞቱ ሰባቱን ቀንና ሌሊት ከመገናኛው ድንኳን ደጃፍ አትለዩ፤ የእግዚአብሔርንም (ያህዌ) ሥርዐት ጠብቁ፤ የታዘዘሁት እንዲህ ነውና።”³⁶ አሮንና ልጆቹም እግዚአብሔር (ያህዌ) በሙሴ አማካይነት ያዘዘውን ሁሉ አደረጉ።

ካህናቱ አገልግሎታቸውን ጀመሩ

9 በስምንተኛውም ቀን ሙሴ አሮንንና ልጆቹን እንዲሁም የእስራኤልን ሽማግሌዎች ጠራቸው፤² አሮንንም እንዲህ አለው፡ “የጎጠኦት መሥዋዕት እንዲሆንልህ አንድ እንቦሳ እንዲሁም የሚቃጠል መሥዋዕት እንዲሆንልህ አንድ አውራ በግ፣ ወስደህ፤ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት አቅርባቸው፤ ሁለቱም እንከን የሌለባቸው ይሁኑ።³ እስራኤላውያንንም እንዲህ በላቸው፤ ‘ለጎጠኦት መሥዋዕት አንድ አውራ ፍየል፣ ለሚቃጠል መሥዋዕት እንከን የሌለባቸውን የአንድ ዓመት እምቦሳና የአንድ ዓመት ጠቦት፣ ላለጎብረት መሥዋዕት፣⁴ አንድ በሬና⁵ አንድ አውራ በግ በዘይት ከተለወሰ የእህል ቀኑር ባን ጋር በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ለመሠዋት አቅርቡ፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) ዛሬ ይገለጥላችኋልና።”

⁵ እነርሱም ሙሴ ያዘዘውን ሁሉ ወደ መገናኛው ድንኳን ደጃፍ አመጡ፤ ሕዝቡም በሙሉ ቀርበው በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ቆሙ።⁶ ሙሴም፣ “የእግዚአብሔር (ያህዌ) ክብር ይገለጥላችሁ ዘንድ፣ እንድታደርጉት እግዚአብሔር (ያህዌ) ያዘዘችሁ ይህ ነው” አለ።

⁷ ሙሴ አሮንን፣ ወደ መሠዊያው ቀር በህ የጎጠኦት መሥዋዕትህንና የሚቃጠለውን መሥዋዕትህን ሠዋ፤ ለራስህና ለሕዝቡም አስተሰርይ፤ እግዚአብሔርም (ያህዌ) ባዘዘው መሠረት የሕዝቡን መሥዋዕት አቅርብ፤ አስተሰርይላቸውም” አለው።

⁸ አሮንም ወደ መሠዊያው መጥቶ ስለራሱ የጎጠኦት መሥዋዕት የቀረበውን

²31 ወይም ብዬ ባዘዘሁት
³4 በትውፊት የሰላም መሥዋዕት ይባላል፤ እንዲሁም ቀ. 18:22 ይመጣ።
⁴5 የዕብራይስጥ ቃል ተባብሮና እንስትን ሊያጠቃልል ይችላል፤ እንዲሁም ቀ. 18:19 ይመጣ

እምቦሳ ዐረደው።⁹ ልጆቹም ደሙን አመጡ ለት፤ እርሱም ጣቱን በደሙ ውስጥ ነክሮ የመሠዊያውን ቀንዶች ቀባ፤ የተረፈውንም ደም በመሠዊያው ግርጌ አፈሰሰው።
¹⁰ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን ባዘዘው መሠረት የኅጢአት መሥዋዕቱን ሥብ፤ ከላሊቶቹንና የጉብቱን ሽፋን በመሠዊያው ላይ አቃጠለው፤¹¹ ሥጋውንና ቀሩርቱንም ከሰፈሩ ውጭ በእሳት አቃጠለው።
¹² ከዚህ በኋላ አሮን የሚቃጠለውን መሥዋዕት ዐረደ፤ ልጆቹ ደሙን አቀበሉት፤ እርሱም ደሙን በመሠዊያው ላይ ዙሪያውን ረጨ።¹³ ልጆቹም የሚቃጠለውን መሥዋዕት ብልት አንድ በአንድ፣ ጭንቅላቱን ሳይቀር አምጥተው ሰጡት፤ እርሱም በመሠዊያው ላይ አቃጠለው።
¹⁴ የሆድ ዕቃውንና እግሮቹን አጥቦ በመሠዊያው ላይ ካለው ከሚቃጠለው መሥዋዕት ስት በላይ አቃጠለ።¹⁵ አሮንም የሕዝቡን መሥዋዕት አቀረበ፤ ስለ ሕዝቡ የኅጢአት መሥዋዕት የሆነውን ፍጥ ወስዶ ዐረደው፤ እንደ ፊተኛው ሁሉ ይህንም በኅጢአት መሥዋዕትነት ሠዋው።
¹⁶ የሚቃጠለውንም መሥዋዕት አምጥቶ በሥርዐቱ መሠረት አቀረበው።¹⁷ የእህል ቀሩርባንን አመጣ፤ ከላይም እፍኝ ሙሉ ወስዶ ጣት ጣት ከሚቀርበው የሚቃጠል መሥዋዕት በተጨማሪ በመሠዊያው ላይ አቃጠለ።
¹⁸ አሮንም ስለ ሕዝቡ የኅብረት መሥዋዕት የቀረቡትን በሬውንና አውራ በጉን ዐረደ፤ ልጆቹም ደሙን አመጡለት፤ እርሱም ደሙን በመሠዊያው ላይ ዙሪያውን ረጨ።¹⁹ የበሬውንና የአውራ በጉን ሥብላቱን፣ የሆድ ዕቃውን የሚሸፍነውን ሥብ፤ ከላሊቶቹንና የጉብቱን ሽፋን፣²⁰ በፍርምባዎቹ ላይ አስቀመጡ፤ አሮንም ሥቡን በመሠዊያው ላይ አቃጠለ፤²¹ ፍርምባዎቹንና የቀኝ ወርቅንም ሙሴ ባዘዘው መሠረት፣ የመወዝወዝ መሥዋዕት አድርጎ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ወዘወዘው።
²² አሮንም እጆቹን ወደ ሕዝቡ ዘርግቶ ባረካቸው፤ የኅጢአት መሥዋዕቱን፣ የሚቃጠለውን መሥዋዕትና የኅብረቱን መሥዋዕት ካቀረበ በኋላ ወረደ።
²³ ከዚህ በኋላ፣ ሙሴና አሮን ወደ መገናኛው ድንኳን ገቡ፤ ከዚያ ሲወጡም ሕዝቡን ባረኩ፤ የእግዚአብሔርም (ያህዌ) ክብር ለሕዝቡ ሁሉ ተገለጠ።²⁴ እሳት ከእግዚአብሔር (ያህዌ) ዘንድ ወጥቶ፣ በመሠዊያው ላይ የነበረውን በላ፤ ሕዝቡም ሁሉ ይህን ባዩ ጊዜ እልል አሉ፤ በግምባራቸውም ተደፉ።

9፡9 4*12:18፤ 11029:12፤ሕዝ43:20
 9፡11 ዘሌ4:11:12
 9፡12 4*9:10፤10:19
 9፡13 ዘሌ1:8
 9፡14 ዘሌ1:9
 9፡15 ዘሌ4:27-31
 9፡16 ዘሌ1:1-13
 9፡17 ዘሌ3:5
 9፡18 ዘሌ3:1-11
 9፡21 11029:24:26
 9፡22 ዘፍ48:20፤ 11039:43፤ ሉቃ24:50
 9፡23 11040:2፤ 24:16
 9፡24 11019:18፤ መሳ6:21፤13:20፤ 1፡17፤8:39
 10፡1 4*2፤ 1106:23፤24:1፤ 28:1፤30:9፤ ዘሌ16:1:12፤ ዘጉ3:2-4፤ ዘጉ1:11፤1:16፤7:18:3
 5:46፤26:61፤ 1፡17፤50፤2፡125፤151
 ዘፍ6:3፤2ዘፍ4:22ኤር52:19፤ ኢሳ6:6፤ሕዝ8:11
 10፡2 ዘፍ19:24፤ 38:7፤ዘጉ1:11፤1፤ 16:35፤1ዘፍ24:2፤ ኢዮ1:16፤ መዝ2:12፤50:3፤ 106፤18፤ኢሳ29:6
 10፡3 11014:4፤ 19:22፤30:29፤ ዘሌ21:6፤22:32፤ ዘጉ16:5፤20:13፤ ኢሳ45:16፤44:23፤ 49:3፤55:5፤ 60:21፤ሕዝ28:22፤ 38:16
 10፡4 1106:18:22፤ 25:8፤ሐሥ5:6፤9:10
 10፡5 ዘሌ8:13
 10፡6 ዘፍ50:3፤ 10፡ዘ06:23፤ ዘሌ13:45፤21:10፤ ዘጉ1:53፤5:18፤ 16:22፤20:29፤ ኢሳ7:1፤22፤18፤ 14መ፡ 25:1፤ ኤር41:5፤ግር14:63
 10፡7 11025:8፤ 28:41
 10፡9 ዘፍ9:21፤ 11012:14፤29:40፤ ዘሌ23:13፤ዘጉ6:3፤1 5:5፤ 28:7፤ ዘ814:26፤28:39፤ 29:6፤ መሳ13:4፤ ምላ23:29-35፤ 31:4፤7፤ኢሳ5:22፤ 22:13፤28:17፤ 29:9፤56:12፤ ኤር35:6፤ሕዝ44:21፤ ሆሴ4:11፤ግዝ2:11፤ ዕን2:15-16፤ ሉቃ1:15፤ኤፌ5:18፤

የናዳብና የአብዩድ መጥት
10 የአሮን ልጆች ናዳብና አብዩድ እያንዳንዳቸው ጥናዎቻቸውን ወስደው ፍም አደረጉባቸው፤ ዕጣንም ጨመሩ ባቸው፤ እርሱ ያላዘዘቸውን፣ ያልተፈቀደውን እሳት በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት አቀረቡ።² ከዚህም የተነሣ እሳት ከእግዚአብሔር (ያህዌ) ዘንድ ወጥቶ በላቸው፤ በእግዚአብሔርም (ያህዌ) ፊት ሞቱ።
³ ሙሴም አሮንን እንዲህ አለው፤ “እግዚአብሔር (ያህዌ)፡- ‘ወደ እኔ በሚቀርቡት መካከል፣ ቅድስናዬን እገልጣለሁ፤ በሕዝቡም ሁሉ ፊት፣ እከበራለሁ’ ብሎ የተናገረው ይህን ነው።” አሮንም ዝም አለ።
⁴ ሙሴ የአሮንን አጎት የዑዝኤልን ልጆች ሚሳኤልንና ኤልዳፋንን ጠርቶ፣ “ወደዚህ ኑና ወንድሞቻችሁን አንሁ፤ ከመቅደሱም ደጃፍ አርቃችሁ፣ ከሰፈር ወደ ውጭ ውሰዷቸው” አላቸው።
⁵ እነርሱም መጥተው ሙሴ ባዘዘቸው መሠረት፣ ሚቾቹ የክህ ነት ቀሚላቸውን እንደ ለበሱ ተሸክመው ከሰፈር ወደ ውጭ አወጧቸው።
⁶ ሙሴም አሮንንና የአሮንን ልጆች፣ አልዳዘርንና ኢታምርን እንዲህ አላቸው፤ “እንዳትሞቱ፣ በሕዝቡም ላይ ቀሩርባ እንዳይመጣ ጠጉራችሁን አትንጨጩ።⁷ ልብሳችሁንም አትቅደዱ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት ስላጠፋቸው ሰዎች ወንድሞቻችሁ እስራኤላውያን ሊያለቅሱላቸው ይችላሉ።⁸ የእግዚአብሔር (ያህዌ) የመቅቢያ ዘይት በላያችሁ ነውና እንዳትሞቱ ከመገናኛው ድንኳን አትውጡ።” እነርሱም ሙሴ እንዳላቸው አደረጉ።
⁸ እግዚአብሔርም (ያህዌ) አሮንን እንዲህ አለው፤⁹ “እንዳትሞቱ አንተና ልጆችህ ወደ መገናኛው ድንኳን በምትገቡበት ጊዜ የወይን ጠጅ ወይም ሌላ የሚያስክር መጠጥ አትጠጡ፤ ይህም በልጅ ልጃችሁ ዘንድ የሚጠበቅ ዘላለማዊ ሥርዐት ነው።¹⁰ የተቀደሰውንና ያልተቀደሰውን፣ ርኩሱንና ንጹሐን ለዩ፤¹¹ እግዚአብሔርም (ያህዌ) በሙሴ አማካይነት የሰጣቸውን ሥርዐት ሁሉ ለእስራኤላውያን አስተምሩ።
¹² ሙሴም አሮንንና የተረፉትን ልጆቹን

1ጣጥ3:3፤ተቆ1:17 10፡10 ዘፍ7:2፤ ዘሌ6:27፤14:57፤ 20:25፤ሕዝ22:26 10፡11 ዘ817:10፤ 11፤24:8፤25:1፤ 33፤10፤2ዘፍ15:3፤ 17፤7፤ዕዝ7:25፤ ነሀ8:7፤ምሳ4:27፤ ሐጌ2:11፤ግሌ2:7 10፡12 11029:41፤ ዘሌ6:14-18
 *6 ወይም አትላጫ

አልዓዛርንና ኢታምርን እንዲህ አላቸው፤ “በእሳት ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ከቀረበው የእህል ቀሩርባን የቀረውን ወስዳችሁ ያለ እርሾ ጋግሩት፤ እጅግ ቅዱስ ስለሆነ በመሠዊያው አጠገብ ብሉት፤¹³ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት ከሚቀርበው መሥዋዕት ያንተና የልጆችህ ድርሻ ይህ ስለሆነ፤ በተቀደሰ ስፍራ ብሉት፤ እንዲህ ታዝግላሁና።¹⁴ ከእስራኤላውያን የነበረት መሥዋዕት¹⁵ ላይ የእናንተ ድርሻ ሆኖ ስለተሰጠ፤ የተወዘወዘውን ፍር ምባና የቀረበውን ወርች አንተ፤ ወንዶችና ሴቶች ልጆችህ በአምልኮው ሥርዐት መሠረት ንጹሕ በሆነ ስፍራ ብሉት።¹⁵ የቀረበውን ወርችና የተወዘወዘውን ፍርምባ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት የመወዘወዝ መሥዋዕት ሆኖ በእሳት ከቀረበው ሥብ ጋር ይምጣ። ይህም እግዚአብሔር (ያህዌ) ባዘዘው መሠረት ለአንተና ለልጆችህ ለዘላለም የተመደበ ድርሻ ይሆናል።”

¹⁶ ሙሴ ለገጠአት መሥዋዕት የሚቀርበውን ፍየል አጥብቆ ፈለገ፤ መቃጠሉንም በተረዳ ጊዜ የተረፉትን የአሮንን ልጆች አልዓዛርንና ኢታምርን ተቈጣቸው፤ እንዲህም አላቸው፤¹⁷ “የገጠአት መሥዋዕቱን ለምን በተቀደሰው ስፍራ አልበላችሁትም? እጅግ የተቀደሰ ነው፤ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ስርዐት በማስገኘት የሕዝቡን ጎጠ አት እንድታስወግዱበት የተሰጣችሁ ነበር፤¹⁸ ደሙ ወደ ተቀደሰው ስፍራ ስላልገባ፤ በሰጠሁት ትእዛዝ መሠረት ፍየሉን በተቀደሰው ስፍራ መብላት ይገባችሁ ነበር።”

¹⁹ አሮንም ሙሴን፤ “እነሆ፤ በዛሬው ቀን የገጠአት መሥዋዕታቸውንና የሚቃጠል መሥዋዕታቸውን በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት አቀረቡ፤ እኔም እንዲህ ያለ ነገር የደረሰብኝ ሰው ነኝ፤ ታዲያ፤ ዛሬ የገጠአት መሥዋዕቱን ብበላ ኖሮ እግዚአብሔርስ (ያህዌ) ደስ ይለው ኖሮአልን?” አለው።²⁰ ሙሴም ይህን በሰማ ጊዜ መልሱ አረካው።

የተፈቀደና ያልተፈቀደ መብል
11:1-23 ተጓ ምብ ዘጸ 14:3-20

11 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴንና አሮንን እንዲህ አላቸው፤² “እስራኤላውያንን እንዲህ በላቸው፤ ‘በየብስ ከሚኖሩ እንስሳት ሁሉ የምትበላቸው እነዚህ ናቸው፡-³ ስኩናው የተሰነጠቀውን የሚያመሰክውን ማንኛውንም እንስሳ መብላት ትችላላችሁ።

⁴ ‘የሚያመሰኩ ሆነው ሰኩናቸው ያልተሰነጠቀ ወይም ሰኩናቸው የተሰነጠቀ ሆኖ የሚያመሰኩትን አትብሉ፤ ግመል ያመሰክል፤ ሰኩናው ስላልተሰነጠቀ ግን በእናንተ ዘንድ ርኩስ ይሁን።⁵ ሸኮኮ

10:13 ዘሌ.6:16፣ ሕዝ.42:13
10:14 ዘፀ.29:31፣ ዘሌ.4:12፣ ዘጥ.5:9
10:15 ዘፀ.29:28፣ ዘሌ.7:34፣
10:16 ዘሌ.9:3
10:17 ዘፀ.28:38፣ ዘሌ.6:24-30፣ ሕዝ.42:13
10:18 ዘሌ.4:18፣ 6:17-26
10:19 ዘሌ.9:12
11:2 ሐሥ.10:12-14
11:4 ሐሥ.10:14

11:7 ኢ.46:54፣ 66:3-17
11:8 ዘሌ.5:2፣ 6:9-10
11:10 ፋ.12
11:11 ዘሌ.5:2
11:12 ፋ.10
11:14 ዘፍ.11
11:15 ዘፍ.8:7
11:18 ኢ.41:3፣ 21:14፣ 23:34፣ 11:13፣ ሰፎ.2:14
11:19 ዘፍ.1:11፣ ኢ.42:20፣ ዘካ.5:9
11:20 ሐሥ.10:14
11:22 ማ.6:34፣ ማር.1:6
1:24 ፋ.27-40፣ ዘሌ.5:2፣ 13:3፣ 14:46፣ 15:5፣ 22:6፣ ዘጥ.19:7፣ 19
11:25 ፋ.28፣ ዘፀ.19:10፣ ዘሌ.13:6፣ 34:14፣ 8:47፣ 15:5፣ 16:26፣ ዘጥ.8:7፣ 19:7-8፣ 31:24

ያመሰክል፤ ሰኩናው ስላልተሰነጠቀ ግን በእናንተ ዘንድ ርኩስ ይሁን።⁶ ጥንቸል ያመሰክል፤ ሰኩናው ስላልተሰነጠቀ ግን በእናንተ ዘንድ ርኩስ ይሁን።⁷ ዐሳማ ሰኩናው የተሰነጠቀ ቢሆንም ስለ ማያመሰክ በእናንተ ዘንድ ርኩስ ይሁን።⁸ የእነዚህን እንስሳት ሥጋ አትብሉ፤ ጥንባቸውንም አትንኩ፤ በእናንተ ዘንድ ርኩሶች ይሁኑ።

⁹ ‘በባሕሮችና በወንዞች ውሃ ውስጥ ከሚኖሩት ፍጡሮች ክንፍና ቅርፊት ያላቸውን መብላት ትችላላችሁ፤¹⁰ ነገር ግን በባሕሮችና በወንዞች ውስጥ ከሚኖሩት ፍጡሮች ሁሉ፤ ከሚንቋቋቁት ወይም በውሃ ውስጥ ከሚኖሩት ሕይወት ካላቸው ሌሎች ፍጡሮች መካከል ክንፍና ቅርፊት የሌላቸው በእናንተ ዘንድ አስጸያፊዎች ይሁኑ፤¹¹ በእናንተ ዘንድ አስጸያፊ ስለሆኑ ሥጋቸውን አትብሉ፤ በድኖቸውንም ትጸዩላችሁ፤¹² ክንፍና ቅርፊት የሌለው ማንኛውም በውሃ ውስጥ የሚኖር ፍጡር በእናንተ ዘንድ አስጸያፊ ይሁን።

¹³ ‘ከአዕዋፍ ወገን እነዚህን ትጸዩላችሁ፤ ጸዩፍ ስለሆነም አትብላቸው። ንስር፤ ጥንብ አንሣ፤ ግልገል አንሣ፤¹⁴ ጭላት፤ ማንኛውም ዐይነት ጭልፊት፤¹⁵ ማንኛውም ዐይነት ቀሩር፤¹⁶ ሰጦት፤ ጠላቋ፤ ዝይ፤ ማንኛውም ዐይነት በቋል፤¹⁷ ጉጉት፤ ርኩም፤ ጋጋኖ፤¹⁸ የውሃ ዶሮ፤ ይብራ፤ ስደተኛ አሞራ፤¹⁹ ሸመላ፤ ማንኛውም ዐይነት ሳቢሳ፤ ጅንጅላቴ ወፍና የሌሊት ወፍ።”

²⁰ ‘ክንፍ ኖሮአቸው በአራት እግር የሚንቀሳቀሱ ነፍሳት ሁሉ በእናንተ ዘንድ አስጸያፊዎች ይሁኑ።²¹ ነገር ግን ክንፍ ኖሮ አቸው በአራት እግር የሚንቀሳቀሱ ነፍሳት መካከል ከምድር በሚፈናጠሩበት እግራቸው አንጓ ያለባቸውን መብላት ትችላላችሁ።²² ከእነዚህ ማንኛውንም ዐይነት አንበጣ፤ ፌንጣፍ ኩብኩብ መብላት ትችላላችሁ።²³ ነገር ግን ክንፍ ኖሮአቸው በአራት እግር የሚንቀሳቀሱትን ፍጥረታት ተጸዩሏቸው።

²⁴ ‘ከእነዚህ የተነሣ ትረክሳላችሁ፤ የእነዚህን በድን የሚነካ ሁሉ እስከ ማታ ድረስ ርኩስ ይሆናል።²⁵ የእነዚህንም በድን የሚያነሣ ሰው ሁሉ ልብሱን ይጠብ፤ ሆኖም እስከ ማታ ድረስ ርኩስ ነው።

²⁶ ‘ሰኩና ያለው፤ ነገር ግን ሰኩናው ያልተሰነጠቀና የሚያመሰክ ማንኛውም እንስሳ በእናንተ ዘንድ ርኩስ ይሁን። የእነዚህንም በድን የሚነካ ሰው ሁሉ ይረክሳል።²⁷ አራት

¹⁴ በትውፊት የላላም መሥዋዕት ይባላል
¹⁹ በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ያሉ የእያንዳንዱ አዕዋፍ፣ ነፍሳትና እንስሳት ትክክለኛ ማንነታቸው በትክክል አይታወቅም

እግር ካላቸው እንስሳት ሁሉ በመዳፋቸው የሚሄዱት በእናንተ ዘንድ ርኩሳን ናቸው፤ በድናቸውንም የሚነካ ሁሉ እስከ ማታ ድረስ ርኩሳን ይሆናል።²⁸ የእነዚህን በድን የሚያነሳ ሰው ልብሱን ይጠብ፤ ሆኖም እስከ ማታ ድረስ ርኩሳን ይሆናል፤ እንስሳተ

ም በእናንተ ዘንድ ርኩሳን ናቸው።²⁹ ምድር ለምድር ከሚንቀሳቀሱ እን ስሳት መካከል እነዚህ በእናንተ ዘንድ ርኩ ሳን ናቸው። ሙጭልጭሳ፣ ዐይጥ፣ እን ሽላሊት በየወገኑ፣³⁰ ዓሊ፣ ዐዘ፣ ገበሎ፣ አርጃኖ፣ ዕሥሥት።³¹ ምድር ለምድር ከሚ ንቀሳቀሱ እንስሳት ሁሉ መካከል እነዚህ በእናንተ ዘንድ ርኩሳን ናቸው። ከእነዚህም የሞተውን የሚነካ ሁሉ እስከ ማታ ድረስ ርኩስ ይሆናል።³² በድኑ በማንኛውም ዕቃ ላይ ቢወድቅ ያ ዕቃ ከዕንጨት፣ ከጨርቅ፣ ከቈዳ ወይም ከበርኖስ የተሠራ ቢሆን ርኩስ ይሆናል፤ በውሃ ውስጥ ይደረግ፤ ሆኖም ርኩስ ነው፤ ከዚያም በኋላ ንጹሕ ይሆናል።³³ በድኑም በሽክላ ዕቃ ውስጥ ቢወድቅ፣ በውስጡ ያለ ነገር ሁሉ ርኩስ ስለሚሆን ዕቃውን ስበሩት።³⁴ ማንኛውም ምግብ እንዲህ ካለው ዕቃ ውሃ ቢፈስበት ይረክሳል፤ ከዚህ ዕቃ የሚጠጣውም ነገር ሁሉ ርኩስ ነው፤³⁵ ከበድናቸው አንዱ የወደቀበት ነገር ሁሉ ይረክሳል፤ ምድጃም ይሁን ማሰር ይሰበር፤ ርኩሳን ናቸው፤ እናንተም ተጸደቁቸው።³⁶ ነገር ግን ምንጭ ወይም የውሃ ማጠራቀሚያ ጉድጓድ ንጹሕ እንደ ሆነ ይቆያል፤ ሆኖም በድኑን የነካ ይረክሳል።³⁷ በሚዘራ ዘር ላይ በድን ቢወ ድቅ ዘሩ ንጹሕ እንደሆነ ይቆያል።³⁸ ነገር ግን በዘሩ ላይ ውሃ ከፈሰሰበት በኋላ በድን ቢወድቅበት ዘሩ በእናንተ ዘንድ ርኩስ ነው።

³⁹ “እንድትበሉ ከተፈቀደላችሁ እንስ ሳት አንዱ ቢሞት፣ በድኑን የሚነካ ማንኛ ውም ሰው እስከ ማታ ድረስ ርኩስ ይሆ ናል።⁴⁰ ማንም ሰው ከበድኑ ቢበላ ልብሱን ይጠብ፤ ሆኖም እስከ ማታ ድረስ ርኩስ፤ በድኑን የሚያነሳ ልብሱን ይጠብ፤ ሆኖም እስከ ማታ ድረስ ርኩስ ይሆናል።

⁴¹ “ምድር ለምድር የሚንቀሳቀስ ማንኛ ውም ፍጡር ጸያፍ ነው፤ አይበላም።⁴² ምድር ለምድር የሚንቀሳቀሰውን ፍጡር ሁሉ፣ ይኸውም በደረቱ የሚሳበውን ወይም በእራት እግር የሚሄደውን ወይም ብዙ እግሮች ያሉትን አትብሉ፤ ጸያፍ ነው።⁴³ በእነዚህ ፍጡራን ሁሉ ራሳችሁን አስጸያፊ አታድ ርጉ፤ በእነርሱም ራሳችሁን በማጉደፍ አት ርኩሱ።⁴⁴ እኔ እግዚአብሔር

11:28 ዕ49:10
11:29 ፉ41: ሊ466:17
11:32 ዘሌ15:12፣ ዘጉ19:18፣31:20
11:33 ዘሌ6:28
11:39 ፉ40:፣ ዘሌ17:15፣22:4:8፣ ዘጉ19:11፣ዘጸ14:21፣ ሕዝ4:14፣44:31
11:40 ፉ25:39፣ ዘሌ14:8፣17:15፣ 22:8፣ሕዝ44:31፣ ዕ49:10
11:43 ፉ44:፣ ዘሌ20:25፣22:5
11:44 ፉ43:፣ ዘጸ6:27፣7:19፣10፣ 20:2፣22:31፣31:13፣ ዘሌ19:2፣20:7፣ ዘጉ15:40፣ዘጸ14:2አ ሱ3:5፣ 7:13፣ 24:19፣ 14ጦ2:2፣ 1ዜ5:15፣12፣ 2ዜ5:29፣5፣35:6፣ ኢፆ6:10፣ መዝ99:3፣ሐ44:3፣3፣ 51:15፣ሕዝ20:5፣ ሌፌ1:4፣1ተ4:7፣ 1ጴጥ1:15:16

11:45 ዘፍ17:7፣ ዘዐ19:6፣ዘሌ25:38፣ 55:1ጴጥ1:16
11:47 ዘሌ10:10
12:2 ዘሌ15:19፣ 18:19፣ሌ46:6፣ ሕዝ18:6፣22:10፣ 36:17
12:3 ዘፍ17:10፣ ዘዐ22:30፣ሉቃ1:59
12:6 ዘዐ29:38፣ ዘሌ5:7፣23:12፣ ዘጉ6:12፣14፣7:15፣ሐ ቃ2:22
12:8 ዘፍ15:9፣ ዘሌ4:26፣5:7፣ 14:22፣ሉቃ2:22-24
13:2 ፉ3:4:9፣ 10:15፣19፣28፣38፣ 39:43፣ዘዐ4:6፣ ዘሌ14:3፣32:56፣ ዘጉ5:2፣ዘጸ24:8

አምላካችሁ (ያህዌ ኤሌሃም) ቅዱስ ነኝና እናንተም ተለዩ፤ ቅዱሳንም ሁኑ፤ ምድር ለምድር በሚንቀሳቀስ በማን ኛውም ፍጡር ራ ሳችሁን አታርክሱ።⁴⁵ አምላ ካችሁ (ኤሌሃም) እሆን ዘንድ ከግብፅ ምድር ያወጣችሁ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ፤ ስለዚህ እኔ ቅዱስ ነኝና እናንተም ቅዱሳን ሁኑ።

⁴⁶ “እንስሳትንና አዕዋፍን፣ በውሃ ውስጥ የሚኖሩትንና ምድር ለምድር የሚንቀሳቀ ሱትን ፍጥረታት ሁሉ በሚመለከት የተሰጠ ሕግ ይህ ነው።⁴⁷ በዚህም በርኩሱና በንጹሐ መካከል፣ እንዲሁም ሕይወት ካላቸው ፍጡ ራን የሚበሉትንና የማይበሉትን ትለያላ ችሁ።”

ከወሊድ በኋላ የመንጸት ሥርዐት

12 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤² “እስራኤላውያንን እንዲህ በላቸው፤ ሴት አርግዛ ወንድ ልጅ በምትወ ልድበት ጊዜ፣ ልክ እንደ ወር አበባዋ ጊዜ እስከ ሰባት ቀን ትረክሳለች።³ ሕፃናት በስምንተኛው ቀን ይገረዝ።⁴ ሴትዮቶም ከደሟ እስክትነጻ ድረስ ሠላሳ ሦስት ቀን ትቆይ፤ የመንጸቷም ወራት እስኪፈ ጸም ድረስ ማንኛውንም የተቀደሰ ነገር አትንካ፤ ወደ ቤተ መቅደስም አትግባ።⁵ ነገር ግን የወለደችው ሴት ልጅ ከሆነ፣ እንደ ወር አበባዋ ጊዜ ሁለት ሳምንት ትረክሳለች፤ ከዚያም ከደሟ እስክትነጻ ስድሳ ስድስት ቀን ትቆይ።

⁶ “ሴትዮቶ ወንድ ወይም ሴት ልጅ ዋን ወልዳ የመንጸትዋ ጊዜ ሲፈጸም፣ ለሚ ቃጠል መሥዋዕት የአንድ ዓመት ጠበቅ፣ ለጎጠአት መሥዋዕት አንድ የዋኖስ ጫጩት ወይም አንድ ርግብ ወደ መገናኛው ድንኳን ደጃፍ ወስዳ ካህኑ ዘንድ ታቅርብ።⁷ ካህኑም በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያቅርበው፣ ያስተ ሰር ይላትም፤ ሴትዮቶም ከደሟ ፈላሽ ትነጻለች።

“ ሴትዮቶ ወንድ ወይም ሴት ብትወልድ ሕጉ ይኸው ነው።⁸ ጠበቅ ለማምጣት ዐቅ ምዋ ካልፈቀደ፣ ሁለት ርግቦች ወይም ሁለት የዋኖስ ጫጩቶች፣ አንዱ ለሚቃጠል መሥዋዕት፣ ሌላው ደግሞ ለጎጠአት መሥ ዋዕት ታቅርብ፤ በዚህም ካህኑ ያስተሰር ይላታል፤ እርስዎም ትነጻለች።”

ተላላፊ የቈዳ በሽታ

13 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴንና አሮንን እንዲህ አላቸው፤² “ማንኛውም ሰው በሰውነቱ ቈዳ ላይ ዕብጠት ወይም ችፍታ ቋቀኑ ቢወጣበትና ይህም ወደ ተላላፊ የቈዳ በሽታ” የሚለውጥበት ከሆነ፣ ወደ

ካህን አሮን ወይም ካህናት ከሆኑት ልጆቹ⁹ ወደ አንዱ ያምጡት።³ ካህኑም በሰውየው ቁዳ ላይ ያለውን ቀሩስል ይመርምር፤ በቀሩስሉ በተበከለው አካባቢ ያለው ጠጉር ወደ ነጭነት ተለውጦ ቢያገኘውና ቦታው ጉድጉዶ¹⁰ ወደ ውስጥ ቢገባ፤ ይህ ተላላፊ የቁዳ በሽታ ነው። ካህኑም መርምሮ ይህን ባወቀ ጊዜ፤ ሰውየው በአምልኮው ሥርዐት መሠረት ርኩስ መሆኑ ይገለጽ።¹¹ ሳቁዳው ላይ ያለው ቋቋቻ ነጭ ሆኖ ቢታይ ነገር ግን ከቁዳው በታች ዘልቆ ባይገባና በቦታው ላይ የሚገኘው ጠጉር ወደ ነጭነት ባይለወጥ፤ ካህኑ በሽተኛውን ሰባት ቀን ያግልለው።¹² ስሰባተኛውም ቀን ካህኑ በሽተኛውን ይመርምረው፤ ቀሩስሉ ለውጥ ካላ መጣና በቁዳውም ላይ ካልተስፋፋ እንደገና ሰባት ቀን ያግልለው ው።¹³ በሰባተኛው ቀን ካህኑ እንደገና ይመርምረው፤ ቀሩስሉ ከከሰ መና በቁዳው ላይ ካልተስፋፋ፤ ካህኑ ሰውየው ንጹሕ መሆኑን ያስታውቅ፤ ቀሩስሉ ችፍታ እንጂ ሌላ አይደለም። ሰውየው ልብሱን ይጠብቅ፤ ንጹሕም ይሆናል።¹⁴ ጌራሱን ለካህን አሳይቶ መንጻቱ ከታወቀ በኋላ፤ ችፍታው በቁዳው ላይ እየተስፋፋ ከሆነ፤ እንደገና ካህኑ ፊት ይቅረብ።¹⁵ ካህኑም ይመርምረው፤ ችፍታው በቁዳው ላይ ተስፋፍቶ ከተገኘ ካህኑ ሰው የው ርኩስ መሆኑን ያስታውቅ፤ ተላላፊ የቁዳ በሽታ ነው።¹⁶ ማንኛውም ሰው ተላላፊ የቁዳ በሽታ ከያዘው፤ ወደ ካህኑ ያምጡት፤¹⁷ ካህኑም ይመርምረው፤ በሰውነቱ ላይ ጠጉሩን ወደ ነጭነት የለወጠ ነጭ ዕባጭ ካለና በዕብጠቱም ውስጥ ቀይ ሥጋ ቢታይ፤¹⁸ ሥር የሰደደ የቁዳ በሽታ ነውና ሰውየው ርኩስ መሆኑን ካህኑ ያስታውቅ፤ ርኩስ መሆኑ ግልጽ ስለ ሆነም ሰውየውን አያግልለው።¹⁹ ደቆው በአካላቱ ሁሉ ላይ በመውጣት በሽተኛውን ከራስ ጠጉር እስከ እግር ጥፍር ያለበሰው መሆኑን ካህኑ እስካየ ድረስ፤²⁰ ካህኑ ይመርምረው፤ ደቆው የሰው የውን ሰውነት ሙሉ በሙሉ ሸፍኖት ከተገኘ፤ ያሰው ንጹሕ መሆኑን ያስታውቅ፤ ሙሉ በሙሉ ነጭ ስለ ሆነ ንጹሕ ነው።²¹ ነገር ግን ቀሩስሉ አመርቅቶ ቀይ ሥጋ ቢታይበት ርኩስ ይሁን።²² ካህኑም የተገለጠውን ቀይ ሥጋ በሚያይበት ጊዜ ርኩስ መሆኑን ያስታውቅ፤ ቀይ ሥጋ ርኩስ ስለ ሆነ፤ ተላላፊ በሽታ ነው።²³ ቀይ ሥጋ ተለውጦ ከነጣ ግን ወደ ካህኑ ይሄድ፤²⁴ ካህኑም ይመርምረው፤ ቀሩስሉ ችፍታ ወደ ነጭነት ተለውጠው ከተገኙ፤ የታመመው ሰው ንጹሕ

13፥8 4*8:11; 20:30; ዘሌ21:1; ዘጉ9:6
 13፥4 4*2:5:21; 26:33:46; ዘሌ14:38; ዘጉ12:14:15; ዘ824:9
 13፥5 4*27:32; 34:51; ዘሌ14:9
 13፥6 4*13:17; 23:28; 34:11; 25:14; 8:9; 20:48; 15:8; ዘጉ8:7; ማፋ8:3; ሉቃ5:12-14
 13፥7 ሉቃ5:14
 13፥11 ዘ04:6; ዘሌ14:8; ዘጉ12:10; ማፋ8:2
 13፥15 4*2
 13፥17 4*6
 13፥18 ዘ09:9
 13፥19 4*2:24; 42: ዘሌ14:37
 13፥20 4*2
 13፥23 4*6
 13፥25 4*11
 13፥26 4*4
 13፥27 4*5
 13፥28 4*2
 13፥29 4*43:44
 13፥31 4*4

መሆኑን ካህኑ ያስታውቅ፤ ንጹሕም ይሆናል።²⁵ አንድ ሰው በገላው ላይ ዕባጭ ወጥቶ ቢድን፤²⁶ ዕባጩ በነበረበት ቦታ ላይም ነጭ ዕብጠት ወይም ነጣ ያለ ቀይ ቋቋቻ ቢታይ፤ ካህኑ ዘንድ ይቅረብ።²⁷ ካህኑም ይመርምረው፤ ከቁዳው በታች ዘልቆ የገባ ቢሆን በቦታውም ያለው ጠጉር ቢነጣ፤ ሰውየው ርኩስ መሆኑን ካህኑ ያስታውቅ።²⁸ ነገር ግን ካህኑ በሚመረምርበት ጊዜ ነጭ ጠጉር በውስጡ ከሌለ፤ ዘልቆ ካልገባና የከሰመ ቢሆን፤ ካህኑ ሰባት ቀን ያግልለው ው።²⁹ በቁዳው ላይ ተስፋፍቶ ካገኘውም፤ ርኩስ መሆኑን ካህኑ ያስታውቅ፤ የሚተላለፍ ነው።³⁰ ቋቋቻው ግን ባለበት ከቁዳና ወደ ሌላ ስፍራ ካልተስፋፋ፤ የዕባጩ ጠባሳ እንጂ ሌላ አይደለም፤ ካህኑም ንጹሕ መሆኑን ያስታውቅ።³¹ አንድ ሰው እሳት ቁዳውን ቢያቃጥለውና በተቃጠለው ስፍራ ነጣ ያለ ቀይ ወይም ነጭ ቋቋቻ ቢታይበት፤³² ካህኑ ይመርምረው፤ ቋቋቻው ባለበትም ቦታ ያለው ጠጉር ቢነጣ፤ ከቁዳው በታች ዘልቆ ቢገባ፤ በቃጠሎው ሰበብ ከውስጥ የወጣ ተላላፊ በሽታ ነው፤ ሰውየው ርኩስ መሆኑን ካህኑ ያስታውቅ፤ ተላላፊ የቁዳ በሽታ ነው።³³ ነገር ግን ካህኑ በሚመረምርበት ጊዜ ነጭ ጠጉር የሌለበት፤ ከቁዳውም በታች ዘልቆ ያልገባና የከሰመ ቢሆን፤ ካህኑ ሰውየውን ሰባት ቀን ያግልለው ው።³⁴ በሰባተኛው ቀን ካህኑ ይመርምረው፤ በሽታውም በቁዳው ላይ ተስፋፍቶ ቢያገኘው፤ ሰውየው ርኩስ መሆኑን ካህኑ ያስታውቅ፤ ተላላፊ የቁዳ በሽታ ነው።³⁵ ቋቋቻው ባለበት ከቁዳና በቁዳው ላይ ካልተስፋፋ፤ ይልቁንም እየከሰመ ከሄደ፤ በቃጠሎው ሰበብ የተከሠተ ዕብጠት ነውና ካህኑ ንጹሕ መሆኑን ያስታውቅ፤ የቃጠሎው ጠባሳ እንጂ ሌላ አይደለም።³⁶ በወንድ ወይም በሴት ዐናት ወይም አገጭ ላይ ቀሩስል ቢወጣ፤³⁷ ካህኑ ቀሩስሉን ይመርምር፤ ከቁዳው በታች ዘልቆ ከገባ፤ በውስጡም ያለው ጠጉር ቢጫና ቀጭን ከሆነ ያሰው ርኩስ መሆኑን ካህኑ ያስታውቅ፤ የሚያሳክክ የራስ ወይም የአገጭ ተላላፊ በሽታ ነው።³⁸ ካህኑ እንዲህ ዐይነቱን ቀሩስል በሚመረምርበት ጊዜ፤ ከቁዳው በታች ዘልቆ ካልገባና በውስጡም ጥቀር ጠጉር ከሌለ፤ ካህኑ ሰውየውን ሰባት ቀን

⁹2 በትውፊት ለምጽ፤ የዕብራይስጥ ቃል ከቁዳ ጋር ለያይዞ በሽታ አንድ ነው። በዚህ ምዕራፍ ሌላ ስፍራ ይገኛል።
¹⁰ ወይም ዘሮቻ
¹¹3 ወይም ከሌላው የቁዳ ክፍል ጠልቆ ቢገባ፤ በዚህ ምዕራፍ በሌላ ስፍራም ይገኛል።

ያግልለው።³²ካህኑም በሰባተኛው ቀን ቀኑሰሉን ይመርምር፤ የሚያሳክከው ቦታ ያልሰፋ፣ ቢጫ ጠጉር የሌለውና ከቁዳው ቦታች ዘልቆ ያልገባ ከሆነ፣³³ከቁሰለው ቦታ በስተቀር ጠጉሩን ይላጭ፤ ካህኑ ሰባት ተጨማሪ ቀን ሰውየውን ያግልል።³⁴ካህኑ በሰባተኛው ቀን የሚያሳክከውን የሰውየውን ቀኑሰል ይመርምር፤ በቁዳው ላይ ካልሰፋና ከቁዳው ቦታች ዘልቆ ካልገባ ካህኑ ያ ሰው ንጹሕ መሆኑን ያስታውቅ፤ ልብሱን አጥቦ ንጹሕ ይሁን።³⁵ንጹሕ መሆኑ ከተገለጠ በኋላ ግን የሚያሳክከው ቀኑሰል ተስፋፍቶ ቢገኝ፣³⁶ካህኑ ይመርምረው፤ ቀኑሰሉ በቁዳው ላይ ከሰፋ፣ ካህኑ የጠጉሩን ቢጫ መሆን አለመሆን ማየት አያሻውም፤ ሰው የው ርኩስ ነው።³⁷ነገር ግን ቀኑሰሉ በካህኑ አመለካከት ለውጥ ያሳሳየ ከሆነና በውስጡ ጥቀር ጠጉር ካበቀለ ቀኑሰሉ ድኖአል፤ ሰውየው ነጽቶአል፤ ካህኑም ንጹሕ መሆኑን ያስታውቅ።

³⁸“በወንድ ወይም በሴት ቁዳ ላይ ቋቀኑ ቢወጣ፣³⁹ካህኑ ይመርምራቸው፤ ቋቀኑ ወይም ያለቸ ከሆነ በቁዳ ላይ የወጣ ጉዳት የሚያስከትል ችፍታ ነው፤ ሰውየውም ንጹሕ ነው።

⁴⁰“አንድ ሰው የራሱ ጠጉር ከዐናቱ አልቆ መላጣ ቢሆን ንጹሕ ነው።⁴¹ጠጉሩ ከፊት ለፊት ተመልሶ ራሱ በራ ቢሆንም ንጹሕ ነው።⁴²ነገር ግን በመላጣው ወይም በበራው ላይ ነጣ ያለ ቀይ ቀኑሰል ቢወጣ በሰባት፣ ያ ከመላጣው ወይም ከበራው የወጣ ተላላፊ በሽታ ነው።⁴³ካህኑ ይመርምረው፤ በመላጣው ወይም በበራው ላይ ያበጠው ተላላፊ የቁዳ በሽታ የሚመስል ነጣ ያለ ቀኑሰል ከሆነ፣⁴⁴ሰውየው ደዌ አለበት፤ ርኩስም ነው፤ በራሱ ላይ ካለው ቀኑሰል የተነሣም ሰውየው ርኩስ መሆኑን ካህኑ ያስታውቅ።

⁴⁵“እንዲህ ያለ ተላላፊ በሽታ ያለበት ሰው የተቀደደ ልብስ ይልበስ፤ ጠጉሩን ይግለጥ፤^ጳ እስከ አፍንጫውም ድረስ ተሸፋ ፍኖ ‘ርኩስ ነኝ! ርኩስ ነኝ!’ እያለ ይጨኹ።⁴⁶ተላላፊ በሽታው እስካለበት ጊዜ ድረስ ርኩስ ነው፤ ብቻውን ይቀመጥ፤ ከሰፈር ውጪም ይኑር።

በልብስ ላይ የሚታይ ተላላፊ በሽታ

⁴⁷“ከባጣ ጠጉር ወይም ከበፍታ የተሠራ ማንኛውም ዐይነት ልብስ በተላላፊ በሽታ ቢበከል፣⁴⁸በሽማኔ ዕቃ ወይም በእጅ የተሠራ ማንኛውም ዐይነት የባጣ ጠጉር ወይም የበፍታ ልብስ፣ ወይም ማንኛውም ቁዳ ወይም ከቁዳ የተሠራ

13፡32 ፉ5
13፡34 ፉ5፣
ዘሌ.11፡25
13፡36 ፉ30
13፡40 ዘሌ.21፡5፣
2፡ፀ፡23፣እ.ሳ.3፡24፣
15፡2፣22፡12፣
ሕዝ.27፡31፣29፡18፣
አጥ.8፡10፣ ሚ.ክ.1፡16
13፡45 ዘሌ.5፡2፣
10፡6፣ሕዝ.24፡17፣
22፡ሰ.4፡15፣
ሚ.ክ.3፡7፣ሉ.ቃ.17፡12
13፡46 ዘጉ.5፡1-4፣
12፡14፣2፡ፀ፡7፣3፣
15፡5
13፡49 ማር.14፡44

ነገር ቢሆን፣⁴⁹በል ብስ ወይም በዐጉዛ፣ በሽማኔ ዕቃ በተሠራ ወይም በእጅ በተጠለፈ ወይም ከቁዳ በተሠራ ዕቃ ላይ አረንጓዴ ወይም ቀይ መሳይ ደዌ ቢከሰት፣ እየሰፋ የሚሄድ ተላላፊ በሽታ ስለሆነ ካህኑ ይየው።⁵⁰ካህኑ ደዌ ውን ይመርምር፤ በደዌ የተበከለውንም ዕቃ ሰባት ቀን ያግልል።⁵¹በሰባተኛውም ቀን ይመርምረው፤ ደዌው በልብሱ፣ በሽማኔ ዕቃ በተሠራው ወይም በእጅ በተጠለፈው ጨርቅ ወይም ለማናቸውም አገልግሎት በሚውል ዐጉዛ ላይ ተስፋፍቶ ቢገኝ፣ ክፉ ደዌ ነው፤ ዕቃውም ርኩስ ነው።⁵²ልብሱን ወይም በሽማኔ ዕቃ የተሠራውን ወይም በእጅ የተጠለፈውን የባጣ ጠጉር ወይም በፍታ ወይም ደዌው ያለበትን ማንኛውንም ከቁዳ የተሠራ ዕቃ ያቃጥል፤ ደዌው ክፉ ነውና፤ ዕቃው ይቃጠል።

⁵³“ነገር ግን ካህኑ በሚመረምርበት ጊዜ ደዌው በልብሱ ወይም በሽማኔ ዕቃ በተሠራው ወይም በእጅ በተጠለፈው ጨርቅ ላይ፣ ወይም ከቁዳ በተሠራው ዕቃ ላይ ተስፋፍቶ ካልተገኘ፣⁵⁴ካህኑ ደዌው ያለበት ነገር እንዲታጠብ ይዘዝ፤ ዕቃውንም ሰባት ቀን ደግሞ ያግልል።⁵⁵ደዌው ያለበት ዕቃ ከታጠበ በኋላ ካህኑ ይመርምረው፤ ደዌው ባይሰፋፋም እንኳ መልኩን ካልለወጠ፣ ርኩስ ነው፤ ደዌው የወጣው በውስጥም ሆነ በውጭ ዕቃው በእሳት ይቃጠል።⁵⁶ዕቃው ከታጠበ በኋላ ካህኑ በሚመረምርበት ጊዜ ደዌው ከሰጥ ቢገኝ፣ በደዌ የተበከለውን ቦታ ከልብሱ ወይም ከቁዳው ወይም በሽማኔ ዕቃ ከተሠራው ወይም በእጅ ከተጠለፈው ጨርቅ ቀዶ ያውጣ።⁵⁷ነገር ግን ደዌው በልብሱ ወይም በሽማኔ ዕቃ በተሠራው ወይም በእጅ በተጠለፈው ጨርቅ ላይ ወይም ከቁዳ በተሠራው ዕቃ ላይ ቢታይ፣ መስፋፋቱ ስለሆነ ደዌው ያለበት ማንኛውም ነገር በእሳት ይቃጠል።⁵⁸ታጥቦ ከደዌ የጠራ ልብስ ወይም በሽማኔ ዕቃ የተሠራ ወይም በእጅ የተጠለፈ ጨርቅ ወይም ከቁዳ የተሠራ ማንኛውም ዕቃ እንደ ገና ይታጠብ፤ ንጹሕም ይሆናል።”

⁵⁹ከባጣ ጠጉር ወይም ከበፍታ የተሠራ ልብስ ወይም በሽማኔ ዕቃ የተሠራ ወይም በእጅ የተጠለፈ ጨርቅ ወይም ከቁዳ የተሠራ ማንኛውም ዕቃ በደዌ ቢበከል፣ ንጹሕ ወይም ርኩስ መሆኑን ለማወቅ ሕጉ ይህ ነው።

ከተላላፊ የቁዳ በሽታ የመንጸት ሥርዐት

14 አግዚአብሔር (ይሁዌ) መሴን እንዲህ አለው፤²“የታመመው ሰው እንዲ

13፡50 ሕዝ.44፡23
13፡51 ፉ5፣
ዘሌ.14፡44
13፡52 ፉ55፡57
14፡2 ዘሌ.13፡57፣
ዘጸ.24፡8፣ማ.ፎ.8፡2-4፣
ማር.1፡40-44፣
ሉ.ቃ.5፡12-14፣17፡14

^ጳ45 ወይም ራሱንም አይሸፍን

ነጻ ወደ ካህኑ በሚወስዱት ጊዜ ሥርዐቱ እንዲህ ነው፡- ³ካህኑ ከሰፈር ወደ ውጭ ወጥቶ ይመርምረው፤ ሰውየው ከተላላፊ የቁዳ በሽታው ተፈውሶ ከሆነ፤ ⁴ካህኑ ስለሚነጻው ሰው፣ ለመብላት ከተፈቀደው የወፍ ዐይነት ሁለት ከነሕይወታቸው፣ የዝግ ዕንጨት፣ ደመቅ ያለ ቀይ ድርና ሂሳጽ እንዲያመጣ ይዘዝ። ⁵ካህኑም ከወፍቱ አንዱን በሽክላ ዕቃ ውስጥ ባለ የምንጭ ውሃ ላይ እንዲታረድ ይዘዝ። ⁶ባሕይወት ያለውንም ወፍ ከዝግባው ዕንጨት፣ ደመቅ ካለው ቀይ ድርና ከሂሳጽ ጋር በምንጨቴ ውሃ ላይ በታረደው ወፍ ደም ውስጥ ይንከር። ⁷ከተላላፊ በሽታ የሚነጻውንም ሰው ሰባት ጊዜ ይርጨው፤ መንጻቱንም ያስታውቅ፤ በሕይወት ያለውንም ወፍ ወደ ውጭ ይልቀቀው።

⁸“የሚነጻው ሰው ልብሱን ይጠብ፤ ጠጉሩን በሙሉ ይላጭ፤ ሰውነቱን በውሃ ይታጠብ፤ በሥርዐቱም መሠረት ንጹሕ ይሆናል። ከዚህም በኋላ ወደ ሰፈር መግባት ይችላል። ነገር ግን ሰባት ቀን ከድንኳኑ ውጭ ይቆይ። ዓበሰባተኛውም ቀን ጠጉሩን በሙሉ ይላጭ፤ ራሱን፣ ጢሙን፣ ቅንድቡንና ሌላውንም ጠጉር ሁሉ ይላጭ። ልብሱን ይጠብ፤ ሰውነቱን በውሃ ይታጠብ፤ ንጹሕም ይሆናል።

¹⁰“በስምንተኛው ቀን ነውር የሌለባቸውን ሁለት ተባዕት የበግ ጠቦቶችና ነውር የሌለባትን አንዲት የዓመት እንስት በግ ያቅርብ፤ እንዲሁም ለእህል ቀሩርባን የሚሆን በዘይት የተለወሰ የኢፍ ሦስት ዐሥረኛ፣ የላመ ዱቄት ያቅርብ፤ ደግሞ አንድ ሎግጫ ዘይት ያምጣ። ¹¹ሰውየው የነጻ መሆኑን የሚያስታውቀው ካህን የሚነጻውን ሰውና መሥዋዕቶቹን በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ ላይ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያቅርብ።

¹²“ካህኑም ከተባዕቱ ጠቦቶች በመውሰድ ከሎግ ዘይቱ ጋር የበደል መሥዋዕት አድርጎ ያቅርብ፤ የሚወዘወዝ መሥዋዕት በማድረግም በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ይወዝውዛቸው። ¹³ጠቦቱንም፣ የኅጢአት መሥዋዕትና የሚቃጠል መሥዋዕት በሚታረድበት በተቀደሰው ስፍራ ይረደው፤ የኅጢአት መሥዋዕቱ ለካ ህኑ እንደሚሰጥ ሁሉ የበደል መሥዋዕቱም ለካህኑ ይሰጥ፤ ይህም እጅግ የተቀደሰ ነው። ¹⁴ካህኑ ከበደል መሥዋዕቱ ደም ወስዶ የሚነጻውን ሰው ቀኝ ጆሮ ታችኛውን ጫፍ፣ የቀኝ እጁን አውራ ጣትና የቀኝ እግሩን አውራ ጣት ያስነካ። ¹⁵ካህኑም ከሎግ ዘይት ወስዶ በራሱ ግራ እጅ መዳፍ ውስጥ ይጨምር፤ ¹⁶የቀኝ እጁንም ጣት በመዳፍ በያዘው

14:3 ዘሌ13:2:46
14:4 ቀ6:49: 51:52:ዘ012:22: ዘጉ:19:6:መዘ51:7
14:5 ቀ50
14:6 ቀ4
14:7 ቀ51:53: 2:75:10:14: ኢ:452:15: ሕዝ36:25
14:8 ቀ9:20: ዘ029:4:ዘሌ11:25: 13:11:15:5:17:15: 22:6:ዘጉ:5:2:3: 12:14:15:19:7:8: 20: 31:24: 2ዜ526:21
14:9 ዘሌ13:5:6: ዘጉ:6:9:ዘዳ21:12
14:10 ቀ12:15: 21:24:ዘሌ2:14:32
ዘጉ:6:10:15:9: ዘጉ:20:ግ:8:4: ግር1:44:ሉ:5:14
14:11 ዘጉ:6:10:16
14:12 ዘ029:24: ዘሌ5:18
14:13 ዘ029:11: ዘሌ6:24-30:17:7
14:14 ዘ029:20
14:15 ቀ26
14:16 ቀ27

ዘይት ውስጥ በመንከር በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ሰባት ጊዜ በጣቱ ይርጭ። ¹⁷ካህኑ በመዳፍ ውስጥ ከቀረው ዘይት ጥቂቱን ወስዶ የሚነጻውን ሰው ቀኝ ጆሮ ታችኛውን ጫፍ፣ የቀኝ እጁን አውራ ጣትና የቀኝ እግሩን አውራ ጣት በበደል መሥዋዕቱ ደም ላይ ደርቦ ይቅባ። ¹⁸በመዳፍ ላይ የቀረውንም ዘይት በሚነጻው ሰው ራስ ላይ ያድርግ፤ በእግዚአብሔርም (ያህዌ) ፊት ያስተሰርዳል።

¹⁹“ካህኑም የኅጢአት መሥዋዕቱን ያቅርብ፤ ከርኩሰቱ ለሚነጻውም ሰው ያስተሰርዳል፤ ከዚህ በኋላ የሚቃጠለውን መሥዋዕት ይረድ፤ ²⁰ከእህል ቀሩርባንም ጋር በመሥዋዕቱ ላይ በማቅረብ ያስተሰርዳል፤ ሰውየውም ንጹሕ ይሆናል።

²¹“ሰውየው ድኻ ከሆነና እነዚህን ለማቅረብ ዐቅሙ ካልፈቀደለት፣ ማስተሰርያ እንዲሆነው የሚወዘወዝ አንድ ተባዕት የበግ ጠቦት ለበደል መሥዋዕት፣ በዘይት የተለወሰ የኢፍ አንድ ዐሥረኛ፣ የላመ ዱቄት ለእህል ቀሩርባን ያቅርብ፤ ደግሞም አንድ ሎግ ዘይት ያምጣ፤ ²²እንዲሁም ሁለት ሮግቦች ወይም ሁለት የሞኖስ ጫጨቶች ዐቅሙ የፈቀደውን አንዱን ለኅጢአት መሥዋዕት፣ ሌላውን ለሚቃጠል መሥዋዕት ያቅርብ።

²³“እነዚህንም በስምንተኛው ቀን ስለ መንጻቱ ሥርዐት ወደ ካህኑ ወደ መገናኛው ድንኳን ደጃፍ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያቅርብ። ²⁴ካህኑም ለበደል መሥዋዕት የሚሆነውን የበግ ጠቦትና አንድ ሎግ ዘይት ይቀበል፤ የሚወዘወዝ መሥዋዕት በማድረግም በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ይወዝውዛቸው። ²⁵ለበደል መሥዋዕት የሚሆነውንም የበግ

ጠቦት ይረድ፤ ከደሙም ጥቂት ወስዶ የሚነጻውን ሰው የቀኝ ጆሮ ታችኛ ጫፍ፣ የቀኝ እጁን አውራ ጣትና የቀኝ እግሩን አውራ ጣት ያስነካ፤ ²⁶ከዘይቱም ጥቂቱን በግራ እጁ መዳፍ ውስጥ ያፍስስ፤ ²⁷የቀኝ እጁንም ጣት በመዳፍ በያዘው ዘይት ውስጥ በመንከር በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ሰባት ጊዜ ይርጭ። ²⁸በመዳፍ ከያዘው ዘይት ጥቂቱን ወስዶ የበደል መሥዋዕቱን ደም ባስነካበት ቦታ፣ ይኸውም የሚነጻውን ሰው ቀኝ ጆሮ ጫፍ፣ የቀኝ እጁን አውራ ጣትና የቀኝ እግሩን አውራ ጣት ያስነካ። ²⁹ካህኑ

³ በትውፊት ለምድ ይባላል። የዕብራይስጡ ቃል ከቁዳ ጋር ለተያያዘ በሽታ አንድ ቃል ነው፤ በዚህ ምዕራፍ በሌላ ስፍራም ይገኛል።
¹⁰ 6.5 ሊትር ገደማ ይሆናል
¹¹ 0.3 ሊትር ገደማ ይሆናል፤ እንዲሁም ቀ 12:15:21:24 ይመ
²¹ 2 ሊትር ገደማ ይሆናል

በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያስተሰርይለት ዘንድ በመዳፋ ከያዘው ዘይት የቀረውን በሚነጻው ሰው ራስ ላይ ያፍስ፤ ³⁰ከህኑም ርግቦቹን ወይም የዋናዎቹን ጫጨቶች የሰው የው ዐቅም የፈቀደውን ይሠዋል፤ ³¹ከእነዚህም አንዱን ለጎጠኦች መሥዋዕት፤ ሌላውን ለሚቃጠል መሥዋዕት አድርጎ ከእህሉ ቀርባን ጋር ያቅርብ፤ በዚህም ሁኔታ ካህኑ ለሚነጻው ሰው በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያስተሰርይለታል።”

³²ተላላፊ የቁዳ በሽታ ይዞት የሚነጻ በትን መደበኛ መሥዋዕት ለማቅረብ ዐቅም ላኑህው ሰው ሕጉ ይህ ነው።

ልብስ ላይ ከሚታይ ተላላፊ በሽታ መንጻት

³³እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴንና አሮንን እንዲህ አላቸው፤ ³⁴“ርስት አድርጌ ወደምስጣቸው ወደ ከነዓን ምድር በገባችሁ ጊዜ፤ በዚያ አገር አንዱን ቤት በተላላፊ በሽታ የበክልሁ እንደሆነ፤ ³⁵ባለቤቱ ወደ ካህኑ ሄደ፤ ‘በቤቱ ውስጥ ተላላፊ በሽታ የሚመስል ነገር አይቻለሁ’ ብሎ ይነገረው።” ³⁶ከህኑ ወደዚያ ቤት በመግባት በሽታውን መርምሮ ርኩስ መሆኑን ከማስታወቁ በፊት፤ ቤቱን ባዶ እንዲያደርጉት ይዘዝ፤ ከዚህ በኋላ ካህኑ ወደ ቤቱ ገብቶ ይመርምር። ³⁷በግድግዳው ላይ ያለውን ተላላፊ በሽታ በሚመረምርበት ጊዜ፤ መልኩ ወደ አረንጓዴነት ወይም ወደ ቀይነት የሚያደላ የተባረረ ነገር በግድግዳው ቢታይ፤ ³⁸ከህኑ ከቤቱ ወደ ደጅ ወጥቶ ቤቱን ሰባት ቀን ይዝጋው። ³⁹ከህኑም በሰባተኛው ቀን ቤቱን ለመመርመር ይመለስ፤ ተላላፊው በሽታ በግድግዳው ተስፋፍቶ ቢገኝ፤ ⁴⁰የተበክሉት ድንጋዮች ተሰርስረው እንዲወጡና ከከተማው ውጭ ባለው ርኩስ ስፍራ እንዲጣሉ ይዘዝ፤ ⁴¹የቤቱ ግድግዳ በሙሉ በውስጥ በኩል እንዲፋቅና ፍቅፋቂው ከከተማው ውጭ ባለው ርኩስ ስፍራ እንዲደፋ ያድርግ። ⁴²በወጡትም ድንጋዮች ቦታ ሌሎች ድንጋዮች አምጥተው ይተኩ፤ ሌላም ጭቃ ወስደው ቤቱን ይምረጉ።

⁴³“ድንጋዮቹ ወጥተው፤ ቤቱ ከተፈቀፈ ቀና ከተመረጠ በኋላ ተላላፊው በሽታ እንደገና በቤቱ ውስጥ ከታየ፤ ⁴⁴ከህኑ ሄዶ ይመርምረው፤ ተላላፊው በሽታ በቤቱ ውስጥ ተስፋፍቶ ከተገኘ፤ አደገኛ በሽታ ነው፤ ቤቱም ርኩስ ነው።” ⁴⁵ስለዚህ ቤቱ ይፍረስ፤ ድንጋዮቹ ፊንጮቱና ምርጊቱ በሙሉ ከከተማ ውጭ ባለው ርኩስ ስፍራ ይጣል።

⁴⁶“ቤቱ ተዘግቶ ሳለ ማንኛውም ሰው ቢገባበት፤ ያ ሰው እስከ ማታ ድረስ ርኩስ ይሆናል።” ⁴⁷በዚያ ቤት ገብቶ የተኛ ወይም

14:30 ዘሌ.5:7
14:31 ቀ.18:19; 22:ዘሌ.5:7; 15:15:30
14:32 ቀ.21: ዘሌ.13:2
14:34 ዘፍ.12:5; 17:8;48:4; ዘዐ.6:4;ዘዮ.13:2; 27:12;32:22; ዘዳ.3:27;7:1;32:49
14:37 ዘሌ.13:19
14:38 ዘሌ.13:4
14:39 ዘሌ.13:5
14:40 ቀ.45
14:44 ዘሌ.13:51
14:46 ዘሌ.11:24
14:47 ዘሌ.11:25

የበላ ማንኛውም ሰው ልብሶቹን ይጠብ።” ⁴⁸“ነገር ግን ቤቱ ከተመረጠ በኋላ ካህኑ ሊመረምረው በሚመጣበት ጊዜ ተላላፊው በሽታ ሳይስፋፋ ቢገኝ፤ በሽታው ስለለቀቀው ቤቱ ንጹሕ መሆኑን ያስታውቅ።” ⁴⁹ቤቱንም ለማንጻት ሁለት ወፎች፤ የዝግባ ፊንጮት፤ ደመቅ ያለ ቀይ ድርና ሂሶጽ ያቅርብ። ⁵⁰ከወፎቹም አንዱን በሽክላ ዕቃ ውስጥ ባለ የምንጭ ውሃ ላይ ይረድ።” ⁵¹የዝግባውን ፊንጮት፤ ሂሶጹን፤ ደመቅ ያለውን ቀይ ድርና በሕይወት ያለውን ወፍ ወስዶ በታረደው ወፍ ደምና በምንጩ ውሃ ውስጥ ይንከር፤ ቤቱንም ሰባት ጊዜ ይርጭ።” ⁵²ቤቱንም በወፋ ደም፤ በምንጩ ውሃ፤ በሕይወት ባለው ወፍ፤ በዝግባው ፊንጮት፤ በሂሶጹና ደመቅ ባለው ቀይ ድር ያንጸው።” ⁵³በሕይወት ያለውንም ወፍ ከከተማ ወደ ውጭ ይልቀቀው፤ በዚህ ሁኔታ ለቤቱ ያስተሰርይለታል፤ ቤቱም ንጹሕ ይሆናል።”

⁵⁴ይህ ሕግ ለማንኛውም ተላላፊ የቁዳ በሽታ፤ ለሚያሳክክ ሕመም፤ ⁵⁵በልብስና በቤት ላይ ለሚመጣ ተላላፊ በሽታ፤ ⁵⁶ለዕብጠት፤ ለችፍታ ወይም ለቋቋቻ፤ ⁵⁷አንድ ነገር ንጹሕ ወይም ርኩስ መሆኑ የሚታወቅበት ነው። ይህ ተላላፊ የቁዳ በሽታ እንዲሁም በልብስና በቤት ላይ ለሚመጣ ተላላፊ በሽታ የሚያገለግል ሕግ ነው።

የሚያረክስ የሰውነት ፈሳሽ

15 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴንና አሮንን እንዲህ አላቸው፤ ²“እስራኤላውያን እንዲህ ብላችሁ ንገሯቸው፤ ‘ማንም ሰው ከሰውነቱ ፈሳሽ ነገር ቢወጣ ያ ሰው ርኩስ ነው።’ ³ከሰውነቱ የሚወጣው ፈሳሽ መፍሰሱን ቢቀጥል ወይም ባይቀጥል ሰውየው ርኩስ ነው፤ ፈሳሹም ርኩስት የሚያስከትለው እንደዚህ ነው።-

⁴“ፈሳሽ ነገር የሚወጣው ሰው የተኛ በት የትኛውም መኝታ ርኩስ ይሆናል፤ እርሱ የተቀመጠበት ማንኛውም ነገር ርኩስ ይሆናል።” ⁵ዐልጋውን የነካ ማንኛውም ሰው ልብሱን ይጠብ፤ ሰውነቱንም በውሃ ይታጠብ፤ እስከ ማታ ድረስ ግን ርኩስ ይሆናል።” ⁶ፈሳሽ ነገር የሚወጣው ሰው በተቀመጠበት በየትኛውም ነገር ላይ የተቀመጠ ሰው ሁሉ ልብሱን ይጠብ፤ ሰውነቱንም በውሃ ይታጠብ፤ እስከ ማታ ድረስ ግን ርኩስ ይሆናል።

14:48 ዘሌ.13:6
14:49 17:4:33
14:50 ቀ.5
14:51 ቀ.4:6;7: መዘ.5:7
14:53 ቀ.7:20
14:54 ዘሌ.13:2
14:55 ዘሌ.13:47-52
14:56 ዘሌ.13:2
14:57 ዘሌ.10:10
15:2 ቀ.16:32; ዘሌ.22:4;ዘዮ.5:2;24 መ.3:29;ማ.49:20
15:5 ዘሌ.11:25; 14:8;11:24

⁵³1 የሰብዓ ሊቃናትና የሰርሰት ትርጉሞች ከዚህ ጋር ይሰማ ማለት ዕብራይስጡ ³³የሰው የው ዐቅም የፈቀደውን ያህል አንዱን ለጎጠኦች ይላል

7^{cc} ‘ፈላሽ ነገር የሚወጣውን ሰው የነካ ማንኛውም ሰው ልብሱን ይጠብ፤ ሰውነቱንም በውሃ ይታጠብ፤ እስከ ማታ ድረስ ግን ርኩስ ይሆናል።

8^{cc} ‘ፈላሽ ነገር የሚወጣው ሰው ንጹሕ በሆነ ሰው ላይ ቢተፋ፣ የተተፋበት ሰው ልብሱን ይጠብ፤ ሰውነቱንም በውሃ ይታጠብ፤ እስከ ማታ ድረስ ግን ርኩስ ይሆናል።

9^{cc} ‘ፈላሽ ነገር የሚወጣው ሰው የተቀመጠበት ኮርቻ ሁሉ ርኩስ ይሆናል፤¹⁰ከበ ታቹ ያለውንም ነገር ሁሉ የነካ ማንም ሰው እስከ ማታ ድረስ ርኩስ ይሆናል። እነዚህንም ነገሮች የሚያነሣ ማንም ሰው ልብሱን ይጠብ፤ ሰውነቱንም በውሃ ይታጠብ፤ እስከ ማታ ድረስ ግን ርኩስ ይሆናል።

11^{cc} ‘ፈላሽ ነገር የሚወጣው ሰው እጁን በውሃ ሳይታጠብ ሌላውን ሰው ቢነካ፣ የተነካው ሰው ልብሱን ይጠብ፤ ሰውነቱንም በውሃ ይታጠብ፤ እስከ ማታ ድረስ ግን ርኩስ ይሆናል።

12^{cc} ‘ፈላሽ ነገር የሚወጣው ሰው የነካው የሽክላ ዕቃ ይሰበር፣ ከዕንጨት የተሠራ ዕቃ ከሆነ በውሃ ይታጠብ።

13^{cc} ‘ፈላሽ ነገር የሚወጣው ሰው ከፈላሹ ሲነጻ፣ በሕጉ መሠረት ለመንጻቱ ሰባት ቀን ይቀጥር፤ ልብሱን ይጠብ፤ ሰውነቱንም በምንጭ ውሃ ይታጠብ፤ ንጹሕ ም ይሆናል።¹⁴በስምንተኛውም ቀን ሁለት ርግቦች ወይም ሁለት የዋና ጫጩቶች ይዞ በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ በእግዚአብሔር (ያወ) ፊት በመቅረብ ለካህኑ ይሰጥ።¹⁵ካህኑም አንዱን ለካህኑት መሥዋዕት፣ ሌላውንም ለሚቃጠል መሥዋዕት ያቅርብ፤ በዚህ መሠረት ስለ ፈላሹ በእግዚአብሔር (ያወ) ፊት ለሰውየው ያስተሰርይላታል።

16^{cc} ‘አንድ ሰው ዘሩ በሚፈስበት ጊዜ ሰውነቱን በሙሉ በውሃ ይታጠብ፤ እስከ ማታ ድረስ ግን ርኩስ ይሆናል።¹⁷የፈሰሰው ሰው ዘር የነካው ማንኛውም ልብስ ወይም ቀጥቀት በውሃ ይታጠብ፤ እስከ ማታ ድረስ ግን ርኩስ ይሆናል።¹⁸አንድ ሰው ከአንዲት ሴት ጋር ግብረ ሥጋ ፈጽሞ ዘር ቢፈሰው፣ ሁለቱም በውሃ ይታጠቡ፤ እስከ ማታ ድረስ ግን ርኩስ ይሆናሉ።

19^{cc} ‘ሴት ጊዜውን እየጠበቀ የሚመጣው የደም መፍሰስ ቢኖርባት፣ የወር አበባ ርኩሰት እስከ ሰባት ቀን ይቆያል፤ በዚህ ጊዜ ማንም ሰው ቢነካት እስከ ማታ ድረስ ርኩስ ይሆናል።

15፥7 ፋ¹⁶:19፣ ዘሌ22፥4፣5
15፥8 ዘሌ12፥14
15፥10 ዘሌ19፥10
15፥12 ዘሌ6፥28፣ 11፥32
15፥13 ፋ⁵፣ ዘሌ8፥33
15፥14 ዘሌ14፥22
15፥15 ዘሌ5፥7፣ 14፥18፣19፥31
15፥16 ፋ²:5፣ ዘ823፥10፣11
15፥18 14^መ:21፣4
15፥19 ፋ²⁴

15፥21 ፋ²⁷
15፥24 ፋ¹⁹፣ ዘሌ12፥2፣18፣19፣ 20፥18፣ሕዝ18፥6
15፥25 ማፍ፥20፣ ማር5፥25፣ሉ፥ቃ8፥43
15፥29 ዘሌ14፥22
15፥30 ዘሌ5፥10፣ 14፥20፣31፣18፥19፣ 24^መ:11፥4፣ ማር5፥25፣ሉ፥ቃ8፥43
15፥31 ዘሌ20፥3፣ ዘሌ5፥3፣19፣13፥20፣2 ሳ^መ:15፥25፣ 2ኅ12፥7፣ መዝ33፥14፣74፣7፣ 76፥2፣ሕዝ5፥11፣ 23፥38
15፥32 ፋ²
15፥33 ፋ¹⁹:24፣ 25

20^{cc} ‘በወር አበባ ጊዜ የምትተኛበት ማንኛውም ነገር ርኩስ ይሆናል፤ የተቀመጠችበትም ነገር ርኩስ ይሆናል።²¹መኝታዎን የነካ ማንኛውም ሰው ልብሱን ይጠብ፤ ሰውነቱንም በውሃ ይታጠብ፤ እስከ ማታ ድረስ ግን ርኩስ ይሆናል።²²የተቀመጠችበትን ማንኛውም ነገር የነካ ሰው ልብሱን ይጠብ፤ ሰውነቱንም በውሃ ይታጠብ፤ እስከ ማታ ድረስ ግን ርኩስ ይሆናል።²³መኝታዎን ወይም የተቀመጠችበትን ማንኛውም ነገር የነካ ሰው እስከ ማታ ድረስ ርኩስ ይሆናል።

24^{cc} ‘አንድ ሰው ከእርሷ ጋር ቢተኛና የወር አበባ ቢነካው፣ እስከ ሰባት ቀን ድረስ ርኩስ ይሆናል፤ እርሷ የሚተኛበት መኝታ ሁሉ ርኩስ ይሆናል።

25^{cc} ‘ሴት ከወር አበባ ጊዜ ሌላ ብዙ ቀን ደም ቢፈስሳት፣ ወይም የወር አበባ ጊዜ ካለፈ በኋላ የደሙ መፍሰስ ባይቋረጥ፣ ልክ እንደ ወር አበባ ጊዜ፣ ደም መፍሰሱ እስኪቆም ድረስ ርኩስ ትሆናለች።²⁶ደሚ መፍሰሱን በቀጠለበት ጊዜ ሁሉ፣ የምትተኛበት ማንኛውም መኝታ ልክ በወር አበባ ጊዜ እንደነበረው መኝታ ርኩስ ይሆናል፤ የምትቀመጥበትም ማንኛውም ነገር ልክ እንደ ወር አበባ ጊዜ ርኩስ ይሆናል።²⁷እነዚህንም የሚነካ ማንኛውም ሰው ርኩስ ይሆናል፤ ልብሱን ይጠብ፤ ሰውነቱንም በውሃ ይታጠብ፤ እስከ ማታ ድረስ ግን ርኩስ ይሆናል።

28^{cc} ‘ከደም ፍላሽ ሳትነጻ ሰባት ቀን ትቀጥር፤ ከዚያም በኋላ በሥርዐቱ መሠረት ንጹሕ ትሆናለች።²⁹በስምንተኛውም ቀን ሁለት ርግቦች ወይም ሁለት የዋና ጫጩቶች ይዞ በመቅረብ በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ ለካህኑ ትሰጣለች።³⁰ካህኑም አንዱን ለካህኑት መሥዋዕት፣ ሌላውንም ለሚቃጠል መሥዋዕት ያቅርብ፤ በዚህ መሠረት ስለፈላሽ ርኩሰት በእግዚአብሔር (ያወ) ፊት ያስተሰርይላታል።

31^{cc} ‘በመካከላቸው ያለችውን ማደራዳዎ ለእንዳያረክሱና በርኩሰታቸው እንዳይሞቱ፣ እስራኤላውያንን ከሚያረክላቸው ነገር ለይላቸው።’

32ፈላሽ ነገር የሚወጣውን፣ ዘሩም በመፍሰሱ ርኩስ የሆነውን ሰው ሁሉ፣³³በወር አበባ ላይ ያለችን ሴት፣ ፈላሽ ነገር የሚወጣቸውን ወንድ ወይም ሴት፣ በሥርዐቱ መሠረት ርኩስ ከሆነች ሴት ጋር የሚተኛውን ወንድ በሚመለከት ሕጉ ይኸው ነው።

³¹ ወይም የመገናኛ ድንኳን

የስርዮት ቀን

16፡2-34 ተጓ ምብ - ዘሌ 23፡26-32፣ ዘኾ 29፡7-11

16 በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት በቀረቡ ጊዜ ከሞቱት፣ ከሁለቱ የአሮን ልጆች ሞት በኋላ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን ተናገረው። ²እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው “እኔ በስርዮቱ መክደኛ ላይ በደመና ውስጥ እገለግለሁና፣ ወንድምህ አሮን በመጋረጃው ውስጥ ወዳለው ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ማለት በታቦቱ ላይ ወዳለው ወደ ስርዮቱ መክደኛ ፊት፣ በፈ ለገ ጊዜ ሁሉ እንዳይገባና እንዳይሞት ንገረው። ³ወደ ተቀደሰው ስፍራ በሚገባ በት ጊዜ፣ አሮን እንዲህ ያድርግ፡- ለኅጢአት መሥዋዕት አንድ ወይፈን፣ ለሚቃጠል መሥዋዕት አንድ አውራ በግ ይዞ ይምጣ፤ ፋየተቀደሰውን የበፍታ ቀሚስ ይልበስ፤ በሰውነቱ ላይ የሚያርፈውን ከበፍታ የተሠራውን የውስጥ ሱሪ ያጥልቅ፤ የበፍታውን መታጠቂያ ይታጠቅ፤ የበፍታውን መጠምጠሚያ ይጠምጥም፤ ልብሰቱ የተቀደሱ በመሆናቸው እነዚህን ከመልበሱ በፊት ሰውነቱን በውሃ ይታጠብ። ⁵ከእስራኤል ማኅበረ ሰብ ለኅጢአት መሥዋዕት ሁለት ተባዕት ፍየሎች፣ ለሚቃጠል መሥዋዕት አንድ አውራ በግ ይውሰድ።

⁶አሮን ለራሱና ለቤተ ሰቡ ማስተሰረያ ይሆን ዘንድ፣ ወይፈኑን የኅጢአት መሥዋዕት አድርጎ ስለ ራሱ ያቅርብ፤ ጎሁለቱንም አውራ ፍየሎች ወስዶ በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያቁማቸው። ⁸አሮንም አንዱን ዕጣ ለእግዚአብሔር (ያህዌ)፣ ሌላውን ለሚለቀቀው ፍየል ለማድረግ በሁለቱ ፍየሎች ላይ ዕጣ ይጣል። ⁹በዕጣ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የደረሰውንም ፍየል አምጥቶ ለኅጢአት መሥዋዕት በማድረግ ይሠዋ። ¹⁰ወደ ምድረ በዳ ተለቅቆ ማስተሰረያ ይሆን ዘንድ፣ እንዲለቀቅ ዕጣ የወጣበትን ፍየል ከኤሌወቱ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያቅርብ።

¹¹አሮን ለራሱና ለቤተ ሰቡ ማስተሰረያ ይሆን ዘንድ ወይፈኑን የኅጢአት መሥዋዕት አድርጎ ስለ ራሱ ያቅርብ፤ ወይፈኑንም ስለ ራሱ የኅጢአት መሥዋዕት አድርጎ ይረድ። ¹²በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ካለው መሠዊያ ፍም ተወስዶ የተሞላበትን ጥና ይያዝ፤ ሁለት እጅ ሙሉ መልካም መወዛ ያለው ዕጣን ይውሰድ፤ እነዚህንም ወደ መጋረጃው ውስጥ ይዞ ይግባ። ¹³እንዳይሞትም የዕጣኑ ጠስ በምስክሩ ላይ ያለውን ስርዮት መክደኛ ይሸፍነው ዘንድ፣ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ዕጣኑን በእሳቱ ላይ

16፡1 ዘሌ10፡10
 16፡2 ዘወ25፡22፣
 26፡34፣33፣30፡10፣
 40፡34፣29፡22፡10፣
 40፡19፡19፡7፡25፣
 10፡19፡6፡19
 16፡3 ቀ*5፡6፣
 ዘሌ4፡1-12፣
 ዕብ9፡24፡25
 16፡4 ቀ*32፣
 ዘወ28፡39፡42፡29፡4፣
 29፡30፣ዘሌ8፡13፣
 21፡10፣ዘኾ20፡26፣
 28፡ሕዝ9፡2፣
 44፡17-18፡ዕ10፡22
 16፡5 ቀ*20፣
 ዘሌ4፡3፣13-21፣
 2ዘኛ29፡23፣
 መዝ50፡9
 16፡6 ዘሌ9፡7፣
 ዕብ7፡27፡9፡7፡12
 16፡8 ቀ*10፡26፣
 ዘኾ26፡55፡56፣
 33፡54፣34፡13፣
 ኢቡ4፡2፣18፡6፣
 መዝ20፡9፣
 ንህ10፡34፣አስ3፡7፣
 9፡24፣ መዝ22፡18፣
 ምዕ16፡33
 16፡10 ኢላ53፡4-
 10፣መዝ3፡25
 16፡11 ቀ*6፡24፡33
 16፡12 ዘወ25፡6፣
 30፡34-38፣
 ዘሌ10፡1፣ራእ8፡5
 16፡13
 ዘወ25፡17፡28፡43

16፡14 ዘሌ4፡5፣
 6፣ዕብ9፡7፣13፡25
 16፡15 ዘሌ4፡13-
 21፣ዘኾ19፡19፣
 ኢላ52፡15፣
 ሕዝ36፡25፣
 ዕብ7፡27፡9፡3፡7፣
 12፡13፡11
 16፡16 ዘወ26፡33፣
 29፡4፣36፣40፡2፣ ሮሚ
 3፡25፣ዕብ9፡25
 16፡18 ዘሌ4፡7፡25
 16፡19 ሕዝ43፡20
 16፡20 ቀ*5
 16፡21 ዘወ29፡10፣
 ዘሌ5፡5
 16፡22 ዘወ28፡38፣
 ኢላ53፡12
 16፡23 ዘወ28፡42፣
 ሕዝ42፡14
 16፡24 ቀ*3-5፡11፣
 ዘሌ1፡3፣16፡16

ይጨምረው። ¹⁴ከወይፈኑም ደም ወስዶ በስርዮቱ መክደኛ ፊተኛው ወገን ላይ በጣቱ ይርጭ፤ ደግሞም በስርዮቱ መክደኛ ትይዩ በጣቱ ሰባት ጊዜ ይርጭ።

¹⁵“ፍየሉንም ለሕዝቡ የኅጢአት መሥዋዕት አድርጎ ይረድው፤ ደሙንም ወደ መጋረጃው ውስጥ ወስዶ በወይፈኑ ደም እንዳደረገው በዚህኛው ያድርግ፤ ደሙን በስርዮቱ መክደኛ ላይ፣ እንዲሁም በመክደኛው ትይዩ ይርጭ። ¹⁶ከእስራኤላውያን ርዥሰትና ዐመፅ፣ ከየትኛውም ኅጢአታቸው ይነጻ ዘንድ በዚህ ሁኔታ ለቅድስተ ቅዱሳኑ ያስተሰርይላታል፤ በርዥሰታቸው መካከል በእነርሱ ዘንድ ላላቸውም የመገናኛዎ ድንኳን እንደዚህ ያደርጋል። ¹⁷አሮን ለማስተሰረያ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ከገባ በት ጊዜ ጀምሮ ለራሱ፣ ለቤተሰቡና ለእስራኤል ማኅበረ ሰብ ሁሉ አስተሰርዮ እስኪወጣ ድረስ ማንም ሰው በመገናኛው ድንኳን ውስጥ አይገኝ።

¹⁸“ከዚያም መጥቶ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ወዳለው መሠዊያ ይምጣ፤ ለመሠዊያውም ያስተሰርይላት፤ ከወይፈኑና ከፍየሉ ደም ወስዶ የመሠዊያውን ቀንዶች ሁሉ ያስነካ፤ ¹⁹ከእስራኤላውያንም ርዥሰት መሠዊያውን ለማንጸትና ለመቀደስ ከደሙ ወስዶ በጣቱ ሰባት ጊዜ ይርጭበት።

²⁰አሮን ለቅድስተ ቅዱሳኑ ለመገናኛው ድንኳንና ለመሠዊያው የሚያደርገውን ስር የት ከፈጸመ በኋላ በሕይወት ያለውን ፍየል ወደ ፊት ያቅርቦው፤ ²¹ሁለት እጆቹን በሕይወት ባለው ፍየል ራስ ላይ ይጫን፤ በላዩም የእስራኤላውያንን ክፋትና ዐመፅ፣ ኅጢአታቸውን ሁሉ በሙሉ ይናዘገበት፤ እነዚህንም በፍየሉ ራስ ላይ ይጫን፤ ፍየሉንም ለዚህ ተግባር በተመደበ ሰው እጅ ወደ ምድረ በዳ ይስደደው። ²²ፍየሉም ኅጢአታቸውን ሁሉ ተሸክሞ ወደ ምድረ በዳ ይሄዳል፤ ሰውየውም ፍየሉን ሰው ሊኖርበት በማይችል ስፍራ ይልቀቀው።

²³“ከዚህ በኋላ አሮን ወደ መገናኛው ድንኳን ሄዶ፣ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ሊገባ ሲል የለበሰቸውን የበፍታ ልብሶች አውልቆ፣ በዚያው ይተዋቸው። ²⁴በተቀደሰውም ስፍራ ሰውነቱን በውሃ ይታጠብ፤ የዘወትር ልብሱንም ይልበስ፤ ከዚያም ወጥቶ ለራሱ ማስተሰረያ የሚቃጠል መሥዋዕት ያቅርብ፤ ለሕዝቡም ማስተሰረያ የሚቃጠል መሥዋዕት ያቅርብ። ²⁵የኅጢአት መሥዋዕት ተንም በመሠዊያው ላይ ያቃጥል።

⁶ የሚወገደው ፍየል ማለት ነው፤ ዕብራይስጡ **ዐዛይ** ይላል፤ እንዲሁም ቀ* 10፡26 ይመ

26። የሚለቀቀውን ፍጥረት የወሰደው ሰው ልብሱን ይጠብቅ፤ ሰውነቱንም በውሃ ይታጠብቅ፤ ከዚህ በኋላ ወደ ሰፈር መግባት ይችላል። 27 ደማቸው ለማስተሰረያነት ወደ ቅድስተ ቅዱሳን የገባው፣ ለጎጠኦች መሥዋዕት የቀረቡት ወይሬንና ፍጥረት ከሰፈር ውጭ ተወስደው ቈዳቸው፣ ሥጋቸውና ፈርሳቸው ይቃጠላሉ። 28 እነዚህንም የሚያቃጥል ሰው ልብሱን ይጠብቅ፤ ሰውነቱንም በውሃ ይታጠብቅ፤ ከዚህ በኋላ ወደ ሰፈር መግባት ይችላል።

29። ለእናንተ የተሰጣችሁ የዘላለም ሥርዐት ይህ ነው፡- ሰባተኛው ወር በገባ በዐሥረኛው ቀን ሰውነታችሁን አድክሙ፤ ጥያቄዎ ተወላጅም ሆነ በመከሰሳችሁ የሚኖር መጻ ተኛ ምንም ሥራ አይሥራ፤ 30 የምትነጹበት ስርዐት በዚች ዕለት ይደረግላችኋልና በእግዚአብሔርም (ያህዌ) ፊት ከጎጠኦቻችሁ ሁሉ ትነጻላችሁ። 31 ይህች የፍጹም ዕረፍት ሰንበት ናት፤ ሰውነታችሁን አድክሙባት፤ የዘላለም ሥርዐት ናት። 32 ሊቀ ካህናት ለመሆን አባቱን በመተካት የተቀባና የተሾመ ካህን ያስተሰርይ፤ የተቀደሰውንም የበፍታ ልብስ ይልበስ፤ 33 ለቅድስተ ቅዱሳን፣ ለመገናኛው ድንኳንና ለመሠዊዎው፣ ለካህናቱና ለማኅበረ ሰቡ ሁሉ ያስተሰርይ።

34። ይህ የዘላለም ሥርዐት ይሁናችሁ፤ በዚህም ሥርዐት መሠረት ለጎጠኦች ሁሉ በዓመት አንድ ጊዜ ስርዐት ይደረግ።” እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዳዘዘ እንዲሁ ተደረገ።

ደም መብላት ስለ መከላከል

17 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ 2። ለአሮንና ለልጆቹ፤ ለእስራኤላውያንም ሁሉ እንዲህ ብለህ ንገራቸው፤ ‘እግዚአብሔር (ያህዌ) ያዘዘው ይህ ነው፤ 3። ማንኛውም እስራኤላዊ በሰፈር ውስጥ ወይም ከሰፈር ውጭ በሬ፣ ሰግ ወይም ፍጥረት ሊያርድ፤ 4። በእግዚአብሔር (ያህዌ) ማደሪያ ፊት ለእግዚአብሔር (ያህዌ) መሥዋዕት አድርጎ ለማቅረብ ወደ መገናኛው ድንኳን ደጃፍ ባያመጣው፤ ያ ሰው በከንቱ ደም እንዳፈሰሰ ይቁጠራል፤ ደም በማፍሰሱም ከወገኖቹ ተለይቶ ይጥፋ። 5። እስራኤላውያን የሚሠወቱትን መሥዋዕት ወደ እግዚአብሔር (ያህዌ) የሚያመጡበት ምክንያት ከዚህ የተነሣ ነው። ይህንም ካህኑ ዘንድ በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ አምጥተው ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የጎብረት መሥዋዕት ለማድረግ ያቅርቡ። 6። ካህኑም ደሙን በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ ባለው በእግዚአብሔር (ያህዌ) መሠዊያ ላይ ይርጭ፤

16፥26 ቆ።8፤ ዘሌ.11:25፤1 4፥8
16፥27 ዘ029፤14
16፥28 ዘ፡19፤8፤10
16፥29 ቆ።31፤ ዘ012፤14፤19፤ 31፤15 ዘሌ.23፤27፤ 28፤32፤25፤9፤ ዘ፡29፤7፤አ.458፤3
16፥30 ዘ030፤10፤ መዝ.1፤2፤አ.ር.33፤8.ሕ
ዝ36፤33፤ ዘ413፤1፤አ.ፈ.5፤26
16፥31 ዕዝ8፤21፤ አ.458፤3፤5፤ ዳ710፤12፤ ሐሥ.27፤9
16፥32 ቆ።4፤ ዘ028፤2፤30፤30
16፥33 ቆ።11፤ 16-18፤ሕዝ.45፤18
16፥34 ዘ027፤21፤ ዕ.409፤7፤25
17፥2 ዘሌ.10፤6፤12
17፥3 ዘሌ.3፤7፤ 7፤23
17፥4 ቆ።9፤ ዘ8፤17፤14፤ ዘ812፤5-21፤ 1፤78፤4፤2ዘ.5፤1፤3
17፥5 ዘሌ.3፤1፤ ሕዝ.43፤27
17፥6 ዘሌ.1፤9፤ 3፤2፤4፤18

17፥7 ዘ69፤12፤ ዘ012፤14፤22፤20፤ 34፤15 ዘሌ.ር.3፤6፤9፤ ሕዝ.23፤3፤ 1፥8፤10፤20
17፥9 ቆ።4፤ ዘሌ.1፤3፤13፤7
17፥10 ዘ69፤4
17፥11 ቆ።14፤ ዕ.409፤22
17፥13 ዘሌ.7፤26፤ ሕዝ.24፤7፤33፤25፤ ሐሥ.15፤20
17፥14 ዘ69፤4
17፥15 ዘ022፤31፤ ዘሌ.7፤24፤1፤140፤ 14፤8
17፥16 ዘሌ.5፤1
18፥2 ዘ6፤17፤7
18፥3 ቆ።24-30፤ ዘ023፤24፤ ዘ818፤9፤ 2፤71፤6፤3፤17፤8፤ 1ዘ.5፤25

ሥቡንም እግዚአብሔርን (ያህዌ) ደስ የሚያሰኝ ሽታ እንዲሆን ያቃጥል። ገዘህ በፊት ላይሆኑት ለእንግዲህ ወዲህ ማንኛውንም መሥዋዕት ሊሠወ አይገባም። ይህ ለእነ ርሱና ከእነርሱ በኋላ ለሚነሣው ትውልድ ሁሉ የዘላለም ሥርዐት ይሁን።

8። እንዲህም በላቸው፤ ‘የሚቃጠል መሥዋዕት ወይም ሌላ መሥዋዕት የሚያቀርብ ማንኛውም እስራኤላዊ ወይም በመካከላቸው የሚኖር ማንኛውም መጻተኛ፤ 9። ወደ መገናኛው ድንኳን ደጃፍ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ባያቀርብ፤ ያ ሰው ከወገኖቹ ተለይቶ ይጥፋ።

10። ‘ማንኛውም እስራኤላዊ ወይም በመካከላቸው የሚኖር ማንኛውም መጻተኛ ደም ቢበላ፤ ደም በሚበላው በዚያ ሰው ላይ ፊቱን አከብድበታለሁ፤ ከወገኖቹም ለይቼ አጠፋዋለሁ፤ 11። የፍጡር ሕይወት በደሙ ውስጥ ነውና፤ በመሠዊያ ላይ ለሕይወታችሁ ማስተሰረያ እንዲሆን ደሙን ሰጥቻችኋለሁ፤ ለሰውም ሕይወት ስርዐት የሚያስገኝ ደም ነው። 12። ስለዚህ እስራኤላውያንን፤ ‘ከእናንተ ማንም ደም አይብላ፤ በመካከላችሁ የሚኖር መጻተኛም ቢሆን ደም አይብላ’ አልሁ።

13። ‘እንዲበላ የተፈቀደውን ማንኛውንም እንስሳ ወይም ወፍ አድኖ የያዘ ማንኛውም እስራኤላዊ ወይም በመካከላችሁ የሚኖር ማንኛውም መጻተኛ ደሙን ከውስጡ ያፍስስ፤ ዐፈርም ያልብሰው፤ 14። ማንኛውም ፍጡር ሕይወት ደሙ ነውና። ስለዚህ እስራኤላውያንን፤ ‘የፍጡር ሁሉ ሕይወት ደሙ ነውና የማንኛውንም ፍጡር ደም አትብሉ፤ የበላው ሰው ሁሉ ተለይቶ ይጥፋ’ አልኋቸው።

15። ‘ሞቶ የተገኘውን ወይም አውሬ የዘነጠለውን የበላ ማንኛውም የአገር ተወላጅ ወይም መጻተኛ ልብሱን ይጠብቅ፤ ሰውነቱንም በውሃ ይታጠብቅ፤ በሥርዐቱ መሠረት እስከ ማታ ድረስ ርኩስ ይሆናል፤ ከዚያም በኋላ ንጹሕ ይሆናል። 16። ልብሱን ባያጥብቅ፤ ሰውነቱንም ባይታጠብቅ ግን ጎጠኦች ሠርቶአልና ይጠየቅበታል።”

18 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ 2። ለእስራኤላውያን እንዲህ ብለህ ንገራቸው፤ ‘እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) እምላካችሁ (አሉሃም) ነኝ፤ 3። በኖራችሁበት በግብፅ እነርሱ እንደሚያደርጉት አታድርጉ፤ እኔ

፳፬ ወይም ጸ።፡ እንዲሁም ቆ። 31 ደም
፳፮ የዕብራይስጡ ቃል ተባዕትና እንስትን ሊያጠቃልል ይችላል።
፳፯ በትውፊት የሰለም መሥዋዕት ይባላል
፳፯ ወይም የፍጥረት ማደሪያ

በማስገባቸው በከነዓን እንደሚያደርጉትም አታድርጉ፤ ልማዳቸውንም አትከተሉ።⁴ ሕጌን ታዘዙ፤ ሥርዐቱንም በጥንቃቄ ጠብቁ፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ (ያህዌ ኤሎሃም) ነኝ።⁵ ሥርዐቱንና ሕጌን ጠብቁ፤ እነዚህን የሚጠብቅ በሕይወት ይኖርባቸዋልና፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።

⁶ “ማንም ሰው ግብረ ሥጋ ለመፈጸም ወደ ማንኛውም የሥጋ ዘመዱ አይቅረብ፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።

⁷ “ከእናትህ ጋር ግብረ ሥጋ በመፈጸም አባትህን አታዋርድ፤ እናትህ ናት፤ ከእርሷ ጋር በግብረ ሥጋ አትገናኝ።

⁸ “ከአባትህ ሚስት ጋር ግብረ ሥጋ አትፈጽም፤ ይህ አባትህን ያዋርዳል።

⁹ “ከእናትህ ጋር ግብረ ሥጋ አትፈጽም፤ በቤት ወይም በውጭ የተወለደች ብትሆን ከአባትህ ወይም ከእናትህ ሴት ልጅ ጋር በግብረ ሥጋ አትገናኝ።

¹⁰ “ከወንድ ልጅህ ሴት ልጅ ወይም ከሴት ልጅህ ሴት ልጅ ጋር ግብረ ሥጋ አትፈጽም፤ ይህ አንተን ያዋርዳል።

¹¹ “የአባትህ ሚስት፣ ለአባትህ ከወለደችት ሴት ልጅ ጋር ግብረ ሥጋ አትፈጽም፤ እናትህ ናት።

¹² “ከአባትህ እናት ጋር ግብረ ሥጋ አትፈጽም፤ እርሷ የአባትህ የሥጋ ዘመድ ናት።

¹³ “ከእናትህ እናት ጋር ግብረ ሥጋ አትፈጽም፤ እርሷ የእናትህ የሥጋ ዘመድ ናትና።

¹⁴ “ከአባትህ ወንድም ሚስት ጋር ግብረ ሥጋ በመፈጸም፣ የአባትህን ወንድም አታዋርድ፤ እርሷ አክስትህ ናት።

¹⁵ “ከምራትህ ጋር ግብረ ሥጋ አትፈጽም፤ የልጅህ ሚስት ናት፤ ከእርሷም ጋር በግብረ ሥጋ አትገናኝ።

¹⁶ “ከወንድምህ ሚስት ጋር ግብረ ሥጋ አትፈጽም፤ ይህ ወንድምህን ያዋርዳል።

¹⁷ “ከእናቱና ከሴት ልጁ ጋር ግብረ ሥጋ አትፈጽም፤ ከወንድ ልጁ ሴት ልጅ ወይም ከሴት ልጁ ሴት ልጅ ጋር ግብረ ሥጋ አትፈጽም፤ እነርሱ የሥጋ ዘመዶቹ ናቸው፤ ይህም ጸያፍ ነው።

¹⁸ “ሚስትህ በሕይወት እያለች እናቷን ጣውንት አድርገው አታግባት፤ ከእርሷም ጋር ግብረ ሥጋ አትፈጽም።

¹⁹ “በወር አበባዋ ርኩሳት ጊዜ ግብረ ሥጋ ለመፈጸም ወደ ሴት አትቅረብ።

²⁰ “ከባልንጀራህ ሚስት ጋር ግብረ ሥጋ በመፈጸም፣ ራስህን በእርሷ አታርክስ።

18:4 4*2፣ ዘፍ26:5፣ዘፍ4:1፣ 1፣ዘፍ11:11፣ ኢር44:10:23፣ ሕዝ11:12
 18:5 ዘፍ26:5፣ ዘፍ4:1፣ዘፍ9:29፣ ኢፋ55:3፣ሕዝ18:9፣ 20:11፣ኢዋ5:4-6፣ ማቴ19:17፣ ሮሜ10:5፣ዘፍ3:12
 18:7 4*8፣ ዘሌ20:11፣ዘፍ27:20 ሕዝ22:10
 18:8 ዘፍ35:22፣ ዘሌ20:11፣ዘፍ22:30 27:20፣1፣ቆሮ5:1
 18:9 4*11፣ ዘሌ20:17፣ዘፍ27:22 29:13፣13፣ ሕዝ22:11
 18:12 4*13፣ ዘሌ20:19
 18:13 4*12:14፣ ዘሌ20:20
 18:14 4*13
 18:15 ዘፍ11:3:11፣ 38:16፣ሕዝ22:11
 18:16 ዘሌ20:21፣ ማቴ14:4፣ማሮ6:18
 18:17 ዘሌ20:14፣ ዘፍ27:23
 18:18 ዘፍ30:1
 18:19 ዘሌ15:24፣ 25-30
 18:20 ዘፍ20:14፣ ማቴ5:27:28፣ 1፣ቆሮ6:9፣ዕብ13:4
 18:21 ዘፍ6:2፣ ዘሌ19:12፣ 20:2-5፣21:6፣ ዘፍ9:4፣12:31፣ 18:10፣1፣ዘፍ11:5:7:3 3፣2፣ዘፍ16:3፣17:17:2 1:6፣ 23:10፣ 2፣ዘፍ28:1-4፣33:6፣ መዝ106:37:38፣ ኢፋ48:11፣57:5:9፣ ኤር7:30:31፣19:5:3 2:35፣49:1፣ ሕዝ 16:20፣22:26፣ 36:20፣ኢዋ2:7፣ ሰሮ1:5፣ሚክ6:7፣ ሚላ1:12
 18:22 ዘፍ19:5፣ ዘሌ20:13፣ዘፍ23:18 ሮሜ1:27፣1፣ቆሮ6:9
 18:23 ዘፍ22:19፣ ዘሌ20:15፣ዘፍ27:21
 18:24 4*3:27፣ 30፣ዘሌ20:23፣ ዘፍ9:4፣18:12
 18:25 4*28፣ ዘሌ20:22:23፣ ዘፍ35:34፣ዘፍ9:5:1 2፣31፣18:12፣21:23፣ ኢዋ20:15፣ ኢር51:34
 18:26 ዘፍ26:5
 18:28 4*25፣ ዘሌ20:22፣ዕዝ9:11፣ ሰፋ1:17

²¹ “ከልጆችህ ማንኛውንም ለሞሎክ እንዲሠሩም አሳልፈህ አትስጥ፤ የአምላክህንም (ኤሎሃም) ስም አታርክስ፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።

²² “ከሴት ጋር እንደሚደረገው ሁሉ ከወንድ ጋር አትተኛ፤ ይህ አስጸያፊ ነው።

²³ “ከእንስሳ ጋር ግብረ ሥጋ ለመፈጸም ራስህን አታርክስ። ሴትም ከእንስሳ ጋር ግብረ ሥጋ ለመፈጸም ራስህን አታቅርብ፤ ይህ አስጸያፊ ምግባር ነው።

²⁴ “ከእነዚህ በአንዱ እንኳን ራሳችሁን አታርክስ፤ ከፊታችሁ የማሳድጃቸው አሕዛብ በእነዚህ ሁሉ ረክሰዋልና።²⁵ ምድራቱም ሳትቀር ረክሰች፤ እኔም ስለ ኅጢአቷ ቀጣኋት፣ ስለዚህ የሚኖሩባትን ሰዎች ተፋቻቸው።²⁶ እናንተ ግን ሥርዐቱንና ሕጌን ጠብቁ፤ እናንተ የአገር ተወላጆችና በመካከላችሁ የሚኖሩ መጻተኞች ከእነዚህ አስጸያፊ ድርጊቶች ማንኛውንም አትፈጽሙ።²⁷ ከእናንተ በፊት በምድራቱ የኖሩ ሰዎች እነዚህን አስጸያፊ ነገሮች ሁሉ ስለፈጸሙ፣ ምድራቱ ረክሳለች።²⁸ እናንተም ምድራቱን ብታረክሱት፣ ከእናንተ በፊት የነበረውን ሕዝብ እንደ ተፋች እንዲሁ እናንተንም ትተፋችኋለች።

²⁹ “ከእነዚህ አስጸያፊ ድርጊቶች ማንኛውንም የሚፈጽም ሰው ሁሉ ከወገኑ ተለይቶ ይጥፋ።³⁰ ትእዛዜን ጠብቁ፤ ከእናንተ በፊት በምድራቱ የኖሩ ሰዎች ካደረጓቸው አስጸያፊ ድርጊቶች አንዱንም አትፈጽሙ፤ በእነዚህም ራሳችሁን አታርክስ፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ (ያህዌ ኤሎሃም) ነኝ።

ልዩ ልዩ ሕግጋት

19 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ² “ለመላው የእስራኤል ሕዝብ ጉባኤ እንዲህ ብለህ ተናገራቸው፤ ‘እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ (ያህዌ ኤሎሃም) ቅዱስ ነኝና እናንተም ቅዱሳን ሁኑ።

³ “ከእናንተ እያንዳንዱ እናቱንና አባቱን ያክብር፤ ሰንበታቱን ጠብቁ፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ (ያህዌ ኤሎሃም) ነኝ።

⁴ “ወደ ጣዖታት ዘወር አትበሉ፤ ወይም ከቀለጠ ብረት ለራሳችሁ አማልክት አትሥሩ፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ (ያህዌ ኤሎሃም) ነኝ።

⁵ “የግብረት መሥዋዕት ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በምታቀርቡበት ጊዜ፣ መሥዋዕታችሁ

18:30 4*2፣ ዘሌ8:35 19:2 ዘፍ20:2፣ 15:11፣ዘሌ11:44፣ 20:26፣ዘፍ14:5፣መዝ68:26፣1፣ኢጥ1:16 19:3 ዘፍ20:8:12፣ ዘሌ11:44 19:4 ዘፍ20:4፣ዘሌ11:44፣መዝ17:3፣መዝ96:5፣ 115:4-7፣ 135:15
 መ21 ወይም በእሳት ወሰጥ እንዲያልፍ
 መ5 በትውፊት የሰላም መሥዋዕት ይባላል

ተቀባይነት እንዲያገኛላችሁ አድርጋችሁ አቅርቡ።⁶ መሥዋዕቱም ባቀረባችሁት ዕለት ወይም በማግሥቱ ይበላ፤ እስከ ሦስተኛው ቀን የተረፈ ማንኛውም ነገር ይቃጠል።⁷ በሦስተኛውም ቀን ቢበላ ርኩስ ነው፤ ተቀባይነትም የለውም።⁸ ከመሥዋዕቱ የሚበላ ማንኛውም ሰው ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የተቀደሰውን ነገር አርክሶአልና ይጠየቅበታል፤ ይህም ሰው ከወገኑ ተለይቶ ይጥፋ።⁹ “የምድራችሁን መክር በምትሰበስቡበት ጊዜ፤ በእርሻችሁ ዳርና ዳር ያለውን አትጨዱ፤ ቋርሚያውንም አትልቀሙ።¹⁰ የወይንን እርሻ አትቃርም፤ የወደቀውንም አትልቀም፤ ለድኸቸችሁ ለመጻተኞች ተውላቸው፤ እኔ እግዚአብሔር ከምላካችሁ (ያህዌ ኤሎሃም) ነኝ።¹¹ “አትስረቁ፤ “አትዋሹ፤ “ከእናንተ አንዱ ሌላውን አያታል።¹² “በስሜ በሐሰት አትማሉ፤ በዚህም የአምላካችሁን (ኤሎሃም) ስም አታርክሱ፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።¹³ “ባልንጀራህን አታጭብርብር፤ አትቀማውም፤ “የሙያተኛውን ደመወዝ ሳትከፍል አታሳድር።¹⁴ “ደንቁሮውን አትርገም፤ በዐይነ ስውሩም ፊት ዕንቅፋት አታኑር፤ ነገር ግን አምላክህን (ኤሎሃም) ፍራ፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።¹⁵ “ፍርድ አታዛቡ፤ ለድኻው አታድላለት፤ ለትልቁም ሰው ልዩ አክብሮት አትስጥ፤ ለብርቱው አታዳላ፤ ነገር ግን ለባልንጀራህ በትክክል ፍረድ።¹⁶ “በሕዝብ መካከል ሐሜት አትንዛ፤ “የባልንጀራህን ሕይወት አደጋ ላይ የሚጥል ማንኛውንም ነገር አታድርግ፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።¹⁷ “ወንድምህን በልብህ አትጥላው፤ የበደሉ ተካፋይ እንዳትሆን ባልንጀራህን በግልጽ ገሥጸው።¹⁸ “ወገንህን አትበቀል፤ ወይም ምቀኛ አትሁንበት፤ ነገር ግን ባልንጀራህን እንደ ራስህ ውደድ፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።¹⁹ “ሥርዐቱን ጠብቁ፤ “የተለያዩ እንስሳትን አታዳቅል፤ “በዕርሻህ ላይ ሁለት ዐይነት ዘር አትዝራ፤ “ከሁለት ዐይነት ነገር የተሠራ ልብስ አትልበስ።²⁰ “አንድ ሰው ለሌላ ከታጨች ሴት ባሪያ ጋር ግብረ ሥጋ ቢፈጽም፤ ሴቲቱም

19፥6 ዘሌ7:16-17
19፥7 ዘሌ7:18
19፥8 ዘፍ17:14፣ ዘሌ5:1፣22፣2:15፣16
ዘኁ18:32
19፥9 ዘሌ23:10፣ 22፣ዘጸ24:19-22፣ ሩት2:23፣7:16፣17፣ ኢዮ24:10
19፥10 ፋ፣9፣ ዘጸ24:19፣20፣21
19፥11 ዘወ20:15፣ 16፣23፣4፣ዘሌ6:2፣ ሉቃ3:14፣ኤፌ4:25
19፥12 ዘወ3:13፣ 20፣7፣ዘጸ18:19፣ ኢሳ42:8፣ኤር5:2፣ 7፣9፣34፣16፣44፣16፣ 26፣ምሳ18:10፣ ሚላ3:5፣ማቴ5:33፣
19፥13 ዘወ20:15፣ 22፣15፣25-27፣ ዘሌ25:14፣17፣ ዘጸ24:15፣ኢዮ7:2፣ 24፣12፣31፣39፣ ኢሳ16:14፣ ኤር22:13፣ ሚላ3:5፣ማቴ20:8፣ 1ጢሞ5:18፣ዮሴ5:4
19፥14 ፋ፣32፣ ዘወ4:11፣ዘሌ21:18፣ 25፣17፣36፣ዘጸ27:18
19፥15 ዘወ23:2፣8፣ ዘጸ24:17፣ኢዮ13:8፣ 10፣32፣21፣34፣19፣ ምሳ24:23፣28፣21፣ሚ ል2:9፣ዮሶ2:1-4
19፥16 ዘወ23:7፣ ዘጸ10:17፣27፣25፣ መዝ15:3፣5፣31፣13፣4 1፣6፣101:5፣ ኤር6:28፣9፣4፣ ሕዝ22:9፣12
19፥17 ማሐ18:15፣ 1ዮሐ2:9
19፥18 ፋ፣34፣ ዘፍ4:23፣ዘወ12:48፣ 20፣16፣መዝ103:9፣ ማሐ5:43፣19፣16፣ 22፣39፣ማር12:31፣ ሉቃ10:27፣ ዮሐ13:34፣ ሮሜ12:19፣ገላ5:14፣ ዕብ10:30፣ዮሶ2:8
19፥19 ዘፍ26:5፣ ዘጸ22:9፣11
19፥20 ዘጸ22:23-27
19፥21 ዘሌ5:15
19፥22 ዘሌ5:15
19፥24 ዘወ22:29
19፥26 ዘፍ9:4፣ 30፣27፣ዘወ22:18፣ 2፣ዮ17:17፣ ኢሳ44:25
19፥27 ዘሌ21:5፣ ዘጸ14:1፣ 2ሳሙ10:4-5፣ ኤር41:5፣48፣37፣ ሕዝ5:1-5
19፥28 ዘሌ21:5፣ ዘጸ14:1፣1፣ዮ17:18፣28፣

ያልተዋጀች ወይም ነጻ ያልወጣች ብትሆን ይቀጣል፤ ነገር ግን ሴቲቱ ነጻ ስላልወጣች አይገደሉም።²¹ ሰውየውም ለበደል መሥዋዕት የሚሆን አንድ አውራ በግ ወደ መገናኛው ድንኳን ደጃፍ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ያምጣ።²² ከሁኑም በበደል መሥዋዕቱ አውራ በግ፤ ሰውየው ስለ ሠራው ኅጢአት በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያስተባር ይለታል፤ ኅጢአቱም ይቅር ይባልለታል።²³ “ወደ ምድራቱ ገብታችሁ ማንኛውንም ዐይነት ፍሬ የሚሰጥ ዛፍ በምትተክሉበት ጊዜ፤ ፍሬው ለመብላት የተከለከለ መሆኑን ዕውቁ፤ ለሦስት ግለት የተከለከለ ከለረ በመሆኑ አይበላ።²⁴ በአራተኛውም ዓመት ፍሬው ሁሉ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የተቀደሰ የምስጋና መሥዋዕት ይሆናል።²⁵ በአምስተኛው ዓመት ግን ፍሬውን ትበላላችሁ፤ በዚህም ሁኔታ ፍሬው ይበዛላችኋል፤ እኔ እግዚአብሔር ከምላካችሁ (ያህዌ ኤሎሃም) ነኝ።²⁶ “ደም ያለበትን ማንኛውንም ሥጋ አትብሉ፤ “ጥንቁላ ወይም አስማት አትሥሩ።²⁷ “የራስ ጠጉራችሁን ዙሪያ አትከርከሙ፤ ጢማችሁንም አሳጥራችሁ አትቀሩረጡ።²⁸ “ለሞተ ሰው ሰውነታችሁን አትንጨ፤ በሰውነታችሁም ላይ ንቅሳት አታድርጉ፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።²⁹ “ምድራቱ ወደ ግልሙትና አዘንብላ በርኩሰት እንዳትሞገሳ፤ ሴት ልጅህ ጋለሞታ ትሆን ዘንድ አታዋርዳት።³⁰ “ሰንበታቱን ጠብቁ፤ መቅደሴንም አክብሩ፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።³¹ “እንዳትረክሱባቸው ወደ ሙታን ጠሪዎች ዘወር አትበሉ፤ መናፍስት ጠሪዎችንም አትፈልጉ፤ እኔ እግዚአብሔር ከምላካችሁ (ያህዌ ኤሎሃም) ነኝ።³² “ሶድሚው ለገፋ ተነሥለት፤ ሽማግሌውን አክብር፤ ከምላክህም (ኤሎሃም) ፍራ፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።³³ “መጻተኛ በምድራችሁ ላይ አብሮ አችሁ በሚኖርበት ጊዜ አትበድሉት፤³⁴ አብሮአችሁ የሚኖረው መጻተኛ እንደ ዝግ ወገናችሁ ይታይ፤ እንደ ራሳችሁም ውደዱት፤ እናንተም በግብፅ መጻተኞች ነበራ ኢር16:6፣41፣5፣47፣5 19፥29 ዘፍ34:7፣ ዘሌ21:9፣ዘጸ23:18 19፥30 ዘወ20:8፣ ዘሌ26:2 19፥31 ዘወ22:18፣ ዘሌ20:6፣ 1ሳሙ28:7-20፣1ዜፍ10:13፣ 2፣ዮ21:6፣23፣24፣ኢሳ8:19፣19፣3፣ 29፣4፣47፣12፣65፣4 19፥32 ፋ፣14፣ ዘሌ11:44፣25፣17፣ 1፣ዮ12:8፣ኢዮ29:8፣ 32፣4፣ምሳ23:22፣ ሰቆ5:12፣1ጢሞ5:1 19፥34 ፋ፣ዘወ12:48፣22፣1፣23፣9፣ዘጸ10:19፣23፣7፣መዝ146:9

፳3 ዕብራይስጡ ያልተገነዘበ ይላል

ችሁና፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ (ያህዌ ኤሌ-ሃም) ነኝ።

35። በመስፈሪያ ወይም በሚዛን አታጭ በርብሩ። 36 እውነተኛ መለኪያ፤ እውነተኛ መመዘኛ፤ እውነተኛ የኢፍሳስ መስፈሪያ፤ እውነተኛ የኢንሸ መስፈሪያ ይኑራችሁ። ከግብፅ ምድር ያወጣችሁ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ (ያህዌ ኤሌ-ሃም) ነኝ። 37። ሥርዐ ቴንና

ሕጌን ሁሉ ጠብቁ፤ ተከተሏቸውም፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።”

ጎጠአት የሚያስከትለው ቅጣት

20 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ 2። ለእስራኤላውያን እንዲህ በሳቸው፤ ከልጆቹ አንዱን ለሞሎክ የሚሰጥ፣ ማንኛውም እስራኤላዊ ወይም በእስራኤል የሚኖር መጻተኛ ይገደል፤ እርሱንም የአ ገሩ ሕዝብ በድንጋይ ይውገረው። 3። ልጁን ለሞሎክ በመስጠት መቅደሱን አርክሶአልና፤ ቅዱሱን ስሜንም አቃልሎአልና፤ በዚያ ሰው ላይ ጠላት እሆንበታለሁ፤ ከወገኖቹም ለይቼ አጠፋዋለሁ። 4። የአገሩ ሕዝብ፤ ሰውየው ልጁን ለሞሎክ ሲሰጥ አይተው ቸል ቢሉ፤ ሳይገድሉትም፤ 5። በዚያ ሰውና በሴተ ሰብ ላይ ጠላት እሆናለሁ፤ እርሱንና ከሞሎክ ጋር በማመንዘር እርሱን የተከተሉትን ሁሉ ከሕዝባቸው መካከል ለይቼ አጠፋቸዋለሁ።

6። “ወደ ሙታን ጠሪዎችና ጠንቋዮች ዘወር በማለት፤ በሚከተላቸውና ከእነርሱም ጋር በሚያመነዘር ሰው ላይ ጠላት እሆንበ ታለሁ፤ ከወገኖቹም ለይቼ አጠፋዋለሁ።

7። “ራሳችሁን ቀድሱ፤ ቅዱሳንም ሁኑ፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ (ያህዌ ኤሌ-ሃም) ነኝና። 8። ሥርዐቴን ጠብቁ፤ አድርጉትም፤ የምቀድሳችሁ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።”

9። “አባቴን ወይም እናቴን የሚረግም ማንኛውም ሰው ይገደል፤ አባቴን ወይም እናቴን ረግሞአልና፤ ደሙ በራሱ ላይ ነው።

10። “አንድ ሰው ከባልንጀራው ሚስት ጋር ቢያመነዘር፤ አመንዝራውና አመንዝራዬቱ ይገደሉ።

11። “አንድ ሰው ከአባቱ ሚስት ጋር ግብረ ሥጋ ቢፈጽም አባቱን አዋርዶአል፤ ሰውየውና ሴትየዋ ይገደሉ፤ ደማቸው በራሳቸው ላይ ነው።

12። “አንድ ሰው ከልጁ ሚስት ጋር ግብረ ሥጋ ቢፈጽም፤ ሁለቱም ይገደሉ፤ ነውር አድርገዋልና ደማቸው በራሳቸው ላይ ነው።

13። “አንድ ወንድ ከሴት ጋር ግብረ ሥጋ እንደሚፈጽም ሁሉ ከወንድ ጋር ቢፈ

19:35 ዘ፳25:13-16
19:36 ዘ፱12:17፤ ዘ፳25:13-15፤ መላ6:19፤ 14፡መ:1፤24፤17፤17፤ፋ፤ ት2:17፤አ፡ ዮ31:6፤ምሳ11:1፤ 20:10፤ ሕገ45:10፤ 11፤ ሆሊ12:7፤ ሚክ6:11
19:37 ዘፍ26:5፤ 2ኃ17:37፤ 2ዜ57:17፤ መዝ19:5፤ሕዝ18:9
20:2 4*10:27፤ ዘፍ26:11፤ ዘ፱19:12፤ ዘሌ24:14፤ዘገጎ:15፤35፤ 3፡6፤ዘ፳21:21፤ ኢሉ7:25
20:3 4*5:6፤ ዘሌ15:31፤18:21፤ 23:30፤መዝ74:7፤ 79:1፤ኢር7:30፤ ሕዝ5:11
20:4 ዘ፳17:2-5
20:6 4*3፤ ዘሌ19:31
20:7 ዘ፱6:2፤ 20:2429:1፤31:13፤ዘሌ11:44፤45፤ ኢሌ1:4፤18፡ጥ1:16
20:8 ዘፍ26:5፤ ዘ፱31:13፤ሕዝ20:12
20:9 4*11፤ ዘ፳21:2፤21:17፤ ዘ፳21:20፤21፤ 22:30፤27:16፤ ኢሉ2:19፤ 24፡መ:1፤16፤3፤29፤ 1ኃ72:37፤ ኤር35:16፤ ሕዝ18:13፤22:7፤ 33:4፤5፤ሚሳ1:6፤ 2፤10፤ማቴ15:4፤ ማር7:10
20:10 ዘፍ38:24፤ ዘ፱20:14፤21:12፤ ዘ፳5:18፤22:22፤ ዮሐ8:5
20:11 4*9፤ ዘሌ18:7:8
20:12 ዘፍ11:31፤ 38:16
20:13 ዘሌ18:22
20:14 ዘሌ18:17፤ 21:9፤ዘሌ18:8፤ ዘኁ16:39፤ዘ፳27:23፤ መላ14:15፤15:6
20:15 4*10፤ ዘ፱22:19
20:17 ዘፍ17:14፤ ዘሌ5:11፤18:9
20:18 ዘሌ15:24፤ሕዝ18:6
20:19 ዘሌ18:12
20:20 4*21፤ ዘፍ15:2፤ዘሌ18:13
20:21 4*20፤ ዘሌ18:16፤ማቴ14:4፤ ማር6:18

ጽም፤ ሁለቱም አስጸደፈ ድርጊት ፈጽመዋልና ይገደሉ፤ ደማቸው በራሳቸው ላይ ነው።

14። “አንድ ሰው አንዲትን ሴትና እናትዋን ቢያገባ፤ አድራጎቱ ጸያፍ ነው፤ በመካከ ላችሁ እንዲህ ዐይነት ርዥስት እንዳይገኝ ሰውየውና ሴቶቹ በእሳት ይቃጠሉ።

15። “ማንኛውም ሰው ከእንስሳ ጋር ግብረ ሥጋ ቢፈጽም፤ ይገደል፤ እንስሳዬቱንም ግደሏት።

16። “አንዲት ሴት ወደ እንስሳ ቀርባ ግብረ ሥጋ ብትፈጽም፤ ሴቲቱንና እንስሳ ሳውን ግደሉ፤ ደማቸው በራሳቸው ላይ ነው።

17። “አንድ ሰው የአባቱ ወይም የእናቱ ልጅ የሆነችውን እንቱን አግብቶ ግብረ ሥጋ ቢፈጽም፤ አድራጎቱ አሳፋሪ ነው፤ በሕዝባቸው ፊት ከሕዝባቸው ተለይተው ይጥፉ። ሰውየው እንቱን አዋርዶአልና ይጠየቅበታል።

18። “ማንኛውም ሰው በወር አበባዋ ጊዜ ከሴት ጋር ግብረ ሥጋ ቢፈጽም፤ የፈሳሻን ምንጭ ገልጦአልና፤ እርሷም የፈሳሻን ምንጭ ገልጧለችና፤ ሁለቱም ከሕዝባቸው መካከል ተለይተው ይጥፉ።

19። “ከእናትህም ሆነ ከአባትህ እንት ጋር ግብረ ሥጋ አትፈጽም፤ ይህ የሥጋ ዝምድናን ማቃለል ስለ ሆነ ሁለታችሁም ትጠየቁበታላችሁ።

20። “ማንኛውም ሰው ከአንቱ ሚስት ጋር ግብረ ሥጋ ቢፈጽም፤ አንቱን አዋርዶ አልና ሁለቱም ይጠየቁበታል፤ ያለ ልጅም ይሞታሉ።

21። “ማንኛውም ሰው የወንድሙን ሚስት ቢያገባ አድራጎቱ ርዥስት ነው፤ ወንድሙን አዋርዶአልና፤ ያለ ልጅም ይቀራሉ።

22። “እንደ-ትኖሩባት እናንተን የማስገባባት ምድር እንዳትተፋችሁ ሥርዐቴንና ሕጌን ጠብቁ፤ አድርጉም። 23። ከፊታችሁ የማሳድ ዳቸውን አሕዛብ ልማድ አትከተሉ፤ እነዚህን ሁሉ በማድረጋቸው ተጸደቁታችሁ። 24። እናንተ ግን፤ “ምድራቸውን ትወርሳላችሁ፤ ማርና ወተት የምታፈሰውን አገር ርስት አድርጌ እሰጣችኋለሁ” አልኟችሁ፤ ከአሕዛብ የለዩኋችሁ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ (ያህዌ ኤሌ-ሃም) ነኝ።

25። “ንጹሕ በሆኑትና ንጹሕ በሆኑትና ንጹሕ 20:22 ዘፍ26:5፤ ዘሌ18:25-28 20:23 ዘሌ18:3፤ 24:25 20:24 ዘ፱3:8፤ 33፤16፤ዘገጎ:14:8፤ 16:14 20:25 ዘሌ10:10፤ ዘ፳14:3-21፤ ሕዝ10:14

36 ኢፍ የደረቅ ነገር መለኪያ/መስፈሪያ ነው
36 ኢን የፈሳሽ ነገር መለኪያ ነው
2 ወይም የሚሆኑ እንዲሁም 4 3:4 ይመ
*8 ወይም ቅዱስ አድርጌ የገለጻችሁ

ባልሆኑት ወፎች መካከል ልዩነት አድርጉ። ርኩስ ነው ብዬ በለየሁት በማንኛውም እንስሳ ወይም ወፍ ወይም በምድር ላይ በሚንቀሳቀስ በማንኛውም ነገር ራሳችሁን አታርክሱ።²⁶ እናንተ ለእኔ ቅዱሳን ትሆኑ ልኛላችሁ።²⁷ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ቅዱስ ነኝና፤ የኔ ትሆኑ ዘንድ ከአሕዛብ መካከል ለይቻችኋለሁ።

²⁷ “ከመካከላችሁ ሙታን ጠሪ ወይም መናፍስት ጠሪ የሆነ ማንኛውም ወንድ ወይም ሴት ይገደል፤ በድንጋይም ይወገና፤ ደማቸው በራሳቸው ላይ ነው።”

ለካህናት የተሰጠ መመሪያ

21 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ “ለካህናቱ ለአሮን ልጆች ንገራቸው፤ እንዲሁም በላቸው፤ ‘ማንኛውም ሰው ከዘመዶቹ መካከል ስለ ሞተው ሰው ራሱን አያርክስ፤ ንገር ግን የቅርብ ዘመዶቹ ስለሆኑት እናቱ፤ አባቱ፤ ወንድ ልጁ፤ ሴት ልጁ፤ ወይም ወንድሙ፤³ እንዲሁም ባለማግባቷ ከእርሱ ጋር ስለ ምትኖር እጉቱ ራሱን ሊያረክስ ይችላል።⁴ ከእርሱ ጋር በጋብቻ ለሚሳመዱት ግን ራሱን አያርክስ።

⁵ “ካህናት ዐናታቸውን አይላጩ፤ የጢማቸውን ዙሪያ አይላጩ፤ ሰውነታቸውንም አይንጨፍ፤⁶ ለአምላካቸው (አሉሃም) የተቀደሱ ይሁኑ፤ የአምላካቸውንም (አሉሃም) ስም አያርክሱ። ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት የሚቀርቡትን መሥዋዕት የአምላካቸውን (አሉሃም) ምግብ ስለሚያቀርቡ ቅዱሳን ይሁኑ።

⁷ “ካህናት በዝሙት የረከሱትንም ሆነ ከባሎቻቸው የተፋቱትን ሴቶች አያግቡ፤ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የተቀደሱ ናቸውና።⁸ የአምላክህን (አሉሃም) ምግብ የሚያቀርብ ነውና ቀድሰው፤ እኔ የምቀድሳችሁን እግዚአብሔር (ያህዌ) ቅዱስ ነኝና ቅዱስ ይሁንላችሁ።

⁹ “የካህን ሴት ልጅ ዝሙት አዳሪ ሆና ራሷን ብታረክስ፤ አባቷን ታዋርዳለች፤ በእሳት ትቃጠል።

¹⁰ “ከወንድሞቹ መካከል ተለይቶ በራሱ ላይ ዘይት የፈሰሰበትና የክህነት ልብስ እንዲለብስ የተቀባው ካህን የራስ ጠጉናን አይንጭ፤¹¹ ወይም ልብሱን አይቅደድ።¹² አስከሬን ወዳለበት ስፍራ አይግባ፤ ስለ አባቱም ሆነ ስለ እናቱ ራሱን አያርክስ።¹³ የተቀደሰበት የአምላክ (አሉሃም) የቅባት ዘይት በላይ ስለ ሆነ የአምላክን (አሉሃም) መቅደስ ትቶ በመሄድ መቅደሱን አያርክስ፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።

¹⁴ “ካህኑ የሚገባት ሴት ድንግል ትሁን።¹⁵ ባል የሞተባትን፤ የተፋታችውን

20፥26 ፋጽ8፣ ዘ033፣16፣ዘሌ19፣2፣ ዘ814፣2፣እሱ24፣19 2፣19፣22፣ መዝ99፣3 20፥27 ፋጽ2፣ ዘ022፣18፣ ዘሌ19፣31፣24፣14 21፣1 ፋጽ11፣ ዘ028፣1፣ዘሌ1፣5፣ 5፣3፣13፣3፣ዘዮ5፣2፣ 6፣6፣19፣11፣31፣19 21፣2 ፋጽ11 21፣3 ዘዮ6፣6 21፣5 ዘሌ13፣40፣ 19፣28፣እር7፣29፣ 16፣6፣እዝ5፣1፣ 44፣20 21፣6 ፋጽ17፣ 22፣ዘ019፣22፣ ዘሌ3፣11፣10፣3፣18፣2 1፣22፣25፣0፣78፣28 21፣7 ፋጽ13፣14፣ እዝ44፣22 21፣8 ፋጽ6፣ ዘ031፣13፣ዘሌ3፣11 21፣9 ዘዮ38፣24፣ ዘሌ19፣29 21፣10 ዘ029፣7፣ ዘሌ8፣7፣9፣13፣ 10፣6፣16፣4 21፣11 ፋጽ2፣ ዘሌ19፣28፣ዘዮ5፣2፣6 ፣6፣19፣6፣19፣11፣13፣14 ፣31፣19 21፣12 ዘ025፣8፣ 28፣41 21፣13 እዝ44፣22

ወይም በዝሙት ዐዳሪነት የረከሰችውን ሴት አያግባ፤ ነገር ግን ከወገኖቹ መካከል ድንግሊቱን ያግባ።¹⁵ በወገኖቹ መካከል ዘሩን አያርክስ። እርሱን የምቀድሰው¹⁷ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።”

¹⁶ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ¹⁷ “አሮንን እንዲህ በለው፤ ‘በሚቀጥሉት ትውልዶች ከዘርህ እንከን ያለበት ማንኛውም ሰው የአምላክን (አሉሃም) ምግብ ይሠዋ ዘንድ አይቅረብ።¹⁸ ስውር ወይም አንካሳ፤ የፊቱ ገጽታ ወይም የሰውነቱ ቅርጽ የተበላሸ ማንኛውም የአካል ጉድ ለት ያለበት ሰው አይቅረብ።¹⁹ እንዲሁም እግሩ ወይም እጁ ሽባ የሆነ፤²⁰ ጉባጣ ወይም ድንክ፤ ማንኛውም ዐይነት የዐይን እንከን ያለበት፤ የሚያገር ቀሳብ ወይም እክክ ያለበት ወይም ጃንደረባ አይቅረብ።²¹ ከካህኑ ከአሮን ዘር ማንኛውም ዐይነት የአካል ጉድ ለት ያለበት ሰው ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት የሚቀርቡት መሥዋዕት ሊያቀርብ አይችል፤ እንከን ያለበት ስለ ሆነ፤ የአምላክን (አሉሃም) ምግብ ለማቅረብ አይችል።²² እርሱም የተቀደሰውንና እጅግ ቅዱስ የሆነውን የአምላክን (አሉሃም) ምግብ ይብላ።²³ ነገር ግን እንከን ያለበት ስለሆነ መቅደሱን እንዳያረክስ ወደ መጋረጃው አይቅረብ ወይም ወደ መሠዋዎው አይጠጋ፤ የምቀድሳቸው²⁴ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።”

²⁴ ሙሴም ይህን ለአሮን፤ ለልጆቹና ለእስራኤላውያን ሁሉ ነገራቸው።

22 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ² “እስራኤላውያን ቀድሰው ለእኔ የለዩትን ቅዱስ መሥዋዕት በአክብሮት ባለመያዝ፤ ቅዱስ ስሜን እንዳያረክሱ ለአሮንና ለልጆቹ ንገራቸው፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።

³ “እንዲሁም በላቸው፤ በሚቀጥሉት ትውልዶች ከዘርህ በሥርዐቱ መሠረት ገጽሕ ያልሆነ ማንኛውም ሰው፤ እስራኤላውያን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ለይተው ወዳቀረቡት ቅዱስ መሥዋዕት ቢቀርብ ያ ሰው ከፊቱ ይወገድ፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።

⁴ “ከአሮን ዘር ተላላፊ የቈዳ በሽታ¹ ያለበት ወይም ከሰውነቱ ፈላሽ ነገር የሚወ

¹26 ወይም ለእኔ ቅዱሳን ትሆኑልኛላችሁ
²4 ወይም እንደ መሪነቱ በእዝሱ መካከል ራሱን አያርክስ።
³8 ወይም ቅዱስ አድርጎ የምለያችሁ እኔ እግዚአብሔር
⁴10 ወይም ጠጉናን አይላጩ።
⁵15 ወይም ቅዱስ አድርጎ የምለያው
⁶23 ወይም ቅዱስ አድርጎ የምለያቸው
⁷24 በትውልድ ለምጽ ይባላል፤ የዕብራይስጡ ቃል ለምጽ ብቻ ሳይሆን ከቈዳ ጋር የተያያዘ በሽታን ያመለክታል

ጣው ማንኛውም ሰው እስኪነጻ ድረስ ቅዱሱን መስዋዕት አይብላ፤ እንዲሁም በአስከሬን የረከሰውን ነገር ወይም የዘር ፈሳሽ ያለበትን ሰው ቢነካ፤ ዓይኑም በደረቱ የሚሳብ የሚያረክስ ነገርን ወይም የሚያረክስ ማንኛውንም ሰው ቢነካ፤ የቱንም ዐይነት ርኩሶት ቢሆን፤ ልንዳይህ ያለውን ማንኛውንም ነገር የሚነካ እስከ ማታ ድረስ ርኩሶ ይሆናል፤ ሰውነቱንም በውሃ ካልታጠበ፤ ለእግዚአብሔር የተቀደሰውን መስዋዕት አይብላ፤ ግዕዛይ በምትጠልቅበት ጊዜ ንጹሕ ይሆናል፤ ከዚያም በኋላ የተቀደሰውን መስዋዕት መብላት ይችላል፤ ምግቡ ነውና።⁹ ልንዳይህ ማንኛውንም ሞቶ የተገኘውን ወይም አውሬ የዘጠለውን አይብላ፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።

⁹ ህግናት ትእዛዛቱን በመናቅ በደለኛ እንዳይሆኑና እንዳይጠቁ ይጠብቋቸው፤ የምቀድሳቸውን እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።

¹⁰ ህክምን ቤተሰብ በቀር የካህኑ እንግዳም ሆነ ቅጥር ሠራተኛ የተቀደሰውን መስዋዕት አይብላ።¹¹ ነገር ግን ካህኑ በገንዘብ የገዛው ወይም በቤቱ የተወለደ ባሪያ ቢኖረው፤ ያ ባሪያ ከካህኑ ድርሻ መብላት ይችላል።¹² የካህን ልጅ፤ ካህን ያልሆነ ሌላ ሰው ካገባች፤ ከተቀደሰው መስዋዕት መብላት አትችልም።¹³ ይሁን እንጂ የካህኑ ልጅ ባሏ ቢሞት ወይም ብትፋታ፤ ልጆችም ባይኖሩዋትና እንደ ልጅነት ጊዜዋ በአባቷ ቤት ለመኖር ብትመለስ፤ ከአባቷ ድርሻ መብላት ትችላለች፤ ያልተፈቀደለት ሰው ግን ከተቀደሰው መስዋዕት መብላት አይችልም።

¹⁴ ማንኛውም ሰው ባለማወቅ የተቀደሰውን መስዋዕት ቢበላ፤ የመስዋዕቱን አንድ አምስተኛ ጨምሮ ለካህኑ ይተካ።¹⁵ እስራኤላውያን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የሚያቀርቡትን የተቀደሰ መስዋዕት ካህናቱ አያርክሱት፤¹⁶ ይህንን የተቀደሰ መስዋዕት እንዲበሉና ቅጣት የሚያስከትል በደል እንዲፈጽሙ አያድርጉ፤ የምቀድሳቸው እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።

ለእግዚአብሔር መቅረብ የማይገባው መስዋዕት

¹⁷ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤¹⁸ ለአሮን፤ ለልጆቹና ለእስራኤላውያን በሙሉ እንዲህ ብለህ ተናገር፤ ህክምና ማንኛውም እስራኤላዊ ወይም በእስራኤል የሚኖር መጽተኛ ስእለት ለመፈጸም ወይም የበጎ ፈቃድ ስጦታ ለማበርከት ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የሚቃጠል መስዋዕት የሚያቀርብ ቢሆን፤¹⁹ መስዋዕታችሁ ተቀባይነት እንዲኖረው ከላም ወገን ወይም ከበጎች ወይም ከፍለጎች እንከን

22:5 ዘሌ.11:24-28:43;15:7
 22:6 ዘሌ.11:24:14:8;ሐጊ.2:13
 22:7 ዘሌ.18:11
 22:8 ዘሌ.22:31; ዘሌ.11:39;40:44;
 22:9 ሉ.16;
 ዘሌ.28:38;43;
 ዘሌ.8:35;20:8;
 22:10 ሉ.13;
 ዘሌ.12:45;29:33
 22:11 ዘሌ.17:13;
 ዘሌ.12:44
 22:14 ዘሌ.4:2;
 5:15
 22:15 ዘሌ.19:8;
 ዘሌ.18:32
 22:16 ሉ.9;
 ዘሌ.28:38;
 ዘሌ.20:8;
 ዘሌ.18:11
 22:18 ሉ.21;
 ዘሌ.28:20;ዘሌ.1:2;
 7:16;ዘሌ.15:8;16:1;
 9:10;ሉ.8:33;
 መዝ.22:25;76:11;16:18;
 22:19 ዘሌ.1:2;3;
 21:18-21;
 ዘሌ.28:11;
 ዘሌ.15:21;
 22:20 ዘሌ.28:38;
 ዘሌ.1:3;ዘሌ.15:21;17:1;
 ሐ.7;ሐ.74:23;
 45:18;46:6;
 ማ.ል.1:8;ዕ.19:14;
 1ጴ.1:19;
 22:21 ዘሌ.12:5;
 32:6;ዘሌ.1:2;3:6;
 7:16;ሉ.4:5;
 ማ.ል.1:14
 22:24 ዘሌ.21:20
 22:25 ዘሌ.21:6;
 1:3;
 3:1;ዘሌ.19:2
 22:27 ዘሌ.22:30;
 28:38;ዘሌ.1:3;
 22:28 ዘሌ.22:6-7
 22:29 ዘሌ.7:12
 22:30 ዘሌ.7:15;
 11:44
 22:31 ዘሌ.22:31;
 ዘሌ.4:2;40;
 መዝ.105:45;
 22:32 ዘሌ.10:3;
 18:21;20:8

የሌለበትን ተባዕት ያቅርብ።²⁰ እንከን ያለበትን ማንኛውንም ነገር አታቅርቡ፤ መስዋዕታችሁ ተቀባይነት አይኖረውምና።²¹ ማንኛውም ሰው ስእለት ለመፈጸም ወይም የበጎ ፈቃድ ስጦታ ለማበርከት ከላም ወይም ከበጎ ወይም ከፍለጎ መንጋ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የጎበኘውን መስዋዕት ሲያቀርብ፤ ተቀባይነት ይኖረው ዘንድ ፍጹም የሆነውንና ነውር የሌለበትን ያቅርብ።²² ዕውር ወይም ሰባራ ወይም ጉን ድሽ ወይም ማንኛውንም ዐይነት እከከ ወይም ቋቋቋ ወይም የሚመጣል ቀሩሰል ያለበትን እንስሳ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) አታቅርቡ፤ ከነዚህ መካከል የትኛውንም በመሠዋዎህ ላይ በእሳት የሚቃጠል መስዋዕት አድርጋችሁ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) አታቅርቡ።²³ አካሉ ከመጠን በላይ የረዘ መን ወይም ያጠረን በሬዎ ወይም በግ የበጎ ፈቃድ ስጦታ አድርጋችሁ ማቅረብ ትችላላችሁ፤ ይህን እንጂ ስእለት ለመፈጸም ተቀባይነት አይኖረውም፤²⁴ አባለዘሩ የተቀጠቀጠ ወይም የተኩሳሽ፤ የተሰነጠቀ ወይም የተቁረጠ ማንኛውንም እንስሳ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) አታቅርቡ፤ እነዚህንም በምድራችሁ አትሠው።²⁵ እንደነዚህ ያሉትን እንስሳት ከባዕዳን በመቀበል ለአምላካችሁ (ሌሎችም) ምግብ አድርጋችሁ አታቅርቡ፤ ነውር ስላለባቸው ፍጹም አይደሉምና ተቀባይነት አይኖራቸውም።²⁶ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤²⁷ ጥጃ ወይም የበጎ ግልገል ወይም የፍየል ግልገል በሚወለድበት ጊዜ ሰባት ቀን ከእናቱ ጋር ይቆይ፤ ከስምንተኛው ቀን ጀምሮ ግን ተቀባይነት ያለው ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት የሚቀርብ መስዋዕት ይሆናል።²⁸ ላምን ከጥጃዎ፤ በግንም ከግልገላ ጋር በአንድ ቀን አትረዱ።²⁹ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የምስጋና መስዋዕት በምታቀርቡበት ጊዜ፤ መስዋዕታችሁ ተቀባይነት እንዲኖረው አድርጋችሁ አቅርቡት።³⁰ መስዋዕቱ በዚያኑ ዕለት ይበላ፤ ለሚቀጥለውም ቀን አታሳድሩ፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።³¹ ትእዛዛቱን ጠብቁ፤ አድርጓቸውም፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።³² ቅዱሱን ስሜን አታርክሱ፤ እኔ ቅዱስ መሆኔ በእስራኤል ውያን ዘንድ ይታወቅ፤ የምቀድሳችሁ።³³

²⁰ ወይም ቅዱስ አድርጎ የምላዩቸው፤ እንዲሁም ሉ. 16 ይሙ።
²¹ በትውፊት የላላ መስዋዕት ይባላል።
²² የብሔራዊ ስጦታ ለተባዕትና እንስሳት ሊያጠቃልል ይችላል።
²³ ወይም የቀደሰችሁ
³² ወይም ቅዱስ አድርጎ የምላዩችሁ

እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።³³ አምላካችሁ (አሎሃም) እሆን ዘንድ ከግብፅ ምድር ያወጣ ጳጳሱ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።

23 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ²⁴ 'እስራኤላውያን እንዲህ ብለህ ተናገር፤ 'የተቀደሱ ጉባኤዎች ብላችሁ የምትቀጁቸው የተመረጡ የእግዚአብሔር (ያህዌ) በዓላት እነዚህ ናቸው፤

ሰንበት

³ 'ሥራ የምትሠሩበት ስድስት ቀን አላችሁ፤ ሰባተኛው ቀን ግን የዕረፍት ሰንበት፤ የተቀደሰ ጉባኤ ዕለት ነው። የእግዚአብሔር (ያህዌ) ሰንበት ስለ ሆነ፤ በምትኖሩበት ስፍራ ሁሉ ምንም ዐይነት ሥራ አትሥሩበት።

የፋሲካና የቂጣ በዓል

23:4-8 ተጓ ምብ - ዘፀ 12:14-20፤ ዘኾ 28:16-25፤ ዘዳ 16:1-8

⁴ 'የተመረጡ የእግዚአብሔር (ያህዌ) በዓላት ብላችሁ በተወሰኑላቸው ጊዜያት የምታውጁቸው የተቀደሱ ጉባኤዎች እነዚህ ናቸው፤ ⁵ የመጀመሪያው ወር በገባ በዐሥራ አራተኛው ቀን ምሽት የእግዚአብሔር (ያህዌ) ፋሲካ በዓል ይጀመራል። ሰባተኛው ወር በዐሥራ አምስተኛው ቀን የእግዚአብሔር (ያህዌ) የቂጣ በዓል ይጀመራል፤ ሰባት ቀንም ያለ እርሻ የተገረፈ ቂጣ ትበላላችሁ። ገበያዎ መሪዎች ቀን የተቀደሰ ጉባኤ አድርጉ፤ የዕለት ተግባራችሁንም አታከናውኑ። ሰባት ቀን በእሳት የሚቃጠል መሥዋዕት ለእግዚአብሔር (ያህዌ) አቅርቡ፤ በሰባተኛው ቀን የተቀደሰ ጉባኤ አድርጉ፤ በዚያ ዕለት የተለመደ ተግባራችሁን አታከናውኑ።'

የበኩራት ስጦታ በዓል

⁹ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ¹⁰ 'እስራኤላውያን እንዲህ ብለህ ተናገር፤ 'እኔ ወደምሰጣችሁ ምድር ገብታችሁ መከር በምትሰበሰቡበት ጊዜ ከሰበሰባችሁት እህል የመጀመሪያውን ነዶ ለካህኑ አቅርቡ፤ ¹¹ ነዶው ተቀባይነት እንዲያገኝላችሁም በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ይወዝወዘው፤ ካህኑ ነዶውን የሚወዘወዘው በሰንበት ቀን ማግስት ነው። ¹² ነዶውን በምትወዘውዘውበት ቀን እንከን የሌለበትን የአንድ ዓመት ተባዕት የበግ ጠቦት የሚቃጠል መሥዋዕት እንዲሆን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) አቅርቡ፤ ¹³ ከዚህም ጋር ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት የሚቀርብ ሽታውም ደስ የሚያሰኝ እንዲሆን ሁለት ዐሥረኛ የኢፍ መስፈሪያ በዘይት የተለወሰ የሳመ ዱቄት ለእህል ቀሩርባን፤ አንድ አራተኛ የኢፍ መስፈሪያ የወይን ጤጅ

22:43 ዘዳ:17:7፤ ዘዐ6:6፤ 23:2 ዘኾ4:21፤ 27:37:44፤ ዘኾ29:30፤ ሕዝ44:24፤ ቍ42:16፤ 23:3 ቍ7:21፤ 35:ዘዐ20:9:10፤ ዘኾ28:6:ዕ44:9:10፤

23:4 ናሆ1:15 23:5 ዘዐ12:6:11 23:6 ዘዐ12:17:19 23:7 ቍ3:8 23:8 ዘሌ1:9 23:10 ዘዐ22:29፤ 34:22:ዘሌ19:9፤ ዘኾ15:2:18፤ ሮሜ11:16 23:11 ዘዐ28:38፤ 29:24 23:12 ዘዐ12:5፤ ዘሌ12:6፤ 23:13 ቍ17፤ ዘዳ35:14፤ ዘሌ 2:14-16፤ 6:20፤ 10:9:24:5፤ ዘኾ15:6፤28:9

23:14 ዘዐ34:26፤ ዘሌ3:17፤ዘኾ10:8:11 5:21፤አሴ5:11፤ 14ሙ17:17:25:182 ላሙ17:28፤ ፍት2:14፤ኤር2:3 23:16 ሐሥ2:1፤ 20:16 23:17 ቍ13፤ ዘዐ 34:22 23:18 ቍ13፤ ዘዐ 29:41፤30:9፤ 37:16፤ኤር19:13፤ 44:18 23:20 ዘዐ29:24 23:21 ቍ3:2፤ ዘዐ32:5፤ 23:22 ዘሌ19:9፤ 10፤ዘዳ24:19-21፤ ፍት2:2:15 23:24 ቍ27:36፤ ዘሌ25:9፤ዘኾ10:9፤ 10፤29:1፤31:6፤ 27:11፤14፤ 2ኪና13:12፤ዕገ13:1፤ መዝ98:6

ለመጠጥ ቀሩርባን አቅርቡ። ¹⁴ ስጦታውን ለአምላካችሁ (አሎሃም) እስከምታቀርቡበት እስከዚያ ቀን ድረስ እንጀራም ቢሆን፤ ቁሎ ወይም እሸት አትብሉ፤ ይህም በምትኖሩበት ስፍራ ሁሉ ለሚመጡት ትውልዶች የዘላለም ሥርዐት ነው።

የመከር በዓል

23:15-22 ተጓ ምብ - ዘኾ28:26-31፤ ዘዳ 16:9-12

¹⁵ 'የሚወዘወዘውን የነዶ መሥዋዕት ካቀረባችሁበት የሰንበት ማግስት አንሥታችሁ ሰባት ሙሉ ሳምንታት ቀሩርባን። ¹⁶ እስከ ሰባተኛው ሰንበት ማግስት ድረስ አምሳ ቀን ቀሩርባን፤ ከዚያም የአዲስ እህል ቀሩርባን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) አቅርቡ። ¹⁷ በሁለት ዐሥረኛ የኢፍ መስፈሪያ የሳመ ዱቄት፤ በእርሻ የተገረፈ ሁለት እንጀራ ለሚወዘወዘው መሥዋዕት፤ የበኩራት ስጦታ እንዲሆን ከየቤታችሁ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) አምጡ። ¹⁸ ከእንጀራውም ጋር ሰባት ነውር የሌለባቸው የአንድ ዓመት ተባዕት የበግ ጠቦቶች፤ አንድ ወይፈንፍ ሁለት አውራ በጎች አቅርቡ፤ እነዚህም ከእህል ቀሩርባናቸውና ከመጠጥ ቀሩርባናቸው ጋር ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የሚቃጠል መሥዋዕት ይሆናሉ፤ ይህም በእሳት የሚቀርብ ሽታውም እግዚአብሔር (ያህዌ) ደስ የሚያሰኝ መሥዋዕት ይሆናል። ¹⁹ እንዲሁም አንድ ተባዕት ፍየል ለካጠአት መሥዋዕት፤ ሁለት የአንድ ዓመት ተባዕት ጠቦቶችም ለካጠረት መሥዋዕት፤ አቅርቡ። ²⁰ ካህኑም ሁለቱን የበግ ጠቦቶች ከበኩራቱ እንጀራ ጋር የሚወዘወዘው መሥዋዕት አድርጎ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ይወዘወዛቸዋል፤ እነዚህም ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ቅዱስ መሥዋዕት፤ የካህኑም ድርሻ ናቸው። ²¹ በዚያኑ ዕለት የተቀደሰ ጉባኤ ዐውጁ፤ የተለመደ ተግባራችሁንም አታከናውኑ፤ ይህም በምትኖሩበት ስፍራ ሁሉ ለሚመጡት ትውልዶች የዘላለም ሥርዐት ነው።

²² 'የምድራችሁን መከር በምትሰበሰቡበት ጊዜ፤ የዕርሻችሁን ዳርና ዳር አትጨዱ፤ ቃርሚያውን አትልቀሙ፤ እነዚህንም ለድሾችና ለእንግዶች ተወላቸው፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ (ያህዌ አሎሃም) ነኝ።'

የመለከት በዓል

23:23-25 ተጓ ምብ - ዘኾ 29:1-6

²³ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ²⁴ 'እስራኤላውያን እንዲህ ብላችሁ፤ 'የሰባተኛው ወር የመጀመሪያ ቀን ዕረፍት

¹13 4.5 ሊትር ገደማ ይሆናል፤ እንዲሁም ቍ17 ይመ ።
²13 1 ሊትር ገደማ ይሆናል ።
³19 በትውፊት የሰላም መሥዋዕት ይባላል

ይሁንላችሁ፤ በዚህ በመለከት ደምዕ የሚ ከበር የተቀደሰ ጉባኤ ይኑራችሁ።²⁵ መሥዋዕትን በእሳት ለእግዚአብሔር (ያህዌ) አቅርቡ እንጂ የተለመደ ተግባራችሁን አታከናውኑበት።”

የስርዓት ቀን

23፡26-32 ተጓ ምብ - ዘሌ 16፡2-34፣ ዘኁ 29፡7-11

²⁶ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ²⁷ የሰባተኛው ወር ዐሥረኛ ቀን የስርዓት ቀን ነው፤ የተቀደሰ ጉባኤ አድርገው፤ አንዳች ነገርም አትብሉ፤¹ መሥዋዕትም በእሳት ለእግዚአብሔር (ያህዌ) አቅርቡ።

²⁸ በእግዚአብሔር (ያህዌ) በአምላካችሁ (ኦሎ-ሂም) ፊት ለእናንተ ስርዓት የሚደረግበት የስርዓት ቀን ስለ ሆነ፤ በዚያ ዕለት ምንም ሥራ አትሥሩ። ²⁹ በዚያ ዕለት ሰውነቱን የሚያገጥሙ ማንኛውም ሰው ከወገኖቹ መካከል ተለይቶ ይጥፋ። ³⁰ በዚያ ዕለት ማንኛውንም ሥራ የሚሠራውን ሰው ሁሉ ከወገኖቹ መካከል ለይቼ አጠፋዋለሁ።

³¹ ማንኛውንም ሥራ ከቶ አትሥሩበት፤ ይህ በምትኖሩበት ስፍራ ሁሉ ለልጅ ልጆቻችሁ የዘለም ሥርዐት ነው። ³² ይህ ለእናንተ የዕረፍት ሰንበት ስለ ሆነ፤ ራሳችሁን ዝቅ ዝቅ አድርጉ* በወሩም ከዘጠነኛው ቀን ምሽት ጀምሮችሁ እስከሚቀጥለው ቀን ምሽት ድረስ ሰንበታችሁን አክብሩ።”

የዳስ በዓል

23፡33-43 ተጓ ምብ - ዘኁ 29፡12-39፣ ዘዳ 16፡13-17

³³ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ³⁴ እስራኤላውያንን እንዲህ በላቸው፤ ሰባተኛውም ወር በገባ በዐሥራ አምስተኛው ቀን የእግዚአብሔር (ያህዌ) የዳስ በዓል ይጀምራል፤ እስከ ሰባት ቀንም ይቆያል። ³⁵ የመጀመሪያው ቀን የተቀደሰ ጉባኤ ነውና የተለመደ ተግባራችሁን አታከናውኑበት።

³⁶ ሰባት ቀን መሥዋዕቱን በእሳት ለእግዚአብሔር (ያህዌ) አቅርቡ፤ በስምንተኛው ቀን የተቀደሰ ጉባኤ አድርጉ፤ መሥዋዕትን በእሳት ለእግዚአብሔር (ያህዌ) አቅርቡ፤ የተለመደ ተግባራችሁንም አታከናውኑበት።

³⁷ የሚቃጠል መሥዋዕትንና የእህል ቀሩርባንን፤ መሥዋዕትንና የመጠጥ ቀሩርባንን በተመደበላቸው ቀን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት ለማቅረብ፤ የተቀደሱ ጉባኤዎችን የምታውጁባቸው የእግዚአብሔር (ያህዌ) በዓላት እነዚህ ናቸው። ³⁸ እነዚህ መሥዋዕቶች ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ሰንበት ከምታቀርቡት፤ ከስጦታችሁ፤ ከስእለታችሁና ከበጎ ፈቃድ ስጦታችሁ በተጨማሪ የምታቀርቧቸው ስጦታዎች ናቸው።

³⁹ የምድራችሁን ፍሬ ከሰበሰባችሁ

23፡25 ፋ²¹፣ ዘሌ 1፡9
23፡27 ፋ²፣24፣ ዘዐ30፡10፣ ዘሌ 16፡29፣ 23፡28 ፋ³¹
23፡29 ዘፍ 17፡14፣ ዘሌ 7፡20፣ ዘኁ 5፡2
23፡30 ዘሌ 20፡3
23፡31 ዘሌ 3፡17
23፡32 ዘሌ 16፡31፣ ነሀ13፡19
23፡34 ዘዐ23፡16፣ 1፣78፡2፣ ሐ2፡2፣1፣ ዮሐ 7፡2
23፡35 ፋ²፣3
23፡36 ፋ²፣24፣ ዘሌ 1፡9፣ 1፣78፡2፣ 2፣ዜ 9፡7፣9፣ ያህ8፡18፣ ዮሐ 7፡37፣ 23፡37 ፋ¹³
23፡38 ዘዐ20፡10፣ ዘሌ 1፡2፣ 17፡16፣ 2፣ዜ 9፡2፣4፣ ነሀ45፡17

በኋላ በሰባተኛው ወር ከዐሥራ አምስተኛው ቀን ጀምሮችሁ ሰባት ቀን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በዓል አክብሩ፤ የመጀመሪያው ቀን የዕረፍት ዕለት ነው፤ ስምንተኛውም ቀን እንደዚሁ የዕረፍት ዕለት ይሆናል።⁴⁰ የመጀመሪያው ቀን የመልካም ዛፍ ፍሬ፤ የዘንባባ ዝንጣፊ፤ የለመለመ ዛፍ ቅርንጫፍ የአካያ ዛፍ ቅርንጫፍ ይዛችሁ ሰባት ቀን በአምላካችሁ በእግዚአብሔር (ኦሎ-ሂም) ስም ፊት ደስ ይበላችሁ።⁴¹ በየዓመቱም የእግዚአብሔር (ያህዌ) በዓል አድርጋችሁ ሰባት ቀን አክብሩ፤ ይህም ለልጅ ልጆችሁ የዘላለም ሥርዐት ነው፤ በሰባተኛውም ወር አክብሩት።⁴² ሰባት ቀን ዳስ ውስጥ ተቀመጡ፤ በትውልዱ እስራኤላዊ የሆነ ሁሉ ዳስ ውስጥ ይሰን ብት፤⁴³ በዚህም እኔ እስራኤላውያንን ከግብፅ ባወጣሁ ጊዜ፤ ዳስ ውስጥ እንዲቀመጡ ማድረግን የልጅ ልጆቻችሁ የውቃሉ፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ (ያህዌ ኦሎ-ሂም) ነኝ።”

⁴⁴ በዚህ ሁኔታም ሙሴ የተመረጡትን የእግዚአብሔር (ያህዌ) በዓላት ለእስራኤላውያን አስታውቀ።

በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት የሚቀርብ ዘይትና ኅብስት
24፡1-3 ተጓ ምብ - ዘዐ27፡20-21

24 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ² ሙሴን ገደብረው ያለማቋረጥ እንዲያበሩ ከወይራ ተጨምቆ የተጠለለ ዘይት እንዲያመጡልህ እስራኤላውያንን እዘዛቸው።³ አሮንም በመገኛው ደኅኋን ውስጥ ከምስክሩ መጋረጃ ውጭ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያሉትን መብራቶች ከምሽት እስከ ንጋት ያለ ማቋረጥ ያሰናዳቸው፤ ይህም ለትውልዶቻችሁ ሥርዐት ነው።⁴ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት በንጹሕ የወርቅ መቅረብ ላይ ያሉት መብራቶች ያለማቋረጥ መሰናዳት አለባቸው።

⁵ የላመ ዱቄት ወስደህ ዐሥራ ሁለት ኅብስት ጋግር፤ እያንዳንዱ ኅብስትም በሁለት ዐሥረኛ የኢፍጫ መስፈሪያ ዱቄት ይጋገር።⁶ እነዚህንም ስድስት ስድስቱን በሁለት ረድፍ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ባለው የንጹሕ ወርቅ ጠረጴዛ ላይ አኑራቸው።⁷ ከኅብስቱ ጋር የመታሰቢያ ድርሻ ሆኖ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት የሚቀርብ መሥዋዕት እንዲሆን ንጹሕ ዕጣን

⁸ ወይም ጽሑፍ እንዲሁም ፋ²⁹፣32 ይመ
⁹32 ወይም ጽሑፍ
¹⁰38 ወይም እነዚህ በዓላት ከእግዚአብሔር ሰንበት በተጨማሪ የምታቀርቡላቸው ናቸው፤ ስጦታዎቹም
¹¹4.5 ሊትር ገደማ ይሆናል

23፡39 ዘዐ23፡16፣ ኢሳ 62፡9፣ 23፡40 ዘዳ 12፡7፣ 14፡26፣ 28፡47፣ ነሀ8፡10፣ 14፡17፣ መዘ9፡2፣ 66፡6፣ 105፡43፣ 118፡27፣ 137፡2፣ ኢሳ 44፡4፣ ኢሳ 2፡26
23፡42 ዘዐ23፡16
23፡43 መዘ78፡5
24፡3 ዘዐ12፡14
24፡4 ዘዐ25፡31
24፡5 ዘዐ25፡30፣ ዘሌ 23፡13፣ ዕብ9፡2፣ 24፡6 ዘዐ25፡23-30፣ ዘኁ 4፡7
24፡7 ዘሌ 2፡1፣ 2፡2

በኋላ በሰባተኛው ወር ከዐሥራ አምስተኛው ቀን ጀምሮችሁ ሰባት ቀን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በዓል አክብሩ፤ የመጀመሪያው ቀን የዕረፍት ዕለት ነው፤ ስምንተኛውም ቀን እንደዚሁ የዕረፍት ዕለት ይሆናል።⁴⁰ የመጀመሪያው ቀን የመልካም ዛፍ ፍሬ፤ የዘንባባ ዝንጣፊ፤ የለመለመ ዛፍ ቅርንጫፍ የአካያ ዛፍ ቅርንጫፍ ይዛችሁ ሰባት ቀን በአምላካችሁ በእግዚአብሔር (ኦሎ-ሂም) ስም ፊት ደስ ይበላችሁ።⁴¹ በየዓመቱም የእግዚአብሔር (ያህዌ) በዓል አድርጋችሁ ሰባት ቀን አክብሩ፤ ይህም ለልጅ ልጆችሁ የዘላለም ሥርዐት ነው፤ በሰባተኛውም ወር አክብሩት።⁴² ሰባት ቀን ዳስ ውስጥ ተቀመጡ፤ በትውልዱ እስራኤላዊ የሆነ ሁሉ ዳስ ውስጥ ይሰን ብት፤⁴³ በዚህም እኔ እስራኤላውያንን ከግብፅ ባወጣሁ ጊዜ፤ ዳስ ውስጥ እንዲቀመጡ ማድረግን የልጅ ልጆቻችሁ የውቃሉ፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ (ያህዌ ኦሎ-ሂም) ነኝ።”

⁴⁴ በዚህ ሁኔታም ሙሴ የተመረጡትን የእግዚአብሔር (ያህዌ) በዓላት ለእስራኤላውያን አስታውቀ።

በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት የሚቀርብ ዘይትና ኅብስት
24፡1-3 ተጓ ምብ - ዘዐ27፡20-21

24 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ² ሙሴን ገደብረው ያለማቋረጥ እንዲያበሩ ከወይራ ተጨምቆ የተጠለለ ዘይት እንዲያመጡልህ እስራኤላውያንን እዘዛቸው።³ አሮንም በመገኛው ደኅኋን ውስጥ ከምስክሩ መጋረጃ ውጭ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያሉትን መብራቶች ከምሽት እስከ ንጋት ያለ ማቋረጥ ያሰናዳቸው፤ ይህም ለትውልዶቻችሁ ሥርዐት ነው።⁴ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት በንጹሕ የወርቅ መቅረብ ላይ ያሉት መብራቶች ያለማቋረጥ መሰናዳት አለባቸው።

⁵ የላመ ዱቄት ወስደህ ዐሥራ ሁለት ኅብስት ጋግር፤ እያንዳንዱ ኅብስትም በሁለት ዐሥረኛ የኢፍጫ መስፈሪያ ዱቄት ይጋገር።⁶ እነዚህንም ስድስት ስድስቱን በሁለት ረድፍ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ባለው የንጹሕ ወርቅ ጠረጴዛ ላይ አኑራቸው።⁷ ከኅብስቱ ጋር የመታሰቢያ ድርሻ ሆኖ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት የሚቀርብ መሥዋዕት እንዲሆን ንጹሕ ዕጣን

⁸ ወይም ጽሑፍ እንዲሁም ፋ²⁹፣32 ይመ
⁹32 ወይም ጽሑፍ
¹⁰38 ወይም እነዚህ በዓላት ከእግዚአብሔር ሰንበት በተጨማሪ የምታቀርቡላቸው ናቸው፤ ስጦታዎቹም
¹¹4.5 ሊትር ገደማ ይሆናል

23፡39 ዘዐ23፡16፣ ኢሳ 62፡9፣ 23፡40 ዘዳ 12፡7፣ 14፡26፣ 28፡47፣ ነሀ8፡10፣ 14፡17፣ መዘ9፡2፣ 66፡6፣ 105፡43፣ 118፡27፣ 137፡2፣ ኢሳ 44፡4፣ ኢሳ 2፡26
23፡42 ዘዐ23፡16
23፡43 መዘ78፡5
24፡3 ዘዐ12፡14
24፡4 ዘዐ25፡31
24፡5 ዘዐ25፡30፣ ዘሌ 23፡13፣ ዕብ9፡2፣ 24፡6 ዘዐ25፡23-30፣ ዘኁ 4፡7
24፡7 ዘሌ 2፡1፣ 2፡2

በኋላ በሰባተኛው ወር ከዐሥራ አምስተኛው ቀን ጀምሮችሁ ሰባት ቀን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በዓል አክብሩ፤ የመጀመሪያው ቀን የዕረፍት ዕለት ነው፤ ስምንተኛውም ቀን እንደዚሁ የዕረፍት ዕለት ይሆናል።⁴⁰ የመጀመሪያው ቀን የመልካም ዛፍ ፍሬ፤ የዘንባባ ዝንጣፊ፤ የለመለመ ዛፍ ቅርንጫፍ የአካያ ዛፍ ቅርንጫፍ ይዛችሁ ሰባት ቀን በአምላካችሁ በእግዚአብሔር (ኦሎ-ሂም) ስም ፊት ደስ ይበላችሁ።⁴¹ በየዓመቱም የእግዚአብሔር (ያህዌ) በዓል አድርጋችሁ ሰባት ቀን አክብሩ፤ ይህም ለልጅ ልጆችሁ የዘላለም ሥርዐት ነው፤ በሰባተኛውም ወር አክብሩት።⁴² ሰባት ቀን ዳስ ውስጥ ተቀመጡ፤ በትውልዱ እስራኤላዊ የሆነ ሁሉ ዳስ ውስጥ ይሰን ብት፤⁴³ በዚህም እኔ እስራኤላውያንን ከግብፅ ባወጣሁ ጊዜ፤ ዳስ ውስጥ እንዲቀመጡ ማድረግን የልጅ ልጆቻችሁ የውቃሉ፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ (ያህዌ ኦሎ-ሂም) ነኝ።”

⁴⁴ በዚህ ሁኔታም ሙሴ የተመረጡትን የእግዚአብሔር (ያህዌ) በዓላት ለእስራኤላውያን አስታውቀ።

በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት የሚቀርብ ዘይትና ኅብስት
24፡1-3 ተጓ ምብ - ዘዐ27፡20-21

24 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ² ሙሴን ገደብረው ያለማቋረጥ እንዲያበሩ ከወይራ ተጨምቆ የተጠለለ ዘይት እንዲያመጡልህ እስራኤላውያንን እዘዛቸው።³ አሮንም በመገኛው ደኅኋን ውስጥ ከምስክሩ መጋረጃ ውጭ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያሉትን መብራቶች ከምሽት እስከ ንጋት ያለ ማቋረጥ ያሰናዳቸው፤ ይህም ለትውልዶቻችሁ ሥርዐት ነው።⁴ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት በንጹሕ የወርቅ መቅረብ ላይ ያሉት መብራቶች ያለማቋረጥ መሰናዳት አለባቸው።

⁵ የላመ ዱቄት ወስደህ ዐሥራ ሁለት ኅብስት ጋግር፤ እያንዳንዱ ኅብስትም በሁለት ዐሥረኛ የኢፍጫ መስፈሪያ ዱቄት ይጋገር።⁶ እነዚህንም ስድስት ስድስቱን በሁለት ረድፍ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ባለው የንጹሕ ወርቅ ጠረጴዛ ላይ አኑራቸው።⁷ ከኅብስቱ ጋር የመታሰቢያ ድርሻ ሆኖ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት የሚቀርብ መሥዋዕት እንዲሆን ንጹሕ ዕጣን

⁸ ወይም ጽሑፍ እንዲሁም ፋ²⁹፣32 ይመ
⁹32 ወይም ጽሑፍ
¹⁰38 ወይም እነዚህ በዓላት ከእግዚአብሔር ሰንበት በተጨማሪ የምታቀርቡላቸው ናቸው፤ ስጦታዎቹም
¹¹4.5 ሊትር ገደማ ይሆናል

በእያንዳንዱ ረድፍ ላይ አኑር።⁸ ጥብብቱ የእስራኤልን ሕዝብ ይወክል ዘንድ ዘወትር በየሰንበቱ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ይደርደር፤ ይህም የዘላለም ቃል ኪዳን ነው።⁹ ጥብብቱ የእርንና የልጆቹ ድርሻ ነው፤ በተቀደሰ ስፍራም ይበሉታል፤ **እግዚአብሔር (ያህዌ)** በእሳት ከሚቀርበው መሥዋዕት እጅግ የተቀደሰ ድርሻቸው ነውና።”

እግዚአብሔርን መስደብ የሚያስከትለው ቅጣት

¹⁰ እናቱ እስራኤላዊት፣ አባቱ ግብፃዊ የሆነ አንድ ሰው በእስራኤላውያን መካከል ወጣ፤ በሰፈርም ውስጥ ከአንድ እስራኤላዊ ጋር ተጣሉ።¹¹ የእስራኤላዊቱ ልጅ የእግዚአብሔርን (ያህዌ) ስም በማቃለል ሰደበ፤ ስለዚህም ወደ ሙሴ አመጡት፤ የሰውየው እናት ስም ሰሎሚት ነበር፤ እርሷም ከዳን ወገን የተወለደው የደብረይ ልጅ ነበረች።¹² የእግዚአብሔር (ያህዌ) ፈቃድም ግልጽ እስኪሆንላቸው ድረስ በግዙታ አኖሩት።

¹³ እግዚአብሔርም (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ¹⁴ “ተሳዳቢውን ከሰፈር ወደ ውጭ አውጣው፤ ሲሳደብ የሰሙት ሁሉ እጃቸውን በራሱ ላይ ይጫኑበት፤ ማኅበሩም ሁሉ በድንጋይ ይውገረው።¹⁵ እስራኤላውያንን እንዲህ በላቸው፤ ‘ማንም ሰው ከምላኩን (ኤሎሃም) ቢሳደብ ጎጠኦት ሠርቶአልና ይጠየቅበታል።¹⁶ የእግዚአብሔርን (ያህዌ) ስም የሚሳደብ ማንኛውም ሰው ይገደል፤ ማኅበሩ ሁሉ ይውገራት፤ መጻተኛም ሆነ የአገር ተወላጅ የእግዚአብሔርን (ያህዌ) ስም ከሰደበ ይገደል።

¹⁷ “ሰውን ደብድቦ የገደለ ይገደል።¹⁸ የሌላውን ሰው እንስሳ ደብድቦ የገደለ ማንኛውም ሰው ያንኑ ዐይነት እንስሳ ይተካለት።¹⁹ ማንኛውም ሰው በባልንጀራው ላይ ጉዳት ቢያደርስ የዚያው ዐይነት ጉዳት ይፈጸምበት፤²⁰ ይኸውም በስብራት ፈንታ ስብራት፣ በዐይን ፈንታ ዐይን፣ በጥርስ ፈንታ ጥርስ ማለት ነው። በሌላው ሰው ላይ ያደረሰው ጉዳት በእርሱም ላይ ይደረስበት፤²¹ እንስሳ የገደለ ማንኛውም ሰው በገደለው ፈንታ ይተካ፤ ሰው የገደለ ግን ይገደል።²² ለመጻተኛው ሆነ ለአገር ተወላጅ አንድ ዐይነት ሕግ ይኑራችሁ፤ እኔ እግዚአብሔር ከምላካችሁ (ያህዌ ኤሎሃም) ነኝ።”

²³ ሙሴም ይህን ለሕዝቡ ነገራቸው፤ እነርሱም ተሳዳቢውን ከሰፈር ወደ ውጭ ወስደው በድንጋይ ወገሩት፤ እስራኤላውያንም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዳዘ

24:8 ዘ025:30፣ ዘጥ4:7፣1ዜ59:32፣2 ዜ52:4፣ግጥ12:5
24:9 ዘሌ6:16፣ 17፣ግጥ12:4፣ ግር2:26፣ሉቃ6:4፣ 24:11 ዘ03:15፣ 18፣22፣20፣7፣31፣2፣ዘጥ1:4፣7፣2፣10፣15፣13 ፣21፣7፣2፣ 2፣7፣6፣33፣ኢሱ7:18፣ 1፣7፣7፣14፣ኢጥ1:11፣ 24:12 ዘ018:16
24:14 ፋ23፣ ዘሌ20:2፣ዘዳ13:9፣ 17፣5፣7፣ሐግ7:58
24:15 ዘ022:28፣ ዘሌ5:1
24:16 ዘ021:12፣ 22፣28፣1፣7፣21፣10፣ 13፣ግጥ6:26፣66፣ ግር14:64፣ ዮሐ10:33፣1፣9፣7፣ ሐሥ7:58
24:17 ፋ21፣ ዘዳ9:6፣ዘ021:12፣ ዘዳ27:24
24:18 ፋ21
24:20 ዘ021:24፣ ግጥ5:38
24:21 ፋ17፣18
24:22 ዘ012:49፣ 22፣21፣ዘጥ9:14፣ ሕዝ47:22፣ 24:23 ፋ14

25:1 ዘ019:11
25:3 ዘ023:10
25:4 ፋ5፣6፣20፣ ዘሌ26:35፣2ዜ53:6፣2 1፣ኢሳ36:16፣ 37፣30
25:5 ፋ4፣11፣ ዘዳ40:10፣ዘጥ6:3፣1 3፣20፣ዘዳ23:24፣ 2፣7፣19፣29፣ዘሀ13:15 ኢሳ5:2፣ 25:6 ፋ4
25:7 ዘ023:11
25:9 ዘ030:10፣ ዘሌ16:29፣23፣24፣ ዘጥ10:8፣ኢሱ6:4፣ መሳ3፣27፣7፣16፣ 1፣ሳሙ13:3፣ ኢሳ27:13፣ ዘሀ9:14፣ 25:10 ፋ11፣27፣ 28፣50፣ዘሌ27:17፣21 ዘጥ36:4፣ ኢሳ61:1፣ኢሳ34:8፣ 15፣17፣ሕዝ46:17፣ ሉቃ4:19፣ 25:11 ፋ5፣10
25:13 ፋ10
25:14 ዘሌ19:13፣ 1፣ሳሙ12፣3፣4፣ 1፣ቆጥ6:8
25:15 ፋ27፣ ዘሌ27:18፣23
25:16 ፋ27፣ 51፣52

ዘው አደረጉ።
የሰባተኛው ዓመት ዕረፍት

25 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን በሲና ተራራ ላይ እንዲህ አለው፤² “እኔ ስራኤላውያን እንዲህ ብለህ ተናገር፤ ወደ ምሰጣችሁ ምድር በምትገቡበት ጊዜ ምድሪቱ ራስዋ የእግዚአብሔርን (ያህዌ) ሰንበት ታክብር።³ ስድስት ዓመት በዕርሻህ ላይ ዝራ፤ ስድስት ዓመት ወይንህን ግረዝ፤ ፍሬውንም ሰብስብ።⁴ ሰባተኛው ዓመት ግን ምድሪቱ የዕረፍት ሰንበት ታድርግ፤ ይህም የእግዚአብሔር (ያህዌ) ሰንበት ነው። በዕርሻህ ላይ አትዝራ፤ ወይንህም አትግረዝ፤⁵ ሳይዘራ የበቀለውን አትጨደው፤ ካልተገረዘው የወይን ተክልህ ፍሬ አትሰብስብ። ምድሪቱ የአንድ ዓመት ዕረፍት ታድርግ።⁶ ምድሪቱም በሰንበት ጊዜዋ የምታስገኘው ማንኛውም ፍሬ ለአንተ፣ ለወንድ ባሪ ያህ፣ ለሴት ባሪ ያህ፣ ለቅጥር ሠራተኛህና ከአንተ ጋር ለሚኖር መጻተኛ ምግብ ይሁን፤⁷ እንዲሁም ለቤት እንስሳችሁና በምድርህ ለሚኖሩ የዱር አራዊት ምድሪቱ የምታበቅለው ሁሉ መኖ ይሁን።

የኢየሴልዩ ዓመት

⁸ “ሰባት የሰንበት ዓመታት ማለትም ሰባት ጊዜ ሰባት ዓመታትን ቀጠር፤ ሰባቱ የሰንበት ዓመታትም አርባ ዘጠኝ ዓመታት ይሆናሉ።⁹ ከዚያም በኋላ በሰባተኛው ወር በዐሥረኛው ቀን፣ መለከት ይነፋ፤ በማስተስረያ ቀንም በምድራችሁ ሁሉ መለከት ንፋ።¹⁰ አምሳኛውን ዓመት ቀድሱ፤ በምድሪቱ ሁሉ ላሉ ነዋሪዎች በሙሉ ነጻነት ዐውጁ፤ ይህም ኢየሴልዩ ይሁንላችሁ፤ ከእኛ ናንተ እያንዳንዱ ወደ ቤተ ሰቡርስት፤ ወደ ወገኑም ይመለስ።¹¹ የአምሳኛው ዓመት ኢየሴልዩ ይሁንላችሁ፤ አትዝሩ፤ ሳትዝሩት የበቀለውን አትጨዱ፤ ካልተገረዘውም ይን ይን ሐረግ ፍሬ አትሰብስቡ።¹² ኢየሴልዩ ስለሆነ ለእናንተ የተቀደሰ ይሁን፤ ሳትዝሩት በሜዳ የበቀለውን ብሉ።

¹³ “በዚህ በኢየሴልዩ ዓመት እያንዳንዱ ሰው ወደ ርስቱ ይመለስ።

¹⁴ “ከወገንህ ከአንዱ መሬት ብትገዛ ወይም ብትሸጥላት፣ አንዱ ሌላውን አያታል።¹⁵ ከኢየሴልዩ በኋላ ያሉትን ዓመታት ብዛት መሠረት በማድረግ ከወገንህ ትገዛለህ፤ እርሱም የቀሩትን የመክር ዓመታት ብዛት መሠረት በማድረግ ይሸጥልሃል።¹⁶ የዐዓመቱ ቀጥር ከባዛ ዋጋውን ጨምር፤ የዓመቱ ቀጥር ካነሰም፣ ዋጋውን ቀንስ፤ ምክንያቱም የሚሸጥልህ የዓመቱን የምርት

መጠን ነውና። 17 አንዱ ሌላውን አያታል፤ አምላክነን (አሉሃም) ፍራ፤ እኔ እግዚአብሔር አምላ ካችሁ (ዮሀዎ አሉሃም) ነኝ።

18። ሥርዐቱን ጠብቁ፤ ሕጌን በጥንቃቄ አድርጉ፤ በምድራቱም በሰላም ትኖራላችሁ። 19 ምድራቱ ፍሬምን ትሰጣለች፤ እስክትጠግቡ ትበላላችሁ፤ በዚያም በሰላም ትኖራላችሁ። 20 እናንተም፤ “ካልዘራን ወይም ሰብላችንን ካልሰበሰብን በሰባተኛው ዓመት ምን እንበላለን?” በማለት ትጠይቁ ይሆናል። 21 በስድስተኛው ዓመት በረከቱን አሰድዳላችኋለሁ፤ ምድራቱም ለሦስት ዓመት የሚበቃ ፍሬ ትሰጣለች። 22 በስምንተኛው ዓመት በምትዘፍቡት ጊዜ፤ የምትበሉት ቀድሞ ከሰበሰባችሁት ሰብል ይሆናል፤ የዘጠነኛውን ዓመት መከር እስክትሰበስቡ ድረስ ከዚህ እህል ትበላላችሁ።

23። መሬት ለዘለቄታ አይሸጥ፤ ምክንያቱም ምድራቱ የእኔ ናት፤ እናንተም መጻተኞችና እንግዶች ናችሁ። 24 ርስት አድርጋችሁ በምትይዙት ምድር ሁሉ መሬት የሚዋደሱት እንዲኖር አድርጉ።

25። ከወገንህ አንዱ ደኸይቶ ርስቱን ቢሸጥ፤ የቅርብ ዘመዱ መጥቶ ወገኑ የሸጠውን ይዋደላት። 26 ነገር ግን ሰውየው ርስቱን የሚዋደላት ምንም ዘመድ ባይኖረውና፤ እርሱ ራሱ መዋጀት የሚችልበትን ሀብት ቢያገኝ፤ 27 ርስቱን ከሸጠበት ጊዜ ጀምሮ ያለውን የሸያዎ ዘመን በመቀጠር የዋጋውን ልዩነት ለገዛው ሰው ይመልስ፤ እርሱም ወደ ገዛ ርስቱ ይመልስ። 28 ነገር ግን ዋጋውን መመለስ ካልቻለ፤ የሸጠው ርስት እስከ ኢዮቤልዩ ዓመት ድረስ የገዢው ንብረት ሆኖ ይቆያል፤ በኢዮቤልዩ ዓመት ለባለቤቱ ይመለሳል፤ ሰውየውም ወደ ርስቱ ይመለሳል።

28። ማንኛውም ሰው ቅጥር በተሠራለት ከተማ ውስጥ የሚገኝ መኖሪያ ቤቱን ቢሸጥ ከሸጠበት ጊዜ ጀምሮ እስከ አንድ ዓመት ሊዋጀው ይችላል፤ የመዋጀት መብቱ እስከ አንድ ዓመት ድረስ ነው። 30 አንዱ ዓመት ከማለቁ በፊት መዋጀት ካልቻለ ግን፤ ቅጥር በተሠራለት ከተማ ውስጥ ያለው ቤት የገዢውና የልጅ ልጆቹ ንብረት ሆኖ ይቀራል፤ በኢዮቤልዩ አይመለስለትም። 31 ቅጥር በዙሪያው ባልተሠራለት መንደር ውስጥ የሚገኙ ቤቶች ግን እንደ ዕርሻ መሬት ተቈጥረው ሊዋጁ ይችላሉ፤ በኢዮቤልዩም ይመለሳሉ።

32። ነገር ግን ሌዋውያን የራሳቸው በሆኑት ከተሞች ውስጥ የሚገኙትን ቤቶቻቸውን ምን ጊዜም የመዋጀት መብት አላ

25፥17 ዘሌ19፥13፣ 14፣32አ,ዮ31፥16፣ ምላ22፥22፣ኤር7፥5-6፣ 21፥1፣2፣22፥3፣15፣ ዘካ7፥9-10፣1ተሰ4፥6፣ 25፥18 ዮ19፣ ዘዩ26፥5፣ዘሌ26፥4፣5 ዘ812፥10፣33፥28፣ ኢዮ5፥22፣መገ4፥8፣ ኤር23፥6፣30፥10፣ 32፥37፣ 33፥16፣ ሕዝ28፥26፣34፣25፣ 38፥14 25፥19 ዮ18፣ ዘሌ26፥4፣ዘ811፥14፣2 8፥12፣ኢሳ5፥10፣ 25፥20 ዮ4 25፥21 ዘ016፥5፣ ዘ828፥8፣12፣መገ133 ፥3፣134፥3፣147፥13፣ሕዝ44፥30፣ ሕጌ2፥19፣ ማላ3፥10፣ 25፥22 ዘሌ26፥10 25፥23 ዘዩ23፥4፣ ዘ019፥5፣ዘዮ36፥7፣ 15፣72፥13፣ ሕጌ46፥18፣ ዕብ11፥13 25፥24 ዮ29፥48፣ ፍት4፥7፣ኤር32፥8 25፥25 ዮ48፣ ዘሌ27፥13፣19፥31፣ ፍት2፥20፣34፥4፣ ኤር32፥7፣ 25፥26 ዮ49 25፥27 ዮ10፥15 25፥28 ዮ10፣ ዘሌ27፥24፣ 25፥32 ዘዮ35፥1- 8፣ኢሳ፥21፥2 25፥34 ዘዮ35፥25፣ ሕጌ48፥14 25፥35 ዘ815፥8፣ 24፥14፣15፣ ምላ21፥26፣ሉቃ፥35 25፥36 ዘ022፥25፣ ዘሌ19፥32፣ ኤር15፥10፣ 25፥37 ዘ022፥25 25፥38 ዘዮ10፥19፣ 17፥7 25፥39 1፣75፥13፣ 19፥22፣ኤር34፥14 25፥40 ዮ53 25፥41 ዮ28፣ ኤር34፥8 25፥42 ዮ38 25፥43 ዘ642፥18፣ ዘ01፥13፣ ሕዝ34፥4፣ዘ44፥1፣ 25፥47 ነሀ5፥5፣ ኢዮ24፥9 25፥48 ዮ24፥25 25፥49 ዮ26 25፥50 ዮ10፣ ኢዮ7፥1፣14፥6፣ ኢሳ16፥14፣21፥16

ቸው። 33 ሌዋውያን በከተማቸው ያለውን ቤታቸውን ቢሸጡና መዋጀት ባይችሉ፤ በኢዮቤልዩ ይመለሳል፤ በሌዋውያን ከተሞች የሚገኙ ቤቶች በእስራኤላውያን መካከል የሌዋውያን ንብረት ናቸውና። 34 በከተሞቻቸው ዙሪያ ያለው የግጥሽ መሬት ግን አይሸጥ፤ ለዘላለም ቋሚ ንብረታቸው ነውና።

35። በመካከልህ ከወገንህ አንዱ ቢደኸይ፤ ራሱንም መርዳት ባይችል፤ በመካከልህ ይኖር ዘንድ መጻተኛውን ወይም እንግዳውን እንደምትረዳ እርዳው። 36 ወገንህ በመካከልህ ይኖር ዘንድ ምንም ዓይነት ወላደ አትቀበለው፤ አምላክህን (አሉሃም) ፍራው። 37 ገዢህን በዐረግ አታበድረው፤ ምንጤንም በትርፍ አትሸጥላት። 38 የከንዳንን ምድር ልሰጥህና አምላክህን (አሉሃም) ልሆን፤ ከግብፅ ያወጣህ እኔ እግዚአብሔር አምላክህ (ዮሀዎ አሉሃም) ነኝ።

39። ከወገንህ አንዱ ከመካከልህ ቢደኸይ፤ ራሱንም ለአንተም ቢሸጥ፤ እንደ ባሪያ አድርገህ አታሠራው። 40 በመካከልህ እንዳለ ቅጥር ሠራተኛ ወይም እንደ እንግዳ አድርገህ ቀጠረው፤ እስከ ኢዮቤልዩ ዓመትም ይሥራልህ። 41 ከዚያም በኋላ እርሱና ልጆቹ በነጻ ይለቁቁ፤ ወደ ቤተ ሰብና ወደ አባቶቹ ንብረት ይመለሱ። 42 እስራኤላውያን ከግብፅ ያወጣችሁ አገልጋዮቹ ስለሆኑ እንደ ባሪያ አይሸጡ። 43 በጭካኔ አትግዛቸው፤ ነገር ግን አምላክህን (አሉሃም) ፍራው።

44። የሚኖሩህ ወንዶችና ሴቶች ባሪያ ወችሁ፤ በዙሪያህ ካሉት አሕዛብ መካከል የገዛሃቸው ባሪያዎች ይሁኑ። 45 እንደዚሁም በመካከላችሁ ከሚኖሩት መጻተኞችና ከተወለዱት ወገናቸው ባሪያዎችን ግዙ፤ ንብረ ታችሁም ይሁኑ። 46 እነርሱንም እንደ ንብረት ለልጆቻችሁ አውርሷቸው፤ በሕይወታቸው ዘመን ሁሉ ባሪያዎች ይሁኑ አችሁ፤ እስራኤላውያን ወገኖቻችሁን ግን በጭካኔ አትግዟቸው።

47። በመካከላችሁ የሚኖር መጻተኛ ወይም እንግዳ ሀብታም ቢሆንና ከወገናችሁ አንዱ ደኸይቶ በመካከላችሁ ለሚኖር መጻተኛ ወይም ከመጻተኛው ወገን ለአንዱ ራሱን ቢሸጥ፤ 48 ከተሸጠ በኋላ ሊዋጀ ይችላል። ከዘመዶቹም አንዱ። 49 አኅቱ ወይም የአኅቱ ልጅ ወይም ከወገኖቹ ማንኛውም የሥጋ ዘመዱ ይዋጀው፤ ሀብት ካገኘም ራሱን መዋጀት ይችላል። 50 እርሱም ራሱን ከሸጠበት ዓመት አንሥቶ እስከ ኢዮቤ

36 ወይም እጅግ ጠቁ ወለድ፤ እንዲሁም ዮ 37 ይመ

ልዩ ዓመት ድረስ ያለውን ጊዜ ከገዛው ሰው ጋር በመሆን ይቀጥላል፤ ነጻ የሚለቀቅበትም ዋጋ በእነዚያ ዓመታት ለአንድ ቅጥር ሠራተኛ በሚከፈለው መሠረት ይተመናል።⁵¹ በዚህ ዓመት የሚቀረው ከሆነም፣ እርሱን ለመግዛት ከተከፈለው ዋጋ ላይ በቀረው ዓመት መጠን ለሚዋጅበት መልስ ይክፈል።⁵² እስከ ኢየሱስ ድረስ የሚቀረው ጥቂት ዓመት ከሆነም፣ በቀረው ዓመት መጠን የሚዋጅበትን መልስ ይክፈል።⁵³ ከዓመት እስከ ዓመት እንደ ቅጥር ሠራተኛ ይኑር፤ አሳዳሪውም በፊትህ በጭካኔ አይሆንም።

⁵⁴ “ከእነዚህ መንገዶች በአንዱ እንኳ መዋጅት ባይችል፣ እርሱና ልጆቹ በኢየሱስ ዓመት በነጻ ይለቀቁ፤⁵⁵ እስራኤላውያን ለእኔ አገልጋዮቼ ናቸውና። እነርሱ ከግብፅ ምድር ያወጣቸው አገልጋዮቼ ናቸው፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ (ያህዌ ኤሎሂም) ነኝ።

በመታዘዝ የሚገኝ በረከት

26 “ትሰግዱላቸው ዘንድ ጣዖታትን አታብጁ፤ ምስል ወይም የማምለኪያ ዐምድ አታቁሙ፤ በምድራችሁም ላይ የተቀረጸ ድንጋይ አታኑሩ፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ (ያህዌ ኤሎሂም) ነኝ።

² “ሰንበታቱን ጠብቁ፤ መቅደሴን አክብሩ፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።

³ “በሥርዐቱ ብትሄዱ፣ ትእዛዜንም በጥንቃቄ ብትጠብቁ፣ ግዛቱን በወቅቱ እሰጣችኋለሁ፤ ምድሪቱ እህልዋለች፤ የሚዳ ዛፎችም ፍሬያቸውን ይሰጣሉ። ፆምትወቁት እህል፣ የወይን ዘለላ እስከምትቁርጡበት ጊዜ፣ የምትቁርጡትም የወይን ዘለላ፣ እህል እስከምትዘሩበት ጊዜ ያደርሳችኋል፤ ምግባችሁን እስክትጠግቡ ትበላላችሁ፤ በምድራችሁም ላይ በጸጥታ ትኖራላችሁ።

⁶ “በምድሪቱ ላይ ሰላምን እሰጣለሁ፤ ትተኛላችሁ፤ ማንም አያስፈራችሁም። ክፉ አራዊትን ከምድሪቱ አስወግዳለሁ፤ ሰይፍም በምድራችሁ ላይ አያልፍም። ግጥሞቻችሁን ታሳድዳላችሁ፤ እነርሱም በፊታችሁ በሰይፍ ይወድቃሉ።⁸ ከእናንተ አምስቱ መቶውን፣ መቶውም ዐሥሩን ሺህ ያሳድዳሉ፤ ጠላቶቻችሁም በፊታችሁ በሰይፍ ይወድቃሉ።

⁹ “ፊቴን ወደ እናንተ እመልሳለሁ፤ እንድታፈሩና እንድትበዙም አደርጋችኋለሁ፤ ቃል ኪዳኔንም ከእናንተ ጋር አጸናለሁ።¹⁰ የዓምናውን እህል እየበላችሁ ከጎተራው ሳያልቅ ለዘንድሮው እህል ደግሞ ቦታ

25:52 ቆ*16
 25:53 ቁ44:1
 25:55 ዘላ11:44:45
 26:1 ዘ020:4
 23:24 ዘጥ*33:52
 መዘ97:7;አ.948:5
 ኢ.ር44:19;ዕ22:18
 26:2 ዘ020:8
 ዘላ19:30
 26:3 ዘ926:5
 ዘ024:8;ዘ96:17
 7:12;11:13;22:28;19
 26:4 ዘ023:26
 ዘላ25:19;ዘ81:14
 28:12;ኢ.ዮ5:10
 14:9;መዝ65:9
 67:6;68:9;104:13
 147:8;ኤ.ር5:24
 ሆሴ6:3;ኢ.አ2:23
 ዘ010:1
 26:5 ዘላ25:18
 ዘ86:11;11:15
 ሕዝ36:29-30
 ኢ.አ2:19;26
 26:6 ቆ*22
 ዘ937:20
 ኢ.ዮ11:18;19
 መዝ3:5;4:8
 29:11;37:11
 85:8;147:14
 ምሳ3:24;ኢ.ሳ17:2
 26:3;54:13;60:18
 ኢ.ር30:10;ኤ.ጊ2:9
 ማክ 4:4;ሰፎ3:13
 26:7 መዘ18:37
 44:5
 26:8 ዘ828:7
 32:30;ኢ.ሰ23:10
 መላ15:15
 1ዘ512:14
 ኢ.ሳ30:17
 26:9 ዘ91:22
 17:6;7:9;9:23
 26:10 ዘላ25:22
 26:11 ቆ*15:43
 44;ዘ025:8
 ዘ831:6
 1ሳሙ12:22
 1:7;6:13;2:7;17:15
 መዘ74:7;7:6;2
 ሕዝ37:27
 26:12 ዘ93:8
 17:7;ዘ06:7
 ኢ.ር7:23;11:4
 24:7;30:22;31:1;ዘ
 ክ13:9;2:4;6:16
 26:13 ዘ06:6
 13:3;ዘላ11:44
 ኢ.ሳ10:27;ኢ.ር2:20
 27:2;28:10;30:8
 ሕዝ30:18;34:27
 ሆሴ11:4
 26:14 ዘ828:15-
 68;ሚ.ላ2:2 26:15
 ቆ*11; ዘ9:17;7
 26:16 ቆ* 39
 ዘ828:22;35
 መዘ78:33
 መላ6:3-6
 1ሳሙ2:33;ኢ.ዮ31:8
 መዘ107:17
 26:25 ዘ05:3
 9:3;ዘጥ*16:46

ታስለቅቃላችሁ።¹¹ ማደሪያዬን⁸ በመካከላችሁ አደርጋለሁ፤ ነፍሴም አትጸዩላችሁም።¹² በመካከላችሁ እመላለሳለሁ፤ አምላካችሁ (ኤሎሂም) እሆናለሁ፤ እናንተም ሕዝቤ ትሆናላችሁ።¹³ ለግብፃውያን ባሪያዎች እንዳትሆኑ ከግብፅ ምድር ያወጣችሁ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ (ያህዌ ኤሎሂም) ነኝ፤ የባር ነት ቀንበራችሁን ሰብሬ ቀና ብላችሁ እንድትሄዱ አደርጌአችኋለሁ።

አለመታዘዝ የሚያስከትለው ቅጣት

¹⁴ “ጎር ግን ባትሰሙኝ፣ እነዚህን ትዕዛዛት ባትጠብቁ፣¹⁵ ሥርዐቱን ብትንቀጥቱ፣

ሕጌን ብታቃልሉ፣ ትእዛዜንም ሁሉ ባለመፈጸም ቃል ኪዳኔን ብታፈርሱ፣¹⁶ እኔም ይህን አደርግባችኋለሁ፤ ድንገተኛ ድንጋጠኔ፣ የሚቀሥፍ፣ ዐይናችሁን የሚያጠፋና ሰውነታችሁን የሚያመነጽ ትኩሳት አመጣባችኋለሁ፤ እህል የምትዘሩት በከንቱ ነው።

ጠላቶቻችሁ ይበሉታልና።¹⁷ በጠላቶቻችሁ ድል እንድትሆኑ ፊቴን በእናንተ ላይ አክብሮታችኋለሁ፤ የሚጠላችሁ ይገዛችኋል፤ ማንም ሳያሳድዳችሁም ትሸሻላችሁ።

¹⁸ “ከዚህ ሁሉ በኋላ ባትታዘዙኝ፣ ስለኅጢአታችሁ ሰባት ዕጥፍ እቀጣችኋለሁ፤¹⁹ የትዕቢታችሁን ኅይል እሰብራለሁ፤ ሰማያችሁን እንደ ብረት፣ ምድራችሁንም እንደ ናስ አደርጋለሁ።²⁰ ነይላችሁ በከንቱ ያልቃል፤ ምድራችሁ እህላችሁ፣ የምድሪቱ ዛፎችም ፍሬያቸውን አይሰጡምና።

²¹ “በእኔ ላይ ማመፅ ብትቀጥሉና ባትታዘዙኝ እንደ ኅጢአታችሁ መጠን ሰባት ዕጥፍ መቅሠፍት እጨምርባችኋለሁ።²² የዳር አራዊትን እሰድባችኋለሁ፤ ልጆቻችሁን ይነጥቁችኋል፤ ከብቶቻችሁን ያጠፋባችኋል፤ ቀጥሎችሁ ይመነምናል፤ መንገዶቻችሁም ሰው አልባ ይሆናሉ።

²³ “በዚህ ሁሉ ግን ወደ እኔ ባትመለሱ፣ በእኔም ላይ ማመፃችሁን ብትቀጥሉ²⁴ እኔም ጠላት እሆንባችኋለሁ፤ ስለ ኅጢአታችሁም ሰባት ዕጥፍ አስጨንቃችኋለሁ።

ሕዝ4:17;24:23 33:10 26:17 ቆ*36:37;ዘላ17:10
 ዘ828:7;25:48;ኢ.ሰ7:4;12 መላ2:15;1:7;8:33;2ዘ56:24
 መዘ53:5 106:41;ምሳ28:1 ኢ.ሳ30:17 ኢ.ር19:7;21:7
 ሕዝ5:7 26:18 ቆ*14:21 መዘ99:8;ኢ.ር21:4;አዎ3:14
 26:19 ዘ828:23;ኢ.ዮ38:38 መዘ104:7;3:6
 ኢ.ሳ16:6;25:11;28:1-3;ኢ.ር13:9;48:29;ሕዝ24:21
 አዎ6:8;ዕፎ3:11 26:20 ዘ811:17 28:24;38 መዘ127:1
 ኢ.ሳ17:11;49:4;ኢ.ር12:13;ሚክ6:15;ካሊ1:6
 26:21 ቆ*18:41;ዘ94:15 26:22 ዘ937:20;ዘ828:62
 ኢ.ር42:2;5:6;14:16;15:3;16:4;ሕዝ14:15
 26:23 ኢ.ር2:30 5:3;7:28;17:23;32:33;ሰፎ3:2
 26:24 2ሳሙ22:27

*11 ወይም የመገናኛ ድገኒገ

25 ቃል ኪዳኔን ስላፈረሳችሁ፣ በላያችሁ ሰይፍ በማምጣት እበቀላችኋለሁ፤ በከተሞቻችሁ ውስጥ በምትሰበሰቡበት ጊዜ ቸንፈር እሰድባችኋለሁ፤ ለጠላትም እጅ አልፋችሁት ሰጠላችሁ። 26 የእንጀራችሁ እህል እንዲቋረጥ በማድረግ በጊዜ ስላር ሴቶች በአንድ ምጣድ ላይ እንጀራ ይጋግራሉ፤ እንጀራውንም በሚሳን መዝነው እናንተም ትበላላችሁ፤ ግን አትጠግቡም።

27። በዚህ ሁሉ ግን ባትታዘዙኝ፣ በእኔም ላይ ማመጣችሁን ብትቀጥሉ፣ 28 እኔም በቀጣይ እመጣባችኋለሁ፤ ስለ ኅጢአታችሁም እኔው ራሴ ሰባት ዕጥፍ እቀጣችኋለሁ። 29 የወንዶች ልጆቻችሁን ሥጋና የሴቶች ልጆቻችሁን ሥጋ ትበላላችሁ። 30 የኩረብታ መስገጃዎቻችሁን እደመስሳለሁ፤ የዕጣን መሠዋዎቻችሁን አፈርሳለሁ፤ በድኖቻችሁን በድን በሆኑት ጣዖቶቻችሁ ላይ እጥላለሁ፤ ነፍሴም ትጸደቅኋለች።

31 ከተሞቻችሁን አፈራርሳለሁ፤ መቅደሶቻችሁንም ወና አደርጋለሁ፤ ጣፋጭ ሽታ ያለውን መሥዋዕታችሁንም አልቀበልም። 32 በዚያ የሚኖሩ ጠላቶቻችሁ እስኪደነቁ ድረስ፣ ምድሪቱን ባድማ አደርጋታለሁ። 33 በአሕዛብ መካከል እበትናችኋለሁ፤ ሰይፍን መዝገፍም አሳድዳችኋለሁ። ምድራችሁ ባድማ፣ ከተሞቻችሁም ፍርስራሽ ይሆናሉ። 34 ምድሪቱ ባድማ በሆነችበት ጊዜ ሁሉና እናንተም በጠላቶቻችሁ ምድር በምትኖሩበት ወቅት ምድሪቱ በሰንበት ዓመቷ ትደሰ ታለች፤ ምድሪቱም በሰንበቷ ታርፋለች፤ ትደሰታለችም። 35 ምድሪቱ እናንተ በነበራችሁባት ጊዜ በሰንበት ያላገኘችውን ዕረፍት፣ ባድማ በምትሆንበት ጊዜ ሁሉ ታገኛለች።

36። ከእናንተ በሕይወት የተረፉትን፣ በጠላቶቻችሁ ምድር ላሉ ድንጋጤ እሰድባችኋለሁ፤ ነፍሱ የሚያንቀሳቅሰው የቅጠል ድምፅ ያስበረጋቸዋል፤ የሚያሳድዳቸውም ሳይኖር ከሰይፍ እንደሚሸሹ ይሮጣሉ፤ ይወድቃሉም። 37 የሚያሳድዳቸው ሳይኖር ከሰይፍ እንደሚሸሹ እርስ በርሳቸው ይሰነካ ከላሉ፤ በጠላቶቻችሁም ፊት መቆም አትችሉም። 38 በአሕዛብ መካከል ታልቃላችሁ፤ የጠላቶቻችሁም ምድር ትውጣችኋለች። 39 ከእናንተ የተረፉት በጠላቶቻችሁ ምድር በራሳቸው ኅጢአትና በአባቶቻችሁ ኅጢአት ምክንያት መንምነው ያልቃሉ።

40። ነገር ግን ለእኔ ያልታመኑበትንና በእኔም ላይ ያመፀቡትን የራሳቸውን ኅጢአትና የአባቶቻችሁን ኅጢአት ቢናዘዙ፣ 41 ይኸውም፣ እኔ ጠላት እንደሆንባቸውና

1፡178;37;ኤር5:17;1
5:3;47:16;50:28;51:6
6:11;ሕዝ1:8;14:17;21:4;33:2;30
73:5;
26:26 1፡178;37:18
2:27;47:4;38:6;25
18:1;25:3;መዝ105:16;
ኢሳ3:1;9:20;ኤር37:21
52:6;ሕዝ4:16;17:15;16
14:13;ሆሴ4:10;ሚዘ6:14
26:27 ፋ 14
26:28 ፋ 18
ዘጸ23:19;መዘ2:14
መዝ78:59;
106:40;ዘጸ7:10; ኢ
የ34:11;ኢሳ
59:18;65:6-7;
66:6;ኤር17:10;
25:29;ኢሌ3:4
26:29 2፡76;29:ኤር
19:9;ሰፋ4:10;ሕዝ5:10
ዘጸ28:53
26:30 ዘጸ12:2;
1፡ሳሙ9:12;10:5;
1፡73;2:4;12:31;
13:2;32:2;2፡717;292
3:20;2ዘኖ34:3;
መዝ78:58;106:40
ኢሳ17:8;21:9;
27:9;ኤር50:2;
ሕዝ6:3;6:13;
16:16;ኢሳ6:8;7:9
26:31 2፡72;19:ክ
101:3;መዝ74:3-7;
ኢሳ1:7;3:8;26:6
11;24:12;61:4;6
3:18;64:11;
ኤር44:7;9:11;
25:11;34:22;
44:2;6:22;ሰፋ2:7;
ሕዝ24:21;36:33;
አሞ5:21;22:7
9;8:10;ሚዘ2:4;3
12;ሰፋ2:5;3:6
26:32 1፡79;8:2
2ዘኖ29:8;ኢሳ5:6;
52:14;ኢር9:11;
12:11;18:16;
19:8;25:11;26:9;
33:10;34:22;
44:22;48:39;
ሕዝ5:14;26:16;
27:35;28:19
26:33 ፋ 31;
ዘጸ4:27;28:64;
1፡ሳሙ15:22;
ክ1:8;ኢየ36:11;
መዝ44:11;106:27
ኢር4:11;7:34;
9:16;13:24;31:104
0:3;15;42:16;
50:17;ኢሳ49:19;
ሕዝ5:10;12:15;
17:21;20:23;
22:15;34:6;
ኢሌ3:2;ዘጸ7:14;
አሞ9:4
26:34 ፋ 43;

ወደ ጠላቶቻችሁ ምድር እንደሰዳቸው ያደረገኝን ኅጢአት ቢናዘዙ፣ ያልተገረዘው ልባቸው ቢዋረድና ስለ ኅጢአታቸው የሚገባውን ቅጣት ቢቀበሉ፣ 42 በዚያ ጊዜ ከያዕቆብ ጋር የገባሁትን ኪዳኔን፣ ከይስሐ ቅም ጋር የገባሁትን ኪዳኔን፣ ደግሞም ከአብርሃም ጋር የገባሁትን ኪዳኔን አስባለሁ፤ ምድሪቱንም አስባታለሁ። 43 ምድሪቱ እነርሱ ለቀዋት ስለሄዱ ባይ ትቀራለች፣ እነርሱ በሌሉበት ጊዜም ባድማ ሆኖ በሰንበትዋ ትደሰታለች፤ ሕይወትን በማቃለላቸውና ሥርዐቱን በመናቃቸው፣ የኅጢአታቸውን ቅጣት ይቀበላሉ። 44 በዚህ ሁሉ ግን ከእነርሱ ጋር የገባሁትን ኪዳኔን በማፍረስ፣ በጠላቶቻችሁ ምድር ላሉ ፈጽሜ እስካጠፋቸው ድረስ አልተዋቸውም፤ አልጸደቁቸውም፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካቸው (የሀዘ ኢሉ-ጊም) ነኝ። 45 ስለ እነርሱም ስል፣ አምላካቸው (ሌላ-ጊም) እሆን ዘንድ አሕዛብ እያዩ ከግብፅ ምድር ካወጣችሁ አባቶቻችሁ ጋር የገባሁትን ኪዳኔን አስባለሁ፤ እኔ እግዚአብሔር (የሀዘ ነኝ)። ”

46 እግዚአብሔር (የሀዘ) በራሱና በእስራኤላውያን መካከል በሲና ተራራ ላይ በሙሴ በኩል ይቆማቸው ሥርዐቶች፣ ሕጎችና ደንቦች እነዚህ ናቸው።

ስለ ስጦታ የወጣ ሕግ

27 እግዚአብሔር (የሀዘ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ 2። እስራኤላውያን እንዲህ ብለህ ተናገር፤ ማንኛውም ሰው ተመጣጣኝን ዋጋ በመክፈል ለእግዚአብሔር (የሀዘ) ሰውን ለመስጠት የተለየ ስእለት ቢሳል፣ 3 ዕድሜው ከሃያ እስከ ሥልሳ ዓመት ለሆነ ወንድ፣ በቤተ መቅደሱ ሰቅል³ ሚዛን መሠረት፣ ግምቱ አምሳ ጥሬ ሰቅል⁴ ብር ይሁን። 4 ለሴት ከሆነ ግምቱ ሠላሳ ሰቅል⁵ ይሁን።

2ዘኖ36:21;ኢሳ1:7; ኤር7:34; 25:11;44:6;ሕዝ33:29
26:35 ዘሌ25:4 26:36 ፋ 17; 2፡72;5:5;ኢየ13:25;
መዝ58:7;ሰፋ1:3; 6:4;19;ሕዝ21:7 26:37 ኢሳ7:12;
ኤር6:21;13:16; 46:16;ሕዝ3:20; ናሆ3:3
26:38 ዘጸ4:26;ኢየ4:9;36:12; መዝ1:6;ኢሳ1:28;
ኤር16:4;44:27 26:39 ፋ 16;ዘፀ20:5;ኢሳ14:21;
ኢሳ24:16 26:40 ዘሌ5:5;መዝ32:5;38:18;ክሀ9:2;
መዝ106:6;ኤር3:12-15;14:20;ሆሴ5:15; ሉቃ15:18;
1ዮሐ1:9 26 41 ፋ 21;ዘጸ10:16;30:6;2ዘኖ7:14; 12:6;ኢ
ሳ6:7;33:24;40:2;53:5;6:11; ኤር4:4;9:25;26;
ሕዝ20:43;44:7;9;ከሥ7:51 26:42 ዘኖ28:15;35:11-12;
26:5;ዘፀ2:24;ዘክ1:1;20:14;31; 1፡ሳሙ8:7 26:43 ፋ 11;
መዝ9:25;106:24;ኢሳ6:11; 32:14;62:4;ኤር2:15;44:2;
ሰቆ1:1;ሕዝ20:13;ሕዝ36:4 26:44 ፋ 11;33;ዘጸ4:31;
መዘ2:1;2፡717;20:25;11; 2ዘኖ6:36;36:20;ኤር4:27;
5:10;30:11;31:37;33:26;51:5;ሮሜ11:2 26:45 ዘፀ6:8;
ዘሌ25:38;ዘጸ4:31 26:46 ዘፀ19:11; ዘሌ7:38;27:34
27:2 ዘኖ28:20 27:3 ዘፀ30:13

³ 0.6 ኪሎ ግራም ገደማ ይሆናል፤ እንዲሁም ፋ 16 ይመ
⁴ 3 11.5 ግራም ገደማ ይሆናል፤ እንዲሁም ፋ 25 ይመ
⁵ 4 0.3 ኪሎ ግራም ገደማ ይሆናል

፩ድሜው ከአምስት እስከ ሃያ ዓመት ለሆነ ሰው፣ ወንድ ከሆነ ግምቱ ሃያ ሰቅል፣ ሴት ከሆነች ግምቷ ዐሥር ሰቅል ይሁን። ፩ድሜው ከአንድ ወር እስከ አምስት ዓመት ለሆነ ሰው፣ ወንድ ከሆነ ግምቱ አምስት ሰቅል፣ ጥሬ ብር፣ ለሴት ከሆነ ሦስት ሰቅል፣ ጥሬ ብር ይሁን። ፮ሥልሳ ዓመት ወይም ከዚያ በላይ ለሆነ ሰው፣ ወንድ ከሆነ ግምቱ ዐሥራ አምስት ሰቅል፣ ሴት ከሆነች ዐሥር ሰቅል ይሁን። ፪እለት የተሳለው ድኻ ከሆነና ግምቱን መክፈል ካልቻለ ግን፣ ለስጦታ ያሰበውን ሰው ወይ ካህኑ ያምጣ፤ ካህኑም የተሳለው ሰው ባለው ዐቅም መሠረት መክፈል የሚገባውን ይተምንለታል።

9። ሰውየው የተሳለው ለእግዚአብሔር (ያህዌ) መሥዋዕት ሆኖ መቅረብ የሚችል እንስሳ ከሆነ፣ እንዲህ ያለው ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የተሰጠ እንስሳ የተቀደሰ ይሆናል። 10ሰውየው መልካም የሆነውን እንስሳ መልካም ባልሆነው፣ መልካም ያልሆነውንም መልካም በሆነው አይለውጥ ወይም አይተካ፤ አንዱን እንስሳ በሌላው ከተካም ሁለቱ የተቀደሱ ይሆናሉ። 11እንስሳው በሥርዐቱ መሠረት የረከበ፣ ለእግዚአብሔርም (ያህዌ) መሥዋዕት ሆኖ መቅረብ የማይገባው ከሆነ፣ ሰውየው እንስሳውን ወደ ካህኑ ያቅርብ፤ 12መልካም ቢሆን ወይም ባይሆን፣ ካህኑ ዋጋውን ይወስን፤ የካህኑም ውሳኔ የጸና ይሆናል። 13ባለቤቱ እንስሳውን መዋጀት ከፈለገ ግን፣ በተተመነው ዋጋ ላይ አንድ አምስተኛ መጨመር አለበት።

14። አንድ ሰው ቤቱን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ይሆን ዘንድ ቢቀድስ፣ መልካም ቢሆን ወይም ባይሆን ካህኑ ዋጋውን ይተምን፤ ካህኑም የተመነው ዋጋ የጸና ይሆናል። 15ቤቱን የቀደሰው ሰው መልሶ ሊዋጀው ከፈለገ ግን፣ የዋጋውን አንድ አምስተኛ በዋጋው ላይ መጨመር አለበት፤ ቤቱም ዳግመኛ የራሱ ይሆናል።

16። አንድ ሰው ከወረሰው ርስት ላይ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የዕርሻ መሬት ቢቀድስ፣ ዋጋው የሚተመነው ለመሬቱ በሚያስፈልገው ዘር መጠን ይሆናል፤ ይኸውም ለአንድ ሆሚር መስፈሪያ የገብሰ ዘር አምሳ ሰቅል ጥሬ ብር ነው። 17ሰውየው ዕርሻውን የቀደሰው በኢየሱልዩ ዓመት ከሆነ፣ የተወሰነው ዋጋ አይለወጥም። 18ዕርሻውን የሚቀድሰው ከኢየሱልዩ በኋላ ከሆነ ግን፣ ካህኑ ዋጋውን የሚተምነው እስከሚመጣው የኢየሱልዩ ዓመት ድረስ ባሉት ዓመታት ቀጥሮ ልክ ነው፤ የተተመነውም ዋጋ ይቀንሳል። 19ዕርሻውን

27፥5 ዘ፩37:28
27፥6 ዘ፩3:47፣ 18:16
27፥8 ፋ፣12:14፣ ዘሌ5:11
27፥9 ፋ፣21:26፣ 28:ዘ፩28:20፣ ዘ፩40:9፣ዘሌ1:2፣ ዘ፩፣6:20፣18:17፣ ዘ815:19
27፥10 ፋ፣33
27፥11 ፋ፣27፣ ዘ0 13:13፣ ዘ፩፣18:15
27፥13 ዘሌ5:16፣ 25:25
27፥15 ፋ፣13:20
27፥18 ዘሌ25:10፣ 15

የቀደሰው ሰው መልሶ መዋጀት ከፈለገ፣ በዋጋው ላይ አንድ አምስተኛ መጨመር አለበት፤ ከዚያ በኋላ ዕርሻው እንደገና የራሱ ይሆናል። 20ዕርሻውን ባይዋጀ ወይም ለሌላ ሰው አሳልፎ ቢሸጥ፣ ከዚያ በኋላ ሊዋጀው አይችልም። 21እርሻው በኢየሱልዩ በሚለቀቅበት ጊዜ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) እንደተሰጠ ዕርሻ ተቈጥሮ ቅዱስና የካህናቱ ንብረት ይሆናል። 22። አንድ ሰው የወረሰው ርስት ያልሆነውን፣ በገንዘብ የገዛውን የዕርሻ መሬት ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ቢቀድስ፣ 23ካህኑ የእርሻውን መሬት ዋጋ እስከ ኢየሱልዩ ዓመት ድረስ ባለው ጊዜ መጠን ይተምናል፤ ሰውየው የተተመነውን ዋጋ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የተቀደሰ አድርጎ በዚያኑ ዕለት ይክፈል። 24በኢየሱልዩ ዓመትም የዕርሻው መሬት የቀድሞው ባለ ርስት ለነበረው፣ ለሸጠውም ሰው ይመለሳል። 25እያንዳንዱ ዋጋ የሚተመነው በቤተ መቅደሱ ሰቅል ልክ ሆኖ አንዱ ሰቅል ሃያ ጌራ ነው። 26። የእንስሳት በኩር ቀድሞውኑ የእግዚአብሔር (ያህዌ) ስለ ሆነ፣ ማንም ሰው የእንስሳትን በኩር ለእግዚአብሔር (ያህዌ) መቀደስ አይችልም፤ በሬምስ ሆነ በግ የእግዚአብሔር (ያህዌ) ነውና። 27እንስሳው ርኩስ ከሆነ ግን፣ ባለቤቱ በተተመነው ዋጋ ላይ አንድ አምስተኛ ጨምሮ ሊዋጀው ይችላል፤ የሚዋጀው ከሆነ ግን በተተመነው ዋጋ ይሸጥ።

28። ነገር ግን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ተለይቶ የተሰጠ ማንኛውም ነገር፡- ሰውም ሆነ እን ስሳ ወይም በውርስ የተገኘ መሬት አይሸጥም፤ አይዋጀምም። ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የተሰጠ ማንኛውም ነገር እጅግ የተቀደሰ ነውና።

29። እንዲጠፋ የተወሰነ ማንኛውም ሰው አይዋጀም፤ መገደል አለበት።

30። ከዕርሻ ምርትም ሆነ ከዛፍ ፍሬ፣ ማንኛውም ከምድራቱ የሚገኝ ዐሥራት የእግዚአብሔር (ያህዌ) ነው፤ ለእግዚአብሔርም (ያህዌ) የተቀደሰ ነው። 31አንድ ሰው ከዐሥራቱ የትኛውንም መዋጀት ቢፈልግ፣ በዋ

25 0.2 ኪሎ ግራም ገደማ ይሆናል
25 110 ግራም ገደማ ይሆናል፤ እንዲሁም ፋ 7 ይመ
26 55 ግራም ገደማ ይሆናል
26 35 ግራም ገደማ ይሆናል
26 16 220 ሊትር ገደማ ይሆናል
21 ወይም የካህኑ
26 የዕብራይስጡ ቃል ተባዕትና እንስትን ሊያጠቃልል ይችላል
28 የዕብራይስጡ አገላለጽ አንድን ነገር ወይም ሰውን እንደ ማይመለስ ሆኖ ለእግዚአብሔር መስጠትን ያመለክታል።
29 የዕብራይስጡ አገላለጽ አንድን ነገር ወይም ሰውን ሙሉ በሙሉ በማስወገድ እንደማይመለስ ሆኖ ለእግዚአብሔር መስጠትን ያመለክታል

<p>ጋው ላይ አንድ አምስተኛ መጨመር አለበት። ³²ከቀንድ ከብቶች፣ ከበጎችና ከፍየሎች መንጋ የሚወጣው ዐሥራት ከአረኛ በትር በታች ከሚያልፉት ዐሥረኛው እንስሳ ይሆናል፤ ይህም ለእግዚአብሔር ^(ያህዌ) የተቀደሰ ነው። ³³ሰውየው መልካም</p>	<p>27፥32 መዝ89፥32፣ ኤር33፥13፣ ሕዝ20፥37 27፥33 ቍ10፣ ዘጥ18፥21 27፥34 ዘፀ19፥11፣ ዘሌ7፥38፣ ሐሥ7፥38</p>	<p>የሆነውን መልካም ካልሆነው አይለይ ወይም አይተካ፤ አንዱን በሌላው ቢተካ ግን ሁለቱም እንስሳት የተቀደሱ ይሆናሉ፤ ሊዋጁም አይችሉም። ³⁴እግዚአብሔር ^(ያህዌ) በሲና ተራራ ላይ በሙሴ አማካይነት ለእስራኤል ሕዝብ የሰጣቸው ትእዛዛት እነዚህ ናቸው።</p>
--	---	---